

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПРВА СЕДНИЦА
ДРУГОГ РЕДОВНОГ ЗАСЕДАЊА
Други дан рада
3. октобар 2018. године

(Седница је почела у 10.10 часова. Председава Маја Гојковић, председник Народне скупштине.)

*
* *

ПРЕДСЕДНИК: Поштоване даме и господо народни посланици, настављамо рад Прве седнице Другог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у овој години.

На основу службене евиденције о присутности народних посланика констатујем да седници присуствује 97 народних посланика.

Ради утврђивања броја посланика присутних у сали молим вас да убаците своје идентификационе картице.

Констатујем да је применом електронског система за гласање утврђено да је у сали присутно 128 народних посланика, те можемо да наставимо са радом.

Четири посланика је јавило да су данас спречени да присуствују седници: Душко Тарбук, Ивана Стојиљковић, Дарко Лакетић и Стефана Миладиновић.

Прелазимо на УТВРЂИВАЊЕ ДНЕВНОГ РЕДА и предлоге за допуну (наставак).

Народни посланик Балша Божовић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница и околности о постојању приватних прислушних центара, а који су у служби највиших носилаца државних функција у Републици Србији.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – три посланика, против – један, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Балша Божовић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница и околности о начину на који је гувернерка Народне банке Србије госпођа Јоргованка Табаковић стекла четворособан стан у Новом Саду од 144 метара квадратних, за који је 30. новембра 2012. године предузеће Телеком Србија преузело на себе отплату преосталог дуга за поменути стан од 77.700 евра.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – три, против – један, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Балша Божовић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о престанку важења Закона о дуалном образовању.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – четири, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да предлог није прихваћен.

Народни посланик Балша Божовић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допуни Закона о превозу путника у друмском саобраћају.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – два, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народна посланица Гордана Чомић предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница и околности које су довеле до хеликоптерске несреће у којој је живот изгубило седам особа.

Изволите.

ГОРДАНА ЧОМИЋ: Захваљујем.

Године 2015, 13. марта догодила се трагедија у спасилачкој мисији када је у спасавање бебе од пет дана, чије је здравље било угрожено, мимо субординације, како је утврдила накнадна истрага Министарства одбране, послат хеликоптер са посадом коју су чинили мајор Омер Мехић, капетан Милован Ђукарић, заставник Небојша Драјић, механичар-летач Иван Миладиновић, лекар Џевад Љајић, анестезиолог Мирослав Веселиновић, у повратку хеликоптера са спасилачке мисије и бебе из породице Адемовић.

Одмах након трагедије, јер трагедије се дешавају свуда, као и несреће, и не можемо их, вероватно, избећи ако добро не водимо рачуна о поштовању процедура, о протоколима, о безбедности без обзира на то да ли је у питању рад, војска, полиција, ванредне ситуације или било која друга ситуација у друштву, дакле несреће се дешавају свуда, али код нас

упадљиво никад нико одговоран за несрећу није и, најгоре од свега, дешавање несрећа се брани добрим намерама. Од те етике добрих намера може да буде само зла у друштву и може да буде и смрти и убудуће и зато би овај анкетни одбор, који би био састављен од свих представника у Скупштини, требало да да одговор на два недостајућа питања из обе истраге, и на два недостајућа питања због којих је и тужилаштво рекло да нема основа за кривичну пријаву.

Та два питања су – од кога је министар одбране добио информацију да је потребно спасавати бебу чије је здравље угрожено? Којим каналима и на који начин је та информација стигла до њега? И друго питање – ко је мењао план лета спасилачке мисије, односно хеликоптера при повратку у Београд, па уместо Батајнице или ВМА да слеће на Аеродром „Никола Тесла“?

Војни дисциплински суд је у својим процедурама казнио генерал-мајора Ранка Живака и бригадног генерала Предрага Бандића забраном напредовања у служби. То су једине две одговорности којима смо сведочили. Мој лични став је да ова двојица генерала нису заслужили ту казну, али су имали могућност према Закону о Војсци да одбију усмену наредбу коју им је министар одбране упутио.

Три године предлагем овај анкетни одбор и предлагаћу га до даљњег, докле год не разумемо да анкетни одбори постоје не због кривичне одговорности, не због прогона, не због политике, постоје зато да утемељимо одговорност да бисмо убудуће знали да се морају избећи несреће, да се мора водити рачуна о владавини права и да се мора поштовати оно што је надлежност на јавним пословима на која нас људи бирају. То је циљ сваког анкетног одбора, па и овог за који тражим ваш глас. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 12, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Посланик Божидар Делић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о правима бораца и породица погинулих и несталих бораца.

Реч има Божидар Делић.

Изволите.

БОЖИДАР ДЕЛИЋ: Уважена председавајућа, даме и господо народни посланици, на овој седници, колико видим, имамо на дневном реду закон о птицама селицама и имамо закон о заштити слепих мишева. Знам да ће та два закона бити усвојена и добро је што ће бити усвојена јер сматрам да сваки божји створ на овој земљи треба да буде заштићен.

Међутим, желим да говорим о једној другој категорији људи који живе међу нама и који 27 година чекају да буде донет закон где ће бити призната некаква њихова права. Сви народни посланици су прошле године добили овај закон, овај нацрт закона. Добила су сва министарства. У министарству за рад и социјална питања, као и у Министарству одбране Нацрт овог закона је ишао и до управа и сектора. Тражила су се мишљења на овај закон како би преко Владе била достављена мени, као што су била достављена и за закон о пензијама. Међутим, до данашњег дана то се једноставно није десило. Када је један човек који је заинтересован за ово питање, а из састава је Ратних војних инвалида Србије питао шта фали Делићевом закону, али одмах да вам кажем, то је грешка, ово није Делићев закон, ово је закон који су писали борци, цинично му је одговорено у том истом министарству – фали му 126 посланика.

Господо, нас овде има 250. Овоме закону фали 126 људи. Када би људска страна од ових 250 посланика надјачала страначку, овај закон не би имао никаквих проблема. У њему је предвиђено 20 права за борце. Када су борци писали овај закон, водили су рачуна о могућностима ове државе. Ако сте читали, видели сте да би за 400.000 бораца годишње трошкови по овом закону били 6,5 милијарди динара, а само ова скупштина која има 250 посланика и још 200 или 300 запослених кошта готово толико. Овде, у истој овој скупштини министар нам је обећао да ће бити донет и тај закон и нацрт је изашао 10. августа. То је нешто најгоре, господо, што је досад написано.

ПРЕДСЕДНИК: Време. Захваљујем.

Стављам на гласање овај предлог.

Реците! Реците, стално имате некакав проблем. Један проблем.

Закључујем гласање: за – 11, против – нико, уздржан – један.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Енис Имамовић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог резолуције о геноциду у Сребреници.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – нико.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик др Драган Весовић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог декларације о заштити српског језика.

Да ли желите реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – шест, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик др Драган Весовић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог декларације о заштити ћирилице и очувању књижевног и културног блага српског језика насталог на латиници.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – осам, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик др Драган Весовић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог декларације о изражавању почести грађанима Србије несрпске националности погинулим за отаџбину.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – девет, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Срђан Ного предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора Народне скупштине Републике Србије ради утврђивања чињеница и околности везаних за дешавања током изборног процеса 2017. године, од дана расписивања председничких избора до дана објављивања привремених резултата избора на обрађених 99,9% бирачких места.

Народни посланик није ту.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – седам, против – један, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Срђан Ного предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница и околности везаних за дешавања током изборног процеса 2016. године, од дана расписивања републичких избора до дана објављивања коначних резултата избора.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 10, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Срђан Ного предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора Народне скупштине Републике Србије ради утврђивања чињеница и околности везаних за дешавања током спровођења избора за одборнике Скупштине града Београда одржаних 4. марта 2018. године, од дана расписивања до дана објављивања коначних резултата.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 10, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Иван Костић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог декларације Народне скупштине о заштити Срба у расејању и региону.

Реч има народни посланик Иван Костић.

Изволите.

ИВАН КОСТИЋ: Поштовани народни посланици, грађани Републике Србије, Српски покрет Двери је још пре годину дана поднео да се као тачка дневног реда стави Декларација о заштити Срба у региону и расејању. Међутим, изгледа да се данашњи политичари уместо суштинског бављења политиком интересују за Фејсбук политику, за интернет политику и да су питања заштите Срба у региону и расејању једино актуелна када су неки избори и када треба дићи патриотску свест бирача у Србији не би ли се добило што више гласова.

Међутим, ја овде могу да кажем да се суштински за време овог сазива у протекле две и по године ниједан акт није донео у Народној скупштини Републике Србије који би поправио положај Срба у региону и расејању.

Поставио бих овде питање Влади Србије – зашто се чека са формирањем Скупштине у дијаспори? Да ли је потребно две и по године да се формира главно тело које би се бринуло о правима и заштити наших људи ван Србије?

Треба напоменути да само ван Србије живи четири милиона Срба за које не постоји ниједно тело, а које је законом обавезно да се формира са формирањем Скупштине. Иначе, оно је укинато 2012. године. То тело не постоји, као што не постоји ни директор Управе за дијаспору у оквиру Министарства спољних послова.

Ми овде инсистирамо на томе да стање и права Срба треба кроз законска решења да се реше. Ми смо имали пре неколико дана прилику да будемо гости Скупштине Црне Горе и да се директно из прве руке упознамо са положајем српског народа у Црној Гори, где су представници нашег народа говорили о свом изузетно тешком положају.

Такође, ускоро се спрема и закон о верским заједницама у Црној Гори, где постоји могућност да се комплетна имовина СПЦ отуђи и да се преда на управљање једној секти, тако да ми овде инсистирамо на томе да је Скупштина Републике Србије дужна да кроз законска решења реши проблем Срба у региону и расејању, а не да се само на основу неких личних иницијатива, на основу неких личних превенција њихов положај поправља и да одлуку о томе доносе људи који воде ову државу, а не да се кроз законска решења њихов положај поправља. Тако да очекујем да се у наредном периоду положај Срба у региону поправи.

Сада владајућа коалиција води Одбор за дијаспору и Србе у региону са неком новом енергијом, тако да се ја надам да ћете ви имати прилике да конкретне проблеме решите у наредном периоду. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 10, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Иван Костић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница везаних за приватизације бања, извора пијаће воде и имовине ПИО фонда.

Реч има народни посланик Иван Костић.

ИВАН КОСТИЋ: Српски покрет Двери је предложио оснивање анкетног одбора ради утврђивања чињеница везаних за приватизацију бања, извора чисте пијаће воде и имовине ПИО фонда. Задатак анкетног одбора био би да сагледа чињенице и околности везане за исправност приватизације бања, извора чисте пијаће воде и имовине ПИО фонда и утврди следеће – околности о томе ко је и са којим економским образложењем донео одлуку о приватизацији бања, извора чисте пијаће воде, као и имовине ПИО фонда. Какав интерес има Република Србија у приватизацији бањских комплекса и извора чисте пијаће воде? Када је поново формирана радна група за приватизацију и решавање проблема у бањама? Које особе чине радну групу? Колика су средства из буџета издвојена за рад радне групе?

Колико је седница одржано и који су закључци донесени на радној групи за приватизацију и решавање проблема у бањама коју је формирала Влада Републике Србије на предлог министра трговине, туризма и телекомуникација? С обзиром на то да ПИО фонд пуне грађани Републике Србије уплатама у Фонд те су грађани номинални власници Фонда, у чијем интересу је извршено подржављење имовине ПИО фонда, члан 155. Закона о пензијском и инвалидском осигурању, где Влада Републике Србије већински управља њиме, у складу са политичким интересима странака на власти које Фонд злоупотребљавају за предизборне кампање, за поткупљивање пензионера као њихових сигурних гласача преко новчане помоћи коју су додељивали пред изборе и доделом финансијских средстава и коришћењем простора без накнаде од стране странака које су на власти и које су преузеле политичку контролу над њима?

Треба нагласити овде да је Србија једна од најперспективнијих земаља по питању геотермалних извора, да у Србији има тренутно око 300 геотермалних извора који се не користе на прави начин.

Треба такође грађанима Србије рећи да ПИО фонд није у власништву државе и да тренутно има 19 правоснажних пресуда које су

доказале да су ПИО фонд оснивали пензионери, да држава Србија у протеклом периоду ни један једини динар није уложила у оснивање и подизање бања и да Република Србија нема право да управља овим бањама и да, настављајући неолибералну политику, приватизује бање не би ли се на тај начин додворила страним инвеститорима и домаћим тајкунима који су у протеклом периоду, нажалост, показали како се користи државна имовина, како се користе државни ресурси, шта се дешава са радницима који су радили у фирмама које су данас искоришћене од стране тајкуна, од стране страних инвеститора.

Зато сматрамо да је неопходно донети нови закон о ПИО фонду и да ПИО фонд мора користити и управљати бањама Републике Србије.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – девет, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Посланик Иван Костић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора Народне скупштине Републике Србије ради утврђивања чињеница, околности и одговорности у вези са ефектом субвенционисања страних предузећа у Републици Србији.

Изволите.

ИВАН КОСТИЋ: Српски покрет Двери је предложио образовање анкетног одбора ради утврђивања чињеница, околности и одговорности у вези са ефектом субвенционисања страних предузећа на територији Републике Србије.

Задатак анкетног одбора је да сагледа чињенице и околности у вези за ефектом субвенционисања страних предузећа на територији Републике Србије и да са тим у вези утврди износ укупних средстава који је одобрен, односно укупан износ средстава који је исплаћен као подршка страним инвеститорима у Републици Србији у периоду од 2012. до 2018. године, попис свих предузећа, износа које су добили и искористили за ову врсту подстицаја, помоћ од Владе Републике Србије, привредне области у којима предузећа, корисници ових подстицајних средстава раде и функционишу са освртом ефекта на развој тих привредних грана и ефеката на БДП Републике Србије од момента почетка њиховог рада до данашњег тренутка, анализу испуњености и остварење елемената из уговора на које су се страни инвеститори обавезали приликом узимања, аплицирања за ову врсту средстава датих од стране Владе Републике Србије, број новозапослених лица у овим предузећима као и анализу квалификационе структуре новозапослених, износе просечних примања у овим предузећима као и анализу примања по квалификационој структури

новозапослених, распоред финансијских подстицаја по окрузима датих од стране Владе Републике Србије страним инвеститорима утврђених у складу са Законом о територијалној организацији Републике Србије.

Нажалост, ова влада у протеклих шест година наставља неолибералну политику коју су и њени претходници водили, која се ни у чему не разликује од политике која је довела до тога да данас имамо толики број незапослених у Србији, да имамо уништену привреду, да имамо уништену индустрију, да имамо уништену пољопривреду, тако да ја не видим никакву разлику у вођењу економске политике.

Сматрамо да је ова економска политика која се води на овакав начин погубна за Републику Србију и за људе који живе у њој. Џабе Миладину Ковачевићу, директору Завода за статистику, који фингира извештаје сваки пут, када извештаји међународних институција говоре да се стопа сиромаштва у Србији повећала, сада је 24,6%. Само је 10.000 људи запослено код страних инвеститора откада су они дошли у Србију, а 73.000 људи годишње напусти Србију, углавном младих људи и 1/3 од њих има диплому факултета.

Сада постављамо питање – у чијем интересу је да долазе страни инвеститори? У чијем интересу је да добијају огромне субвенције од стране Републике Србије ако ми сваке године губимо 70.000 људи који напуштају ову земљу? Зато је неопходно да се промени економска политика...

ПРЕДСЕДНИК: Време. Захваљујем.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 10, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Посланик Иван Костић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог резолуције о геноциду Независне државе Хрватске над Србима, Јеврејима и Ромима током Другог светског рата.

Да ли желите реч? (Да.)

Изволите.

ИВАН КОСТИЋ: Поштовани грађани Републике Србије и сви они људи који у својим породицама имате претке који су страдали за време Независне Државе Хрватске, треба да знате да ова скупштина у протекле две и по године ништа није урадила да се у јавности обелодани о страдањима српског, јеврејског и ромског народа у НДХ у Другом светском рату, да је Народна скупштина Републике Србије једина институција српске државе која од 1945. године до данас ништа није урадила, нити је донела један законски акт да се обележи страдање Срба у НДХ, да је Одбор за дијаспору и Србе у региону још пре годину и по дана у сарадњи са Министарством спољних послова доставио Предлог

резолуције о страдању Срба, Јевреја и Рома у Другом светском рату и да тај предлог резолуције стоји у Влади Републике Србије.

Сада постављам овде питање председнику државе, премијерки – зашто се не донесе и не стави на дневни ред Скупштине Републике Србије резолуција о страдању Срба у НДХ?

Изгледа да смо ми једина држава у свету која није обележила своја страдања. Изгледа да смо ми једина држава која не врши превенцију геноцида да нам се овај злочин опет не деси, а толико је медијске помпе, толико је медијских изјава људи који руководе овом државом када је у питању положај Срба у Хрватској. Међутим, они ништа, ни прстом нису урадили да се поправи положај Срба у Хрватској и да се нешто у будућем периоду не деси, да нам се злочин који нам се десио у Другом светском рату поново не деси.

Ја се надам да ће људи који су озбиљни фактор у СНС, који су пореклом са простора Хрватске урадити да се декларација о страдању Срба, Рома, Јевреја усвоји у Скупштини Републике Србије и да ће имати прилике у будућности да својој деци кажу – ево, ми смо за време свога мандата нешто урадили да се сетимо људи који су страдали за време Другог светског рата у НДХ.

Да кажем да је срамота за државу Србију да ово не уради. Немачки Бундестаг је усвојио резолуцију о страдању Јермена за време Првог светског рата од турске државе, а ми не можемо да усвојимо у Скупштини Републике Србије декларацију о страдању нашег народа.

Такође, треба рећи да је и Одбор за људска права Уједињених нација усвојио декларацију о појавама и осудио појаве неофашизма и неонацизма у Украјини и да је то само још један шлагворт за наше посланике, за нашу скупштину, да напослетку усвојимо декларацију о страдању Срба, Рома и Јевреја у Другом светском рату и да ова скупштина у овом мандату осветла...

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 11, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Посланик Зоран Живковић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допуни Закона о Влади.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – пет, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Посланик Зоран Живковић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Закона о раду.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – четворо, против – нико, уздржаних – нема.
Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Зоран Живковић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допуни Закона о избору председника Републике.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – три, против – нико, уздржаних – нема.
Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Зоран Живковић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допуни Закона о избору народних посланика (12.1.2017).

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – три, против – нико, уздржаних – нема.
Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Зоран Живковић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог резолуције Народне скупштине о признању и осуди геноцида над Јерменима почињеном у Османском царству у периоду од 1915. до 1922. године.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – пет, против – нико, уздржаних – нема.
Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Зоран Живковић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допуни Закона о избору народних посланика (16.8.2016).

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – три, против – нико, уздржаних – нема.
Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Зоран Живковић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Закона о финансирању политичких активности.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – три, против – нико, уздржаних – нема.
Констатујем да није прихваћен предлог.

Посланик Зоран Живковић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о планирању и уређењу простора и насеља.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – три, против – нико, уздржаних – нема.
Констатујем да није прихваћен предлог.

Посланик Зоран Живковић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради

утврђивања чињеница и околности које су довеле до незаконитог одузимања дозволе за рад Акционарског друштва за осигурање „Таково осигурање“, Крагујевац.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – три, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Горан Богдановић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о јавном окупљању.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – три, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Горан Богдановић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Закона о јавном реду и миру.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – три, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Горан Богдановић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Закона о порезу на добит правних лица.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – три, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Горан Богдановић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Закона о јавном информисању и медијима.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – двоје, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народна посланица Марија Јањушевић предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог декларације Народне скупштине Републике Србије о заштити породице у Србији.

Изволите.

МАРИЈА ЈАЊУШЕВИЋ: Захваљујем, председавајућа.

Због грађана бих поновила да сам предложила да се на овој седници расправља о усвајању декларације о заштити породице у Србији.

Породица у Србији је у овом тренутку угрожена јер изгледа да ми готово и да нисмо пристојно друштво зато што су у првом плану ријалити програми и они који их бране.

Били смо сведоци да је нашој премијерки, министру унутрашњих послова, министру одбране најважније да одбране ријалити програм. Породица овде никоме није важна, макар ни декларативно.

С друге стране, поштовани грађани Србије, наша власт и они који одлучују о дневном реду у Народној скупштини одлучили су да уместо о породици, о горућим питањима у држави, Косову и Метохији, Газиводама, разговарамо о шишмишима и птицама селицама.

Због тога мислим да је данас идеално да уврстимо на дневни ред да разговарамо о породици, о положају породице у Србији, да макар декларативно и ви подржите да је Србија пријатељ породици. Породица је наш основни национални ресурс. Природна породица је и економска заједница, основна јединица економског развоја, одрживог развоја. Ако немамо децу која ће се рађати у природној породици у којој ће бити васпитавана и одрастати, чему све остало?

Познато је да је стопа фертилитета у Србији 1,43%, а за просту репродукцију нам треба 2,1%. И? Шта ми чинимо? Доносимо законе који само производе то да нама труднице и породиље незадовољне марширају овим градом, а ускоро ће им се придружити и пензионери, а једини су који имају стална примања и финансирају и своје унучиће и школују их и помажу својој деци.

Дакле, породица је угрожена. Држава мора нешто да допринесе, а мој предлог је да бар, ево, декларативно, прихватите да то помогнете, јер то је једини начин да Србија себи обезбеди будућност. Једино ако обезбедимо здрав прираштај, људе који су млади, визионари, образовани, једино ће они моћи да нас спасу од пошаста која ће остати...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – девет, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народна посланица Марија Јањушевић предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора Народне скупштине Републике Србије ради утврђивања чињеница и околности у вези са радом РТВ-а. Претпостављам Радио Телевизије Војводине, али чућемо.

Изволите.

МАРИЈА ЈАЊУШЕВИЋ: Добро сте претпоставили, председавајућа. Ради се о Радио Телевизији Војводине, о јавном сервису свих грађана Србије, наравно, првенствено оних који живе на територији Аутономне Покрајине Војводине.

Наиме, ми смо сви већ жртве злоупотребе медија у Србији, а када се ради о националним фреквенцијама, ту је ствар већ веома озбиљна.

Предложили смо да се оснује анкетни одбор који би утврдио да ли јавни сервис, који припада свим грађанима Србије, који се финансира њиховим средствима, злоупотребљава свој положај, да ли фаворизује владајућу странку, зашто се понаша тако као да су сви грађани Србије уједно и чланови Српске напредне странке.

Јавни сервис не сме да буде у служби режима, који притом чак и није режим овог народа, који је отуђен и ненародни.

У ранијем периоду имали смо случај да владајућа странка има и до 13% програма који је посвећен промоцији те странке, а сада је тај проценат чак 36%. Ја се бојим да су заправо ови подаци чак и благи, јер је заправо СНС узурпирала све, сав медијски простор у Србији, јер нигде не можете да чујете реч опозиције. Не постоје јавне дебате.

Дакле, њима је, перјаницама СНС, почев од овог високог дома па надаље у свим јавним сервисима и на медијима могуће да кажу било шта, без икаквих доказа, да на најстрашнији начин шире лажи о својим политичким противницима којих се очигледно веома боје, јер никада и нигде неће изаћи на ТВ дуел, на дуел уживо и на размену мишљења уживо, јер се боје.

Радио телевизија Војводине ставила се у службу свега овога, а оно што је најстрашније – не реагује ни РЕМ, не реагује ни Министарство културе, не реагује нико. Лично бих била задовољна, макар минимално, да на јавним сервисима, када се говори о Косову и Метохији, односно о квазидржави Косово, то и чујем, да спикери имају обавезу да кажу самопроглашена држава Косово, лажна држава Косово или да се на било који начин ограде, а не да учествују у Вучићевој велеиздаји Косова и Метохије. Дакле, јавни сервис... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДНИК: Хвала. Прошло је време.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 10, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Посланица Марија Јањушевић предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора Народне скупштине Републике Србије ради утврђивања чињеница и околности у вези са приватизацијом Студија Б.

Изволите.

МАРИЈА ЈАЊУШЕВИЋ: Захваљујем, председавајућа.

Проблем са приватизацијом Студија Б су нерешени имовински односи, односно заостала дуговања и нерешен спор са некадашњим деоничарима Студија Б. Наиме, Раднички савет Студија Б је 15. априла

1991. године упутио позив свим запосленима да, и пензионерима наравно, откупе интерне деонице и на позив се јавило 86 деоничара. До 28. фебруара 1992. године цена је у потпуности исплаћена, а деоничари су стекли право на годишњу дивиденду. Међутим, 15. фебруара 1996. године решење о откупу деоница је једноставно поништено и на чело Студија Б је постављено ново руководство, а тада је председник Скупштине био Небојша Човић.

У допису Управног одбора Студија Б, упућеном од стране новог руководства свим деоничарима, стоји: „Управни одбор радио-дифузног јавног предузећа Студија Б је анализирао имовинске односе настале преузимањем оснивачких права од стране Града Београда, и с тим у вези укупне обавезе оснивача према основаном предузећу и деоничарима који су уложили сопствена средства за откуп капитала ранијег радио-дифузног предузећа Студија Б, оснивачким актом јавног предузећа имовина деоничара је заштићена и изузета из укупне имовине Скупштине града Београда“.

Међутим, оно што се у реалности дешава јесте једна општа отимачина друштвене имовине. Дешава се да је Студио Б унакажен, отет и претворен у лични сервис Александра Вучића и заправо је, да кажемо, нека сенка студија Пинк.

Ово ругло које се чини са медијима у Србији може да престане ако оформимо анкетни одбор који ће за почетак да истражи имовину Студија Б, коме Студио Б припада, ко злоупотребава и право и правду и закон и права грађана поништава, па када се још позабавимо квалитетом програма Студија Б и у чијој је он сврси, коме служи, онда можда коначно почнемо и оно најважније – да ослобађамо медије у Србији, јер познато је да своје лажи и своје издаје Александар Вучић најбоље одржава путем медија, а Студио Б... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДНИК: Време.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 13, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Посланица Марија Јањушевић предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора Народне скупштине Републике Србије ради утврђивања чињеница и околности у вези са радом РЕМ-а у току изборних кампања 2014, 2016, 2017. и 2018. године.

Изволите.

МАРИЈА ЈАЊУШЕВИЋ: РЕМ – Регулаторно тело за електронске медије које би требало да обезбеди да у Србији грађани могу да гледају квалитетан програм, онакав какав заслужују и какав уосталом плаћају.

Међутим, шта се дешава са РЕМ-ом од 2014. године па надаље? Тај се период некако поклапа и са временом у којем нас Александар Вучић непрестано држи у ванредном стању, у стању избора, у стању страха и у стању преваре.

Дакле, од 2014. године па надаље, РЕМ себе проглашава ненадлежним за праћење програма у оквиру политичких кампања. Како се ствари даље одвијају? Како Александар Вучић ставља шапу на медије, тако се и РЕМ повлачи, иако сви који су запослени у РЕМ-у уредно примају своје плате. Због тога је неопходно да напослетку неко постави питање – шта ради РЕМ? Да ли нам је РЕМ потребан? Да ли, можда, ту улогу треба да преузме Министарство културе или неко друго тело да се оформи? РЕМ је, свакако, одавно мртав.

Имали смо случај где једна од саветница РЕМ-а, која се јави само када треба да одбрани Жељка Митровића и сличну булументу, изјави јавно да једина забрана за коју ће се залагати јесте забрана јавног говора председнику Српског покрета Двери Бошку Обрадовићу. Нико није реаговао на овако скандалозну изјаву, а овако бахато понашање просто ескалира. Дакле, неко мора да почне истрагу у РЕМ-у, да видимо какве су одлуке доношене, да ли су спровођене, да ли су вршили надзор, конкретно, над телевизијом Пинк или је можда извршна директорка РЕМ-а у брачној вези са неким ко ради на Пинку.

Одакле оволика моћ министру културе из сенке? Знате добро о коме говорим. О власнику Пинка, о перјаници и највећем чувару и ТВ Бастиљи Александра Вучића. Жељко Митровић је изнад закона у сваком смислу. Не мислим само у смислу емитовања програма и прљања Србије, већ и на друга кривична дела мислим. Зато мислим да је РЕМ место са којег можемо да почнемо чишћење Србије, чишћење медијског простора и ослобађање медијског простора.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 12, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Ђорђе Вукадиновић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница и околности убиства господина Оливера Ивановића, председника Грађанске иницијативе „Србија, демократија, правда“, почињеног у Косовској Митровици дана 16. јануара 2018. године.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 13, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Здравко Станковић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање.

Да ли жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – шест, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Здравко Станковић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о јавним предузећима.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – два, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Посланица Татјана Мацура предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања законитости донација Српској напредној странци за кампању за председничке изборе 2017. године.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – два посланика, против и уздржан – нико.

Констатујем да предлог није прихваћен.

Народна посланица Татјана Мацура предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допунама Закона о спречавању насиља у породици.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – шест, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да предлог није прихваћен.

Посланица Татјана Мацура предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о референдуму и народној иницијативи.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – три, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да предлог није прихваћен.

Посланица Татјана Мацура предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о територијалној организацији Републике Србије.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – један, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да предлог није прихваћен.

Посланица Љупка Михајловска предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о избору народних посланика.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – један посланик.

Констатујем да предлог није прихваћен.

Народна посланица Александра Чабраја предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о културним добрима.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – четири посланика, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да предлог није прихваћен.

Посланици Александра Чабраја, Мариника Тепић, Соња Павловић и Зоран Живковић предложили су да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допуни Закона о основама система образовања и васпитања.

Александра Чабраја није овде.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – пет, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да предлог није прихваћен.

Народни посланик Зоран Радојичић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог резолуције Народне скупштине Републике Србије о Аутономној Покрајини Косово и Метохија.

Изволите.

ЗОРАН РАДОЈИЧИЋ: Захваљујем.

Поштовани грађани Републике Србије, поштоване колегинице и колеге, Српски покрет Двери је предложио за усвајање једну резолуцију о АП Косово и Метохија.

Наиме, полазећи од међународног јавног права и конкретних међународноправних аката који су садржани у тексту ове резолуције, те следом уставне обавезе која проистиче из уставне преамбуле, а имајући у виду и уставне норме о целовитости и недељивости територије Републике Србије чија је АП Косово и Метохија саставни део, која је тренутно, ово посебно наглашавам, под мешовитом окупацијом НАТО-а, Европске уније и нелегалних органа у Приштини који су добрим делом сачињени од терориста, а имајући у виду и уставну норму о јединственом правном поретку, сматрамо да је крајње време да Народна скупштина Републике Србије усвоји ову резолуцију и коначно заузме један суверенистички политички став у даљој борби за АП Косово и Метохија и њено очување у саставу Републике Србије.

То подразумева апсолутни раскид са досадашњом политиком постепеног признавања независности тзв. Косова, проглашене од стране илегалних органа у Приштини, а кроз дијалог и посредовање Европске

уније у Бриселу, јер је имплементацијом ових споразума на груб начин угрожена територијална целовитост и уставни поредак Републике Србије.

Наиме, низом писаних, али и усмених споразума закључених у Бриселу, а нарочито њиховом постепеном имплементацијом, важећи Устав Републике Србије је на неуставан начин измењен. Стога се питање Косова и Метохије мора вратити у одговарајуће међународне оквире, то је искључиво формат Уједињених нација, као и уставне оквире, имајући у виду да је писани Устав претпоставка владавине права.

Почев од 2000. године примећено је одсуство воље да се на легитиман начин и на легитимно-легалним основама сачува Косово и Метохија у саставу Србије. Све власти су се декларативно залагале за КиМ у саставу Србије, али ниједна власт није до краја инсистирала на потпуном спровођењу Резолуције 1244 Савета безбедности Уједињених нација. Томе су погодиле европске интеграције и под притиском истих низ погрешних потеза свих који су вршили власт, будући да европске интеграције имају једну константу у случају Србије – што је Србија ближа Европској унији, то је Косово и Метохија све даље од Србије.

Предложеном резолуцијом и заузетим ставовима се поништавају ефекти и последице политике коју су поводом косметског проблема спроводиле све власти, почев од 2000. године.

Овде предлажемо низ мера, као што је поништавање споразума, оснивање министарства за Косово и Метохију итд. Захваљујемо.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

(Посланици Двери: Није радио систем.)

Поновићу гласање.

Закључујем гласање: за – девет, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да предлог није прихваћен.

Посланик др Миладин Шеварлић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог декларације о генетички модификованим организмима (ГМО) и производима од ГМО.

Изволите. Јавите се.

МИЛАДИН ШЕВАРЛИЋ: Захваљујем, председнице.

Овај предлог декларације о генетички модификованим организмима и производима од ГМО је најбољи пример да народни посланици, огромна већина народних посланика не поштује вољу грађана јер преко шест хиљада одборника у 136 општина и градова једногласно се изјаснило против увоза, узгоја, прераде и промета генетички модификованих организама и производа од генетички модификованих организама.

Нажалост, исти такав текст декларације коме је додат само један члан – да се Народна скупштина обавезује да ће пре измена и допуна

постојећег Закона о ГМО или пак доношења новог закона о ГМО спровести референдум на коме би се грађани Србије демократски изјаснили да ли су за или против ГМО, не наилази на подршку. То је уједно добар пример да размишљамо да ли треба вршити измену изборног закона, да ли треба поново вратити директне изборе посланика по изборним јединицама да грађани бирају и опозивају своје народне посланике уколико нису задовољни њиховим радом, а не да уместо њих председници партија одређују ко ће бити на листи и ко ће заузети коју позицију на листи, да ли ону где постоји вероватноћа да буде изабран или ону на којој не постоји уопште вероватноћа да ће бити изабран.

На тај начин практично бисмо вратили власт народу, изворном значењу и ја предлажем да се изјаснимо за ову декларацију о ГМО због тога што је недавно, 6. и 7. септембра, у Берлину одржана девета Конференција европских региона без генетички модификованих организама на којој смо добили информације од представника тих региона да је врло значајан покрет против ГМО у Европи, да се 19 земаља изјаснило против узгоја ГМО, а да поједине земље као што су Аустрија, Немачка и друге настоје да из исхране товних животиња или животиња за производњу меса, млека и јаја избаце сојину сачму на бази ГМО и генетички модификованих кукуруза. Аустрија је то успела да уради у свим секторима сточарске производње, изузев још у свињарству, а друге земље покушавају да учине све што могу, а посебно су значајни успеси у Француској и у Швајцарској, које имају далеко виши степен националне одговорности за стање у пољопривреди.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 14, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Миладин Шеварлић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о престанку важења Закона о привременом уређивању начина исплате пензија.

Стављам на гласање овај предлог.

(Миладин Шеварлић: Тај предлог је повучен, колико знам.)

Нисте га званично повукли.

Закључујем гласање.

Посланик тврди да је повучено.

Ви ћете то видети са Службом, али ја морам, док немам званично да је повучено, да изађем на гласање.

За – пет.

Значи, није прошао овај предлог.

Народни посланик Миладин Шеварлић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању.

Изволите.

МИЛАДИН ШЕВАРЛИЋ: Захваљујем, председнице.

Овим предлогом тражимо измену Закона о пензијском и инвалидском осигурању у погледу састава Управног одбора Фонда, будући да је по садашњем закону Управни одбор Фонда практично подржављен, јер у структури од седам чланова Управног одбора Фонда доминирају представници државе.

Предлажемо да се Управни одбор Фонда повећа на 15 чланова, а да пет чланова буду из редова корисника права, на предлог репрезентативних удружења пензионера на нивоу Републике, да пет чланова буду из реда осигураника, на предлог репрезентативних синдиката, да два члана буду из реда представника послодаваца, и то по један представник Уније послодаваца, један представник Министарства државне управе, да једног члана именује Министарство надлежно за послове пензијског и инвалидског осигурања, а једног члана Министарство надлежно за послове финансија и најзад, да један члан буде представник највећег репрезентативног синдиката запослених у Републичком фонду ПИО.

На тај начин Управни одбор Фонда одговарао би структури извора прихода Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање и одражавао би у најбољем интересу ставове ове две групације, пре свега осигураника који ће бити будући пензионери и садашњих корисника тог фонда, односно пензионера.

У противном, ми ћемо доћи у ситуацију да нам представници државе кроје пензије, као што је то случај и са управо усвојеним Предлогом за измену и допуну Закона о пензијском и инвалидском осигурању, који је усвојен на последњој ванредној седници ове скупштине. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – девет, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да предлог није прихваћен.

Посланик Миладин Шеварлић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора Народне скупштине Републике Србије ради утврђивања чињеница, околности и одговорности у вези са пословањем компаније „Тенис“ и давањем првенства закупа земљишта овој компанији.

Изволите.

МИЛАДИН ШЕВАРЛИЋ: Захваљујем још једном, председнице.

Дакле, овим предлогом предлагемо да се формира анкетни одбор чији ће циљ бити да сагледа чињенице и околности у вези са давањем првенства закупа компанији „Тенис“ у Србији. То је иначе компанија која у матичној држави уопште не узгаја свиње и не располаже ниједним хектаром пољопривредног земљишта по било ком основу коришћења.

Дакле, тражимо да се на анкетном одбору сагледа садржај и текст Меморандума који је потписан 2015. године између Владе Републике Србије и компаније „Тенис“, да се сагледа ко су тачно потписници од стране Републике Србије, ко је носилац посла дефинисаног Меморандумом од стране Републике Србије, а ко од компаније „Тенис“. Која су права и обавезе страна потписника у вези Меморандума? Којим законом или законима Републике Србије је дефинисано пословање које је предмет овог меморандума?

Ко је на основу ког закона и на основу које процене одобрио компанији „Тенис“ у закуп 2.420 хектара у општини Зрењанин? На основу ког закона, на основу које процене и под којим условима треба да се одобри компанији „Тенис“ коришћење још око 7.000 хектара према најави, што укупно чини око 9.500 хектара пољопривредног земљишта и сврстаће ту компанију практично у једног од највећих посредника пољопривредног земљишта, односно корисника пољопривредног земљишта у Републици Србији?

Најзад, ко је, на основу ког закона и за које земљиште одобрио право првенства закупа компанији „Тенис“ од 1. новембра 2018. године, имајући у виду да наши сточари велику муку муче да обезбеде довољне површине земљишта за производњу сточне хране, по праву првенства закупа државног земљишта?

Истовремено, у оквиру овога се могу поставити и друга питања. На пример, министар пољопривреде Недимовић је најавио да пољопривредници могу користити земљу коју имају у закупу, а која је одређена за давање овом инвеститору до 1. новембра 2018. године. То је изазвало велике полемике и незадовољство код домаћих пољопривредних произвођача. Зашто су наши пољопривредни произвођачи у другоразредном положају у односу на инвеститоре који немају никакво искуство у производњи свиња и у организовању производње сточне хране? Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – девет, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Бошко Обрадовић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора

Народне скупштине Републике Србије ради утврђивања чињеница, околности и одговорности у вези са стањем у Јавном предузећу „Пошта Србије“.

Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштована председавајућа, поштоване колеге народни посланици, поштовани грађани Србије, помаже Бог свима!

Српски покрет Двери је у низу анкетних одбора којима смо желели да утврдимо чињенично стање у разним областима нашег друштва, између осталог одабрао ЈП „Пошта Србије“ као суштински пример како изгледа партократија у Србији, како изгледа партијски паразитски систем и како, заправо, један део владајуће коалиције, конкретно ПУПС, злоупотребљава јавни ресурс за своје партијске интересе.

Ми тражимо формирање анкетног одбора који би испитао пре свега, а ево, грађани Србије, реците да ли је то нормално, чињеницу зашто до краја није спроведен јавни конкурс за избор директора ЈП „Пошта Србије“, који је расписан пре више од годину и по дана, 10. марта 2017. године и под којим условима и чијом одлуком је Мира Петровић из ПУПС-а још увек на функцији в.д. директора иако је то противзаконито?

Дакле, да ли је ПУПС преписан од стране Александра Вучића и СНС, да ли је „Пошта“ преписана ПУПС-у као неко њихово приватно партијско власништво и да ли Мира Петровић по подели партијског плена може да ради са „Поштом“ шта год хоће, против закона и против јавних конкурса и против било које логике ове државе?

Дакле, ко је Мира Петровић, ко су Кркобабићи, ко је ПУПС као лажна партија пензионера и откуд њима право да управљају „Поштом“ против закона? То заиста неки анкетни одбор мора овде да испита, иначе у овој држави онда нема никаквог права и правде.

Ми, наравно, имамо и низ озбиљних проблема у пословању ЈП „Пошта Србије“ зато захтевамо да се испита уговор о ауторским правима од шест милиона евра са „Јунајтед медија групом“, да се испита уговор са фирмом „Инекс плус“, да се види зашто су протестовали радници „Поште“ од октобра 2017. године и зашто је у новембру 2017. године суспендовано 47 радника ЈП „Пошта Србије“ и, дакле, свеукупне чињенице са пословањем овог јавног предузећа.

Дакле, овај анкетни одбор би показао како функционише партијско-паразитски систем, по коме да бисте били део владајуће већине, да бисте подржавали један владајући режим, раније сте подржавали бивши режим као ПУПС, сада подржавате садашњи режим као ПУПС, значи нема везе који је режим, која је политика, која је идеологија, важно је да ви будете део власти и да вама припадне неки партијски колач и онда вам поклоне „Пошту Србије“ да ви тамо радите шта хоћете против закона.

То тако више не може. Ако имате нешто против, гласајте за овај анкетни одбор, па да утврдимо шта се заиста дешава у „Пошти Србије“, а не да злоупотребљавате државне ресурсе.

ПРЕДСЕДНИК: Време.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – 14, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Посланик Бошко Обрадовић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора Народне скупштине Републике Србије ради утврђивања чињеница, околности и одговорности у вези са неисплаћеним дневницама за ратне војне ветеране.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштовани ратни војни ветерани, поштоване породице свих погинулих у ослободилачко-одбрамбеним ратовима од 1991. до 1999. године, поштовани ратни инвалиди, инвалиди рата након свих ових одбрамбених ратова од 1991. до 1999. године, Србија је, нажалост, једина земља са простора бивше Југославије која није донела системско законско решење које би третирало проблем ратних војних ветерана. Невероватно је да 20 година после свих ових ратних дејстава ми не можемо да законски решимо проблем ратних војних ветерана у Србији.

Зато ми овде предлажемо, као Посланичка група Српског покрета Двери, формирање једног анкетног одбора који би утврдио шта је проблем да држава Србија не може на одговарајући начин да се одужи онима који су у своје време били спремни да дају своје животе за ову државу. Шта је проблем?

Неки људи су и дали своје животе за ову државу. Неке породице су остале без својих најмилијих, неки људи су остали инвалиди, а неким људима ова држава није могла да се одужи макар памћењем и сећањем на њихове ратне заслуге. Зар је могуће да не можемо да донесемо један такав закон? Зар је могуће да не можемо да решимо исплаћивање ратних дневница из тог времена? И како је могуће да у једном делу Србије буду исплаћене ратне дневнице, а у другом делу Србије не буду исплаћене ратне дневнице? Каква је то дискриминација према одређеној популацији ратних војних ветерана којима нису исплаћене ратне дневнице?

Када ћемо, дакле, законски решити њихов статус, а самим тим, наравно, и оне припадности које им следују из области здравствене и социјалне заштите где су у овом тренутку угрожени?

Оно што је најважније, да се разумемо око нечега, сви ратни војни ветерани са којима сам разговарао осећају се пре свега понижено, не зато што им нису исплаћене ратне дневнице, јер нису они ратовали за паре него да би бранили своју државу, већ зато што су заборављени од стране актуелне власти, зато што нема никога да изађе и да искаже поштовање

према њима, да каже – хвала вам јер сте бранили државу да бисмо ми данас могли да живимо у миру и у слободи, а онда да их се сети и на неки други начин, па и у области социјалне и здравствене заштите, па када држава буде у могућности и у некој врсти финансијске надокнаде и исплате тих ратних дневница.

Значи, овде је питање поштовања, да нам се не би поновила приповетка Лазе Лазаревића „Све ће то народ позлатити“ која, заправо, говори о једном неодговарајућем и понижавајућем односу према оним људима који су били ратни војни ветерани.

ПРЕДСЕДНИК: Време.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 14, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Посланик Бошко Обрадовић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора Народне скупштине Републике Србије ради утврђивања чињеница и околности у вези са радом РТС-а.

Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Хвала, председавајућа.

РТС, односно Радио телевизија Србије, уз Радио телевизију Војводине, најважнији јавни медијски сервис у Србији, јесте медијска рацрана овог друштва и државе.

Зато предлажемо формирање анкетног одбора који би утврдио шта тај РТС уопште ради, посебно у сфери информативног програма који је више него скандалозан.

Дозволите, поштовани грађани Србије и колеге народни посланици, да вам то докажем само на једном једином примеру. Више од шест месеци, седам или осам месеци од завршетка градских избора у Београду на јавним медијским сервисима РТС, РТВ није гостовао ни у једној политичкој емисији ниједан лидер опозиције у Србији. Наведите ми у којој то демократији на свету више од пола године ниједан лидер опозиције не може да гостује ни у једној политичкој емисији ни на једној телевизији са националном фреквенцијом, а ако изузмемо приватне телевизије, онда посебно на јавним медијским сервисима које, заправо, кроз претплату, финансирају сви грађани Србије.

Подсећам јавне медијске сервисе да претплату за њихово финансирање плаћају и грађани који гласају за опозицију и грађани који су против ове власти и да они очекују да своје политичке представнике виде на јавном медијском сервису. Очекују да своје парламентарне представнике овде у Дому Народне скупштине виде у политичким емисијама на јавном медијском сервису, али тога нема већ више од пола

године. О каквој слободи медија ми онда говоримо? О каквим јавним медијским сервисима говоримо? О каквој Радио телевизији Србије говоримо?

Бујошевић и Стефановић, главни и одговорни уредници и директори РТС-а, брука су и срамота српског новинарства. То су најгоре слуге и послушници владајућег режима, који не смеју ни у једну политичку емисију да позову једног јединог лидера опозиције више од пола године. Како се то зове? То није медијска цензура и медијски мрак, то је тотална медијска блокада да се у Србији чује другачије мишљење.

Зато је неопходан анкетни одбор који би утврдио шта тај РТС уопште ради и мора доћи време када ће и Драган Бујошевић и Ненад Љ. Стефановић одговарати за оно што сада раде, а то је најмонструознија медијска цензура другачијег мишљења у Србији у последњих 30 година откада смо обновили вишестранацје. Никада РТС није био овако затворен за другачије мишљење и опозицију као што је то у овом тренутку под влашћу СНС.

Зато је дошло време да сви заједно дигнемо глас против РСТ-а, као Вучићеве ТВ Бастиље и другог упоришта поред Пинка...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – девет, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Посланик Бошко Обрадовић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница везаних за пребијање новинара на дан полагања председничке заклетве.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Српски покрет Двери је имао обавезу према свим новинарима који су доживели пребијање, малтретирање и прогон на дан председничке заклетве председника Србије Александра Вучића да предложи формирање анкетног одбора у коме би се утврдило шта се тачно десило тог 31. маја 2017. године и због чега је дошло до напада на новинаре на дан полагања председничке заклетве.

Ко су анонимни батинаши који су вршили тортуру и ометали рад новинара? Да ли су исти легитимисани? Да ли су поднете одговарајуће пријаве надлежним државним органима? Да ли постоји неки скривени мотив и да ли постоји налогодавац за такво поступање према делу акредитованих новинара за праћење полагања председничке заклетве Александра Вучића?

Невероватно је да ми практично већ више од годину дана немамо одговор на питање ко су батинаши СНС који се појављују на дан председничке заклетве, на локалним изборима широм Србије, у Савамали,

на врху Копаоника са нелегалним објектима и изградњом. Значи, ко стоји иза тих батинаша?

Одговорно тврдим да су батинаши СНС заправо водећи криминалци Србије и да се у том смислу не зна у овом тренутку где се завршава СНС, а где почиње криминал. Криминал и СНС су се помешали, изједначили и ви више не можете лако да утврдите и зато нам је потребан скупштински анкетни одбор, да би се утврдило, заправо, ко су ти криминалци у редовима СНС. Ко је тај Зеља? Ко је тај Звонко Веселиновић? Ко су ти људи? Хајмо да утврдимо ко стоји иза њих и ком свету они припадају. Да ли они припадају свету политике или припадају свету криминала? Да видимо ко су ти људи. Пазите, иза тога стоје фотографије, видео-снимци, људи који једноставно износе новинаре са дана председничке заклетве председника Вучића испред Дома Народне скупштине.

Дакле, о чему ми причамо ако је тако почео председнички мандат Александра Вучића – пребијањем новинара, батинашима за које се не зна да ли су из редова криминалаца, служби безбедности или партијске војске СНС-а и да годину дана не можемо да чујемо истину о томе ко су ти људи? Ко има то право да приводи новинаре, да их малтретира, да их пребија, дакле, ко стоји иза те делатности СНС-а? То заправо и јесте кључно питање. Да ли је СНС уопште политичка или криминално-мафијашка организација? То треба да утврди овај анкетни одбор и ја вас позивам да дате глас да то заједно утврдимо ако немате шта да кријете. Ако имате шта да кријете, ви ћете, наравно, гласати против.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 10, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Посланик Маријан Ристичевић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора Народне скупштине Републике Србије ради утврђивања чињеница и околности везаних за посете Народној скупштини Републике Србије одређених екстремистичких организација и појединаца.

Да ли желите реч? (Да.)

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, претходни говорник има пенцетирани образ вакцинисан против срамоте. Наиме, он је позвао представнике бугарске „Атаке“ и са њима пријатељски разговарао, вероватно о томе да им, као Ђиласова послуга, када дође на власт, уступи делове Србије, делове Србије све до Врања. То хоће бугарска „Атака“.

Колики је он лицемер, навешћу вам следећи податак. Приликом избора Владе он је грубо напао премијерку говорећи да има два масона у Влади. Све време са његове десне стране као и сада седела је мајсторица Велике женске масонске ложе Марија Јањушевић, мајсторица трећи степен и председница суда части Велике женске ложе у Србији. Дакле, могу и да прочитам. Та православна организација коју предводи Марија Јањушевић у храму Велике женске масонске ложе мора да има камен, то мора да је онај Бошков, мора да има мале мачеве за боцкање, мора да има лобању, црне плаштове, удовичку торбу. Верујем да је Бошко Обрадовић лицемер када је нападао масоне, а поред њега седи мајсторица Велике женске масонске ложе у Србији.

Даље, Бошко Обрадовић се овде сликао са Пернаром. Ево те слике одавде из Скупштине, а тај исти Пернар се у Вуковару слика са усташама, односно са домољубима којима је изгледа присегнуо и сам Бошко Обрадовић, дворска послуга господина Ћиласа. Наиме, тај исти Бошко Пернар тврди да је на Хрватску извршена великосрпска агресија у виду ЈНА. Тај исти Пернар тврди да је Србија одговорна за геноцид у Вуковару и с обзиром на то да Бошко Обрадовић не представља државу, није морао да се састаје са представницима Хрвата али ето, он је имао добру вољу да се сретне са Бошком Пернаром који тврди да смо ми извршили геноцид у Вуковару и да смо извршили великосрпску агресију.

С тим у вези ја тражим да се оснује анкетни одбор и да се утврде и ова јуначка дела Бошка Обрадовића, дворске послуге Драгана Ћиласа, који је у јуначком јуришу 2004. године, бранећи Србе од погрома, заузео чачанску библиотеку и постао портпарол чачанске библиотеке и то је врхунско јунаштво једног Дверића Купусића. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – девет, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Посланик Бошко Обрадовић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања исправности страних вакцина.

Да ли желите реч? (Да.) Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштоване колеге народни посланици, још један анкетни одбор који је предложила Посланичка група Српског покрета Двери, а не бих се освртао на ове изливе глупости Маријана Ристичевића званог...

ПРЕДСЕДНИК: Не можете да кажете да је посланик неки глуп или да говори глупости. Вратићу вам време. Значи, ви можете да образложите свој предлог, али да друге посланике вређате...

(Бошко Обрадовић: А он може да вређа?)

Не, он није вређао. Као што сте ви образлагали предлоге допуне дневног реда и нисам реаговала, тако и други посланици могу да образлажу своје допуне дневног реда. Није пријатно када слушате о себи или о вашој политичкој групацији, а можете да замислите онда како је другима када ви говорите о криминалцима, убицама и не знам ни ја шта. То је изгледа милозвучно и богоугодно да се чује, а када неко говори нешто образлажући своју допуну, а говори о Дверима или о вама лично, онда устајете пуни гнева. Вама је то у реду. Не знам ни ја за то, али видим да реагујете бурно као да не разумете шта ви радите.

Идемо из почетка.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Хвала, председавајућа.

Дакле, оно што је тема предлога анкетног одбора који Српски покрет Двери предлаже, а интересује велики број грађана Србије, јесте утврђивање истине о исправности страних вакцина које се налазе на тржишту Републике Србије.

У више наврата сам апеловао на власт да разуме оправдане страхове одређеног дела родитеља који су веома скептични према исправности страних вакцина које долазе у Србију. За нас је овде неколико питања кључно и бићу веома прецизан.

Одакле се стране вакцине набављају? Чиме се гарантује њихова исправност и у којим количинама су набављене у периоду од 2012. године до данас? Да ли и на који начин Институт за вирусологију, вакцине и серуме „Торлак“ врши контролу и утврђује исправност вакцина иностраног произвођача које се користе за обавезну имунизацију деце по Закону о заштити становништва од заразних болести? Да ли у оквиру Института за вирусологију, вакцине и серуме „Торлак“ постоји референтна лабораторија која испитује узорке увозних вакцина за имунизацију деце? Из којих разлога Институт за вирусологију, вакцине и серуме „Торлак“, чији је оснивач Влада Републике Србије, не производи све вакцине намењене имунизацији деце већ се већим делом спровођење имунизације ослања на увезене вакцине иностраног произвођача? И на крају, колика је реална опасност од ширења заразних болести против којих се деца вакцинишу с обзиром на то да се из године у годину повећава број вакцина и врста заразних болести које те вакцине треба да спрече?

Дакле, овде се поставља веома једноставно питање јер је јавност узнемирена. Јавност је на неки начин и подељена за и против вакцинације деце и веома је важно да један стручан и одговоран скупштински анкетни одбор изнесе своје мишљење. Што се Српског покрета Двери тиче, наш став је веома јасан. Ми нисмо против вакцинације деце. То је једна цивилизацијска и здравствена тековина која је апсолутно на свом месту.

Али апсолутно и разумемо оправдане страхове дела родитеља који не знају чиме се њихова деца вакцинишу када су у питању стране вакцине.

Постављају веома оправдано питање – где су домаће вакцине? Када смо имали „Торлак“ који је нормално радио, када смо имали домаће вакцине, нико никада није постављао питање обавезне вакцинације деце. Које су то сада нове вакцине које се намећу нашој деци? Ко су произвођачи тих вакцина из иностранства? Да ли постоји референтна лабораторија која проверава њихов квалитет и исправност? То су, верујте, озбиљна и одговорна питања која би овај анкетни одбор могао да реши и тиме смањи узнемиреност, збуњеност, па и подељеност јавности по овом осетљивом и по здравственоу безбедност земље важном питању. Зато мислим да бисмо сви заједнички могли да подржимо формирање овог анкетног одбора и испитамо исправност страних вакцина у Србији. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – осам, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Маријан Ристичевић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора Народне скупштине Републике Србије ради утврђивања чињеница и околности везаних за ненаменско трошење средстава додељених за предизборну кампању.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, ова ненаменска средства су трошена да би господин Бошко Обрадовић купио своје место на двору Драгана Ђиласа, Драгана Ђиласа кога је Џенифер Браш, америчка отпавница из америчке амбасаде, отворено похвалила као поузданог сарадника у смањењу руског утицаја у Србији.

Е, са њим је Бошко Обрадовић морао да направи савез, као што је направио и савез своје православне организације са Борком Стефановићем, чувеним левичарем, који је тамо молио да се одложи признање Косова и Метохије до избора Тадића. Да обнове власт Тадић, Ђилас и остала екипа била су потребна средства, али Бошку Обрадовићу је требало средстава и они их је нашао претходне године.

Ево га Борко Стефановић, дакле, поред запаљеног крста, тек толико да наши гледаоци виде са киме ми имамо посла и са ким се удружио Бошко Обрадовић и политичка странка Двери.

Ја бих волео да то камера зумира. Очигледно да овај РТС кога толико прозива Бошко Обрадовић у коме раде супруге, па и супруга овог човека, очигледно да РТС не жели ово да увећа да се види да господин Борко Стефановић, коалициони партнер, свира и пева поред запаљеног крста. Ево ви, господо посланици, макар ви можете да се уверите у то.

Да би се домогао тако продуктивне коалиције, дакле, господин Бошко Обрадовић и политичка странка Двери је 2017. године добила средства за изборну кампању која је требало да се потроше у складу са законом у изборној кампањи или да новац врате у буџет Републике Србије уколико он није утрошен. То се није десило. Новац је испумпан преко фиктивних симулованих послова на предузетничке радње које нису биле у ПДВ-у, па је тако утајен порез на предузетничке радње кандидата који су били на листи 2016. године на листи Двери или су били одборници.

Дакле, ја могу да наведем износе. Ради се о износу који је негде око 30 милиона динара и зато тражим да надлежни органи све то лепо провере, да виде да ли сам ја у праву. Тако, рецимо, за електропослове, пази, странка електропослови, у кампањи 5.665.000, па онда чувена породица Цигановић на три-четири предузетничке радње из Борче девет милиона шестсто и нешто хиљада за поправку рачунара. Где ли су ти возови тих рачунара прошли, боже мој. Онда адвокатске канцеларије 1.800.000. Онда идемо даље, разне дизајн организације укупно тридесет милиона динара.

ПРЕДСЕДНИК: Време, време.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – шест, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да предлог није прихваћен.

Народни посланик Марко Ђуришић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница и околности у вези са рушењем објеката у Београду у делу града познатом као Савамала 25. априла 2016. године.

Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Па по ко зна који пут говорим овде у оквиру овог дела седнице о потреби да се у Скупштини Србије формира анкетни одбор како бисмо дошли до неких одговора око догађаја који су се десили, понављам, 24. априла 2016. године.

После, ево, две и по године једини епилог који се у држави Србији десио је условна казна за полицајца који је те ноћи био дежуран у полицији у оперативном центру, где су стигле бројне пријаве грађана који су у страху од тога што маскирана лица, наоружана, приводе људе, што се руши багерима, што он није обавестио, како је ваљда наведено у том договору који је постигао са Тужилаштвом, није обавестио надређене и на себе преузео сву кривицу.

Тај полицајац, господин Горан Стаменковић, кажњен је две године условно, а после две и по године ево, ми у јавности немамо одговоре ко су људи који су лишавали слободе грађане Србије, под маскама, и тиме смо можда, бојим се, отворили врата да се такве ствари дешавају на неким другим местима Србије.

Ево, прошлог викенда неки маскирани наоружани људи су лишили слободе грађане Србије и министар Стефановић је то врло прецизно назвао хапшењем. Држава Србија је подигла борбену готовост Војске, Полиције, комплетне оружане силе и урадила је све оно што није урадила пре две и по године када се у Савамали десило противправно рушење.

Подсетићу, наравно, да је неколико недеља после тог догађаја председник Републике рекао да он зна ко су комплетни идиоти, како их је сам назвао, који су рушили у Савамали, али не знамо да ли га је поступајући тужилац, не знамо више ни које је тужилаштво надлежно, јер смо могли за ове две и по године да пратимо игранку између основног и вишег тужилаштва око тога ко је надлежан да води истрагу, да ли је то тужилаштво саслушало председника Републике који је јавно рекао да има сазнања и да зна ко су људи.

Зато мислимо да је потребно формирање овог анкетног одбора и инсистираћемо пошто верујем да, нажалост, нећемо добити подршку за то, на свакој наредној седници када будемо имали прилику. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – шест, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да предлог није прихваћен.

Посланик Марко Ђуришић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о систему плата запослених у јавном сектору.

Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала.

Овај закон када је донет, ево има скоро три године, говорили смо да ће угрозити економски положај запослених. Говорили смо о томе да ће довести до одласка стручних кадрова, да су решења у њему дестимулативна и да ће допринети партијском запошљавању.

Углавном, једна од замерки је била та што тим законом није обухваћен цео јавни сектор, што нису обухваћена јавна предузећа, НБС, БИА и Јавни медијски сервис, што ми нашим предложеним изменама предлагемо.

После две и по године примене овог закона нажалост можемо да констатујемо да су се многе ствари о којима смо говорили када је овај закон усвајан, и касније предлагајући измене и допуне, и десиле. Тако је данас ситуација да је Србија земља са највећим процентом становништва угроженим од сиромаштва, преко 25% становништва Србије је угрожено од сиромаштва, а број апсолутно сиромашних је, такође, један од највиших у Европи. Износи око 9%.

Следећи резултат овакве политике Владе је да је Србија земља са највећом разликом у примањима петине најсиромашнијих и петине

најбогатијих људи. Просек Европе је 5:4 однос примања најсиромашнијих и најбогатијих. У Србији је тај однос 1:9, са тенденцијом даљег раста и то чини неодрживом земљу и не решава проблеме огромног броја грађана који се због сиромаштва искључују из друштвеног живота, који се боре свакодневно за обезбеђивање основних својих потреба.

Нажалост, у Србији, у таквој ситуацији, говорити о четвртој индустријској револуцији, о дигитализацији, потпуно је беспредметно.

А да ће овај закон, онако како га је усвојила овде већина, допринети партијском запошљавању, могли су грађани Србије да виде на састанку владајуће СНС у Врању, где се водила жестока дискусија ко запошљава чије швалерке по јавним предузећима. И та дискусија је документована, снимљена и постала је јавна ствар. Верујем да то није једини одбор владајуће странке где се овакве дискусије воде. И ако нешто не променимо, бојим се да ће се једино о томе на тим органима страначким расправљати.

ПРЕДСЕДНИК: Време. Хвала.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 10, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Марко Ђуришић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допунама Закона о порезу на додату вредност.

Изволите.

МАРКО ЂУТИШИЋ: Хвала.

Суштина овог закона, који већ три године покушавамо да ставимо на дневни ред седнице Скупштине, јесте да се храна за бебе опорезује мањом пореском стопом, 10%, у односу на 20%, колико је прописано законом.

Говорили смо вероватно више десетина пута досада о томе да је то једна мала мера која треба да покаже бригу државе и да буде помоћ родитељима са малом децом.

Одговор који смо добили на предлог овог закона и када смо предлагали ову измену као амандман на Закон о порезу на додату вредност је да нема гаранције да би смањење пореза довело до смањења малопродајне цене, као и да ова мера није кључна за помоћ породицама са малом децом. И наравно, слажемо се да није кључна и томе служи Закон о финансијској подршци породици са децом, али јесте једна симболична и треба да покаже да држава верује у тржиште, како овде често чујемо да је тржиште то које одређује, да се у тржишној утакмици одређује цена производа и да не може држава много ту да се меша.

Нажалост, таква политика је довела до тога да је ево, сада, антимонополска комисија констатовала картелско удруживање преко 170 правних лица која се баве продајом беби-опreme у Србији. И оно што се ту и тамо могло чути, да је беби-опрема у Србији просечно 50% скупља него у суседним земљама, него у земљама ЕУ, сада добија, чини ми се, и одговор зашто се то дешава.

Дешава се удруживање картелско и удруживање правних лица која се баве продајом ове робе и мени је драго што држава коначно реагује, а бојим се да реагује прекасно, преспоро и да би прави начин био усвајање ових закона и других активних мера, као и промена Закона о финансијској подршци породици са децом, о чему ћу говорити у следећем јављању. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 10, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Марко Ђуришић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о финансијској подршци породици са децом.

Изволите.

МАРКО ЂУРИЋИЋ: Хвала.

Од 2014. године чекали смо обећање тадашњег министра Вулина да ће бити донет нови Закон о финансијској подршци породици са децом. И коначно смо дочекали тај закон на дневном реду овде крајем прошле године, нажалост, у пакету са буџетом и законима који прате буџет и готово да ни једна једина реч није била речена тада о Закону о финансијској подршци породици са децом.

Ми смо као Посланичка група СДС – Народна странка, говорили у неколико реченица о лошим решењима које тај закон доноси, пре свега о начину обрачуна накнаде за породилско одсуство, о томе да се рачуна последњих 18 месеци до дана када се одлази на породилско одсуство, а да се у те месеце, уколико жена није била запослена, рачуна приход од нула динара, а целокупан онда збир за 18 месеци се дели са 18.

Нажалост, није реаговала тада ни владајућа већина, није реаговала ни јавност и ево, од 1. јула када је кренула примена овог закона, јављају се бројне жене које су се у међувремену у том периоду породиле и које су добиле решења за накнаду за одсуство на породилском боловању од свега неколико хиљада динара. Та ситуација је довела и до протеста мајки у Београду прошле недеље, које су протестовале испред Владе.

Ми смо понудили решење као предлог новог закона о финансијској подршци породици са децом. Тај предлог закона је у процедури Скупштине од фебруара ове године. Тај предлог исправља ситуацију и не

дозвољава да се деси да породиља за време одсуства после порођаја прима срамну накнаду. Значи, она по нашем предлогу закона дефинише минималну накнаду која не може бити мања од половине минималца исплаћеног у Републици Србији у текућој години. Она мења и максималан износ накнаде, који је сада смањен на три просечне зараде.

Овај предлог закона, такође, дефинише на другачији начин родитељски додатак у односу на оно што је усвојено. Дефинише начин за остваривање дечијег додатка на начин да много шири број деце прима тај дечији додатак као једну од кључних мера за јачање породице, што би требало да буде улога овог закона, а он, онако како га је усвојила Влада, односно ова скупштина пре непуних годину дана, то до данас није.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 10, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Марко Ђуришић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допуни Закона о култури.

Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала, председавајућа.

Предлог закона о култури је, такође, дуже времена у процедури и суштина тог закона је да се културним радницима који остваре награде на међународним, светским и европским такмичењима доделе националне пензије онако како је то урађено са врхунским спортистима.

То је Законом о култури који важи у Републици Србији остављено да се уради уколико то Министарство културе сматра да је потребно, тако што Министарство предлаже, а Влада евентуално онда усваја.

Мислимо да је то лоше и лош однос према културним радницима и да они заслужују да, уколико је њихово стваралаштво оцењено највишим оценама на међународној сцени и на тај начин подижу и углед Србије, да буду обезбеђени од стране Републике Србије и да имају одређену материјалну сигурност.

Наравно, усвајање, отварање расправе Закона о култури сигурно би довело и до расправе о стању у култури. Стање у култури данас бележи позитивне али, нажалост, и неке негативне ствари. Позитивно је, наравно, отварање Музеја савремене уметности раније ове године, а летос је отворен после дугог периода и Народни музеј Србије и то је, свакако, добра вест и похвална чињеница за Владу. Али је лоша вест ово што смо могли да гледамо, односно да пратимо претходних дана како се у Србији поново уводи цензура у филмску уметност тако што у просторије Филмског центра Србије, из разлога потпуно непримерених 21. веку,

одређена група људи упадне и захтева укидање финансирања одређеног уметничког пројекта, који је одобрен већ био више од годину дана.

Онда Управни одбор, односно, дешава се чудесно, преко ноћи, да дође споразумно, споразумом о одустајању, до одустајања од финансирања тог филмског пројекта од стране Филмског центра Србије. То су ствари које су апсолутно недопустиве у 21. веку. Мислим да је потребно да се Закон о култури стави на дневни ред Скупштине, у овом делу који ми предлажемо, али и у другим деловима који би шире сагледали стање у култури у Србији данас. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – 10, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да предлог није прихваћен.

Народни посланик Марко Ђуришић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допунама Закона о акцизама.

Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала.

И овај закон једно дуже време, већ једно две године предлажемо. Суштина овог закона је да се уведе акциза на воћне сокове са додатком шећера и других средстава за заслађивање и остала безалкохолна пића, осим сокова од воћа и поврћа.

Ово је једна мера коју Светска здравствена организација предлаже државама као део борбе против гојазности. Да се и Србија суочава са проблемом гојазности, говори се с времена на време. Влада је чак усвојила Уредбу о националном програму за превенцију гојазности код деце и одраслих. Међутим, та уредба не садржи конкретне мере као што је ова акциза коју ми предлажемо. Та акциза постоји у бројним земљама – Ирска, Норвешка, Мексико, Мађарска од 2011. године, где је усвајање такве мере после неколико година довело до смањења ових врста пића за преко 20%. Овде имам један наслов који каже да је свако треће дете у Србији гојазно. Они који су упућени, знају колика је опасност код гојазности деце и до којих здравствених проблема то у будућности може да доведе.

Нажалост, када смо једном дали да се усвоји као амандман код усвајања Закона о акцизама, министар је рекао да нема ништа против овог амандмана, али неколико недеља после тога био је почасни гост на прослави пословања „Кока-коле“, као једне од компанија чији би се производи сасвим сигурно нашли под ударом оваквог једног закона, и негде после тога, чини ми се, да се код њега изгубио тај ентузијазам да се држава Србија активним мерама укључи у борбу против гојазности.

Увођење једне овакве акцизе створило би могућност од неких, чини ми се, три до четири милијарде динара у буџету којим би могао да се обезбеди један здрав оброк у школама за сваког ђака у Републици Србији,

створило би могућност да се организују програми и едукације којима би се деци и њиховим родитељима објаснила штетност лоше, нездраве, брзе хране. Верујем да би се кроз неколико година, као у неким другим земљама које су ову ствар урадиле, преокренуо тренд и да би се кренуло ка смањењу броја гојазних. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – седам, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да предлог није прихваћен.

Посланик Марко Ђуришић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допуни Закона о пореском поступку и пореској администрацији.

Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала.

Ово је један кратак текст, кратак закон и он предлаже једну врло малу измену у Закону о пореском поступку и пореској администрацији, а то је да у пореском решењу буде исказан износ који је више или погрешно плаћен порез односно пореска давања, као и поука о правима из овог става.

Велики број грађана Србије данас који, рецимо, измирују порез на имовину не зна у ком стању је њихов порески дуг, да ли га има, да ли су можда више платили, с обзиром на то да никада уз решење које сваке године добију, не добију и стање о износу који постоји везан за њихово име у пореској управи.

Просто ми је невероватно да је Влада одбила један овакав предлог, да сматра да није потребно усвојити га, објашњавајући на који начин се и шта се дешава уколико је претплаћено. Поента овог закона је да се грађанин као порески обвезник обавести о томе да ли постоји порески дуг или да ли је он можда претплатио своју пореску обавезу како би онда платио мање.

Грађани када добију пореско решење, а оно из неког разлога сваке године касни, буду обавештени само о томе колико треба да плате у текућој години, али ако закасне неколико дана, могу да оду у минус, ако некад претплате, не знају колико је потребно да доплате... Лично сам био пре неколико дана да исправим пореско решење пошто је пореска управа, наравно, погрешила и послала га на погрешну адресу, али сам га случајно добио и тамо сам констатовао да постоји неки дуг од 50 динара, зато што није било јасно, зато што се каснило са доставом пореског решења, а камата је уредно зарачуната од периода када је оно написано, иако је оно мени достављено неколико месеци касније.

Сматрам да у време ове велике приче о дигитализацији није никакав проблем да се над пореским решењима које грађани сваке године добију за порез на имовину унесе износ стања дуга, односно претплаћеног износа.

То је суштина овог закона. Очекујем да га ова скупштина као посебан закон или као амандман када будемо имали овај закон у процедури и усвоји. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – 11, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Марко Ђуришић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Закона о јавним медијским сервисима.

Желите реч? (Да.)

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала.

И овај закон више од две и по године стављамо на дневни ред са идејом да се износ претплате не плаћа по сваком бројилу за електричну енергију у домаћинствима која имају више бројила, него да се плаћа само на једно бројило. На постојање овог проблема и нелогичности које он производи указивали су и неки посланици владајуће коалиције кроз посланичка питања али, нажалост, није било реакције Владе, није било реакције већине да предлог ове измене стави на дневни ред. Данас имамо ситуацију да домаћинства која имају неколико електричних бројила, на гаражу, на помоћне просторије, на штале и слично, поред електричног бројила за кућу плаћају износ претплате за свако од тих бројила.

Наравно, посебно је питање шта грађани за ту претплату коју плаћају добијају. Мало пре је један од мојих колега из опозиције говорио о томе на који начин јавни медијски сервис организује информативни програм и информативно-политичке емисије, којих ионако има веома мало на каналима јавног сервиса, да у тим емисијама од избора за Скупштину града Београда, који су били у марту ове године, није било гостовања ни једног јединог лидера странака опозиције. Подсећам да ову таксу, као што то каже закон, плаћају сви грађани Србије, а неки плаћају и по неколико пута.

Такве ствари сасвим сигурно нису у складу са прокламованом европском политиком, обавезама Србије на европском путу да се обезбеди слобода медија и директно су извргавање суштине јавног сервиса која је установљена, чини ми се, 2006. године, када је уведена такса коју је, подсећам вас, ова власт најављивала да ће укинути, па је онда две и по године од доласка на власт то урађено да би се само шест месеци касније такса вратила и поново се наплаћивала на потпуно исти начин, кроз рачун за испоручену електричну енергију али овај пут без могућности да се ослободите вишеструког плаћања уколико имате више електричних бројила на своје име.

Позивам вас да ставимо овај закон на дневни ред и усвојимо ову измену закона. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – осам, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Марко Ђуришић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о утврђивању пореза на непријављени приход грађана.

Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Овај закон треба да коначно помогне, у крајњој линији, владајућој већини да испуни једно од својих обећања, а то је да ће бити донет закон о пореклу имовине и да ће сва имовина која је нелегално стечена, од оних који су то урадили бити одузета.

Иако је већ седма година од доласка на власт ове коалиције, тог закона нема. Ми смо предложили овај закон који се не зове директно као закон који се владајућа већина обавезала да ће донети, него закон о утврђивању пореза на непријављени приход грађана. Суштина овог закона је да су сви грађани који имају имовину већу од 30 милиона динара у обавези да је пријаве и да је Пореска управа онда у обавези, иако и данас има ту могућност али је, нажалост, не користи, усвајањем овог закона била би у обавези да провери порекло имовине тих лица.

Такође, овај закон подразумева да сви функционери у последњих 18 година, који су обављали било које функције, буду у обавези, без обзира на вредност имовине коју имају, да је пријаве и да се, без обзира на вредност имовине, изврши провера порекла. Да постоји такав закон и када би се он усвојио, онда не бисмо могли да слушамо министра Вулина који каже да му је 200.000 евра за куповину стана поклонила тетка, јер таква могућност по нашим законима не постоји, односно морао би да доказ да је тетка из Канаде 20 пута долазила и доносила сваки пут до 10.000 евра, колико је могуће по нашем закону, па када се скупило тих 200.000 евра, он је купио стан. То најбоље показује лицемерје ове власти и њихов однос да, када се ухвате флагрантно у крађи, у манипулацији, они дају овако безобразне одговоре, одговоре који вређају морал, интелигенцију сваког грађанина Србије. Овај закон, понављам, односи се на све функционере у последњих 18 година. Овај закон предвиђа прогресивну стопу опорезивања имовине за коју се утврди да не постоји порекло од 20%, 40%, односно 60%. Овај закон треба да лиши те имовине све жуте, али и лопове других боја. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Хвала, колега Ђуришићу.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – осам, против – нико, уздржаних – нема, није гласало – 140 посланика, од укупно 148 народних посланика.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Марко Ђуришић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о безбедности саобраћаја на путевима, који су Народној скупштини поднели народни посланици Марко Ђуришић, Горан Богдановић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић 7. маја 2018. године.

Да ли народни посланик Марко Ђуришић жели реч? (Да.)

Изволите, колега Ђуришићу.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала.

Закон о безбедности саобраћаја који је усвојила Скупштина у марту ове године донео је измене које је требало да повећају безбедност у саобраћају, које су уводиле строже казне за вожњу у алкохолисаном стању, строже казне за невезивање појасева, строже казне за пребрзу вожњу, али нажалост, овај закон је опет био у пакету са бројним законима и није могао до краја да буде продискутован, али је донео једну измену која, нажалост, угрожава безбедност учесника у саобраћају, пре свега пешака.

Наиме, овим законом је укинута безбедна зона од пет метара од пешачких прелаза у којој није дозвољено паркирање и усвајање ове измене коју ја, морам да будем искрен, у том тренутку и нисам констатовао, али ми је привукла пажњу брза реакција власти у Београду које су обнародовале да ће усвајањем ове промене бити омогућено доцртавање нових 300 паркинг-места у Београду и запрепастило ме је да смо ми спремни као земља, као друштво да угрозимо животе пешака, учесника у саобраћају, зарад 300 паркинг-места.

Постављам питање – која је цена безбедности људског живота, а која је цена једног паркинг-места? Да ли ће наша деца на путу до школе бити безбеднија сада када је укинута ова зона од пет метара од пешачког прелаза? Да ли ће возачи имати довољно времена да прикоче уколико не виде некога на пешачком прелазу зато што је блокиран од стране паркираног аутомобила?

Најгора ствар од свега је што без обзира на то што овај закон не дозвољава паркирање непосредно пре пешачког прелаза и даље, ево, данас слике пешачког прелаза испред Полицијске станице на Врачару – на 100 метара од основне школе је полицијски аутомобил непрописно паркиран непосредно уз пешачки прелаз, супротно закону. Ту слику може да види сваки грађанин који прође поред ове полицијске станице сваког дана.

Постављам питање овде нама колегама посланицима – да ли ћемо ми нешто урадити или ћемо се сутра згражавати када се деси нека несрећа, када на оваквом или неком сличном пешачком прелазу, зато што је неко паркирао непрописно или прописно сада после усвајања ових измена, неко буде повређен или, не дај боже, изгуби живот?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ђуришићу.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – осам, против – нико, уздржаних – нема, није гласао 141 посланик, од 149 народних посланика.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Маријан Ристичевић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора Народне скупштине Републике Србије ради утврђивања чињеница и околности везаних за проглашење лажне државе Косово, утицаја који је на то имало мишљење Међународног суда правде, те поводом тога одговорности бившег председника Републике Србије Бориса Тадића, који је поднео Народној скупштини 27. марта 2018. године.

Изволите, колега Ристичевићу.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, Борис Тадић, то је овај човек топло припијен уз Ђорђа Вукадиновића. Немојте ме питати, то је његова лева рука. Дакле, мој анкетни одбор није због тога што је Тадић отац корупције, тетка свим корумпираним политичарима, родитељ свих корумпираних политичара од локалних до других. Њему је била битна власт, а Ђиласу новац и сласт. Значи, отац свих корупционашких афера код Ђиласа који има зарађених 100 милиона евра али, гле чуда, само док је био на власти и зарађивао новац.

Он је отац корупције и Вука Јеремића који, гле чуда, има стамбеног простора од милион евра. Он је отац и тетка и родитељ свих корупционашких афера, али мој анкетни одбор је пре свега због велеиздаје. Наиме, депеша америчке амбасаде од 17. децембра, званичник Демократске странке председника Тадића упорно је молио САД да одложе проглашење независности Косова до окончања Тадићевог реизбора, како би осигурали демократску победу и одржали пут Србије ка европским интеграцијама.

Борислав Стефановић, то је овај што свира поред спаљеног крста, тадашњи главни српски преговарач о Косову, који је близак председнику Тадићу, рекао је, ово је депеша америчке амбасаде, да је председников реизбор од критичне важности за остваривање ДС циља, успостављање снажне везе између САД и Србије. У том смислу Стефановић је упорно молио САД у име Тадића, као светионик слободе, да одложе признање

Косова до окончања другог круга председничких избора. Одлагање косовске декларације омогућило би Тадићу да избегне пораз. Стефановић је доказивао да је Тадић највише прозападни лидер у региону и да би Тадићев реизбор био пресудан и стратешки значајан за Србију итд.

То се и десило; 15. фебруара је Борис Тадић положио заклетву, а 17. фебруара Албанци, који су сачекали, по савету Америке, прогласили су независност. Ја мислим да се овде ради о акту велеиздаје и да је он продао земљу за фотељу и да анкетни одбор мора да утврди те чињенице. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ристичевићу.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 17, није гласало – 133, од укупно – 150 народних посланика.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Молим колегиницу Чомић и Маријана Ристичевића, ако могу, да дозволе да наставимо седницу.

Народни посланик Мирослав Алексић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о финансирању локалне самоуправе, који су Народној скупштини поднели народни посланици Марко Ђуришић, Горан Богдановић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић 24. октобра 2016. године.

Да ли народни посланик Мирослав Алексић жели реч? (Да.)

Изволите, колега Алексићу.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем, господине председавајући.

Даме и господо народни посланици, поштовани грађани Републике Србије, ево, ми смо као опозиција показали да смо спремни да гласамо и за оне предлоге које колеге из власти предлажу, па смо малочас гласали за предлог господина Ристичевића да се на дневни ред стави тај анкетни одбор о томе шта се дешавало на Косову, где је одговорност и Бориса Тадића и Вука Јеремића, али да видимо шта је и са одговорношћу Александра Вучића, Марка Ђурића и свих влада које су биле присутне али, нажалост, ви не смете да говорите о томе у Пленуму. Лакше вам је овако да испљујете кроз медије и да изговорите неистине, као што је ваш манир који гледамо већ шест година.

Дакле, позивам вас да усвојите барем један од 160 предлога закона које предлажу моје колеге, ево годинама већ овде, а тичу се живота грађана, свих грађана Републике Србије. Нећете, јер не чујете звонце, а када не чујете звонце, ви онда и не гласате.

Дакле, ви нисте никакви представници народа, већ делегати ваших политичких странака који служите овде као фикуси да подржавате оно за шта добијате налог од ваших шефова, а не грађана.

Што се тиче закона који предлагем, такође је једна од ствари која осликава вашу политику, а то је на који начин одузимате новац и грађанима Србије, а и локалним самоуправама и све то трпате у државну касу. Дакле, девастирали сте локалне самоуправе за ових шест година ваше владавине, узимате новац. Законом сте им смањили новац. Тај новац онда залуд трошите на којекакве јарболе, фонтане, гондоле, инвестиције неке попут пријатељских ваших инвестиција са Арапима, на пример Београд но води или можда 10.000 ораница које сте им поклонили у Војводини. Са друге стране, у Србији се у градовима попут Врања, Лесковца, Ниша, Трстеника рупе на улицама крпе песком, улична расвета се гаси у 12 сати у већини локалних самоуправа у Србији, али зато у Београду имамо новогодишњу расвету у септембру. Док се поклања земља Арапима, наши људи и наши ратари у Војводини не могу да дођу до те земље и, наравно, то је та политика против које се ми боримо.

Ако желите да покажете да хоћете да водите политику у корист грађана, позивамо вас да ставите овај предлог закона на дневни ред, да се градовима и општинама у Србији врате законом опредељена средства која су имали пре скандалозног закона који сте 2016. године усвојили.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Алексићу.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – девет, против – нико, уздржаних – нема, није гласао – 141, од укупно присутних – 150 народних посланика.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Мирослав Алексић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о порезу на доходак грађана, који су Народној скупштини поднели народни посланици Марко Ђуришић, Горан Богдановић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић 13. октобра 2016. године.

Изволите, колега Алексићу.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем, господине председавајући.

Ово је још један у низу закона којим смо желели да подстакнемо раст привреде у Србији, да предложимо смањење пореза на доходак грађана. Нажалост, ви не желите да овај предлог закона ставите на дневни ред зато што није у духу ваше политике.

Ваша политика није да се било шта да грађанима Србије, већ само да се од њих узима. Тако и овде нисте спремни да се одрекнете било ког намета, таксе, пореза, приреза који наплаћујете грађанима Србије, већ само то из дана у дан повећавате. Зато и не можемо да имамо нити раст привреде, зато не можемо да имамо бољи државни стандард, зато грађани Србије имају најниже просечне плате у региону, зато је наша минимална

зарада најнижа у Европи. Зато смо на зачељу у Европи по расту БДП-а. За пет година просечан раст је 1% за време ваше владавине. Кумулативни је 5,25%. То је доказ ваше економске политике. И то што немате слуха за овакве законе које ми предлажемо, то је и резултат стања у коме данас живимо.

Задужили сте државу и сваког грађанина Србије са 10 милијарди евра за време ваше владавине, а говорите о некаквим суфицитима у буџету, говорите о некаквом расту БДП-а, причате бајке грађанима док им завлачите сваког дана руку у џеп. Најскупље гориво у региону плаћају грађани Србије. Узимате паре пензионерима, узимате војницима, узимате лекарима, узимате просветарима, узимате пољопривредницима и читава економска политика је усмерена само на то како одрати кожу са леђа грађанима Србије. Проблем је што немате више шта да узмете из тог новчаника, јер сте за ових шест година осиромашили грађане Србије.

Зато вас позивам да због свега овога што сам рекао ставите овај предлог закона на дневни ред, да дискутујемо о томе да ли је можда дошло време да се смањи стопа пореза на доходак грађана који наплаћујете. Лако је водити економску политику коју ви заступате – само узимати од грађана, стављати у државну касу, а онда узалуд трошити на пројекте који искључиво имају за циљ пропаганду и промовисање режима зарад куповине гласова. Дакле, позивам вас још једном да ставите овај предлог закона на дневни ред, а да укрстимо аргументе да ли га треба усвојити или не треба.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Алексићу.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – девет, против – нико, уздржаних – нема, није гласало – 139, од 148 народних посланика.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Мирослав Алексић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допуни Закона о локалној самоуправи, који је поднео Народној скупштини 16. септембра 2016. године.

Изволите, колега Алексићу.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем, господине председавајући.

Ово је један од два закона који се тиче измена и допуна Закона о локалној самоуправи, које предлажем већ две године и већи парадокс је у томе што ја предлажем закон који иде на руку владајућим структурама и режиму у овој држави, али ви и њега нећете да прихватите зато што вам нико није рекао да то треба да се нађе на дневном реду. Дакле, тиче се функционисања локалних самоуправа, тиче се функционисања месних заједница у Републици Србији али то очито није предмет ваше пажње, зато

што вама више одговара да живимо у једној централизованој држави, да имамо једног доносиоца одлука и господара живота и смрти у овој земљи, како он жели да се представи, човека који пушта кишу и све вас који служите ту да секундирасте за све оно што вам он каже да треба да радите.

Дакле, предложио сам да се месним заједницама у локалним самоуправама обезбеди да део од пореза на имовину иде директно њима, да они могу тим средствима да финансирају пројекте за које они одлуче да су њихови приоритети, да им дамо самосталност у раду и на тај начин ћете укључити и грађане да се данас на тим најнижим нивоима баве политиком, односно да се баве стварима које се тичу њиховог свакодневног живота.

Нажалост, ви сте спровели једну невероватну диктаторску, финансијску централизацију, купили сте све паре у централну касу и онда попут Деда Мраза делите онима који су вама подобни, а дисциплинујете све оне који нису спремни да вам се у датом тренутку покоре. Ту нема развоја, ту нема државе, ту нема институција. У таквом друштву и таквом систему је све разорено, а ви желите да успоставите такав накардан систем и зато и не желите да ове законе ставите на дневни ред, односно предлоге закона, и да о њима можемо да разговарамо.

Иако данас у Србији у највећем броју градова и општина у, а и самим месним заједницама власт управо спроводите ви из Српске напредне странке и можда негде и ваши коалициони партнери али, једноставно, суштина није да се моћ пребаци на грађане Србије, већ је суштина ваше владавине да сва моћ буде сконцентрисана код вас, односно у рукама једног човека. Зато и девастирате у држави и друштво и институције система и то је нешто што ће оставити страховите последице по Србију после ваше владавине, после оног тренутка када не будете више, по жељи грађана, могли да разарате ову државу Србију. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Алексићу.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 10 народних посланика, против – нико, уздржан – нико, није гласало – 138, од 148 присутних.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Мирослав Алексић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допунама Закона о порезу на добит правних лица, који је поднео Народној скупштини 16. септембра 2016. године.

Изволите, колега Алексићу.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем.

Ово ми је посебно занимљива тема. Ради се о предлогу закона којим треба да олакшамо пословање правних лица у Србији, да им умањимо

стопу пореза на добит. Све ваше владе, од 2012. па наовамо су се заклињале да ће српска економија бити базирана на домаћем привреднику, на домаћем предузетнику али, наравно, дела и речи се не подударaju. Наши домаћи предузетници и привредници вама служе само онда када треба да им шаљете инспекције, када треба да их рекетирате, да им наплаћујете казне, да пуните буџете на разноразне начине, а када држава треба да им омогући и створи услове за пословање, за ширење њихових делатности, запошљавање нових људи е, ту изостају пажња и подршка државе. Тако су изостали и сви они закони које је један од ваших министара Сертић, у години предузетништва 2016. најављивао, а који ће олакшати функционисање домаћих привредника.

Паралелно са тиме, ви из полупразног буџета чашћавате странце, па сте тако само за последње три године, 2014–2017. поклонили 240 милиона евра страним фирмама које долазе у Србију да запошљавају наше грађане као плетаче каблова. Неке од тих фирми су добиле и по три милиона евра, а имају нула запослених. А онда говорите како немате новца за пољопривреднике, немате новца за пензионере, немате новца за породиље и за мајке али, наравно, имате за ове ваше странце који за циљ имају само да се сликате са њима када, ко бајаги, отварају неке фабрике у којима ће наши радници радити за 200 или 250 евра.

Због такве економске политике и таквог односа према домаћој привреди Србија је данас на зачељу по свим економским параметрима у Европи – и ако је у питању раст БДП-а, и ако је у питању просечна зарада, и ако је у питању минимална зарада. Дакле, потпуни колапс система.

Данас можете да се похвалите тиме да сте за пет година ваше владавине успели да подигнете бруто друштвени производ за 5,25%, нешто преко 1% годишње, драги пријатељи. А само да знате да је у периоду 2001–2012, који ви стално нападаете, за 46% подигнут бруто друштвени производ или 5,9% просечно годиште.

Када слушах бајке и приче о развоју домаће привреде, подсетићу вас на још једну ствар – имате 35.000 блокираних домаћих предузећа зато што нису у стању да послују у оваквом амбијенту и имате милијарде динара које им дугујете за повраћај ПДВ-а јер им не дајете оно што им следује, да бисте могли да кажете да имате суфицит у буџету и зато у Србији данас свега...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДНИК: Време, молим вас.

Сад ћемо да гласамо о вашем предлогу.

Закључујем гласање: за – девет, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Мирослав Алексић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања стања у медијима након процеса приватизације.

Изволите.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем.

Поднео сам захтев за образовање анкетног одбора ради утврђивања стања у медијима након процеса приватизације који сте ви спровели. Ето, очекујем да некада и посланици власти гласају за било који наш предлог од 160, колико предлажемо.

Што се медија тиче, после вашег спровођења сета медијских закона у Србији готово да немамо данас озбиљних медија, готово да је разорен комплетан медијски систем и све са једним јединим циљем, да они који су провладини медији, они који су у служби власти, свакога дана треба да манипулишу грађанима Србије, да их доводе у заблуду о некаквом благостању и процвату у Републици Србији.

Оно што је, такође, део тог медијског пропагандног фолклора јесу и ови ваши ријалити програми који треба да се такмиче заједно са ријалитијем који свакога дана гледамо од стране председника Републике, и ви сте целу државу претворили у ријалити. Зато не треба да вас чуди ни то када у овим вашим ријалитијима, које премијерка подржава, осуђује министра културе и информисања.

Неко се смеје јуче и прича вицеве на рачун трагично страдале Милице Ракић. То је ваша Србија и то је ваша подршка коју дајете Пинку, јер ћете радије да се одрекнете дела територије Србије, а то је Косово и Метохија, него да се одрекнете Пинка, Жељка Митровића и ријалитија. У тим истим ријалитијима поједини учесници доносе пиштоље и питање је тренутка када ће неко страдати. То су те друштвено-моралне вредности које заступа ова власт.

Што се тиче политике РТС-а, такође је то одговор који руководство РТС-а дугује грађанима ове земље, оним грађанима који свакога месеца плаћају функционисање тог РТС-а. Они не плаћају да би РТС био у власништву СНС и ове власти, него плаћају јер имају право по Уставу на објективно информисање и благовремено информисање. Имају право да чују шта се дешава у овом дому и шта се дешава и какве су активности и опозиционих политичара у овој земљи.

Али, нажалост, сва средства која дајете медијима имају за циљ да се ти медији дисциплинују и зато увек на свим конкурсима који су фарс новац добијају Пинк, Информер, Ало и многи други локални које сте све купили, разорили, приватизовали, изузев неколицине њих, и они служе само да лажу грађане и да нападају политичке противнике, да их називају издајницима, да их називају људима који не желе добро овој земљи, а

истина је другачија. Нисте ви ти који волите Србију више од било кога ко није у Српској напредној странци или некој другој странци која чини власт.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 11, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да предлог није прихваћен.

Народни посланик Мирослав Алексић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Предложио сам да се допуни Закон о локалној самоуправи како би се омогућило градовима и општинама у Србији да могу да стипендирају најбоље ђаке и најбоље студенте у својим срединама.

Дакле, ово је само усаглашавање са ученичким и студентским стандардом. Министар просвете ми је неколико пута обећао да ће Влада прихватити овај предлог и да ће дати свој предлог, заправо, да се овај закон измени али, нажалост, ево, две и по године ја ово предлажем и нема никакве реакције у пракси. Све се заврши само на речима.

Овај закон треба да стимулише и помогне оне наше младе људе који треба да остану овде у Србији да буду још бољи и да помогне њиховим родитељима да могу лакше да финансирају њихово школовање, јер није циљ и не сме да буде циљ ниједне земље да школује младе људе, а да они после тога одлазе по свету и да раде у неким другим државама и развијају њихове државе и њихове економије. Нажалост, очито да ово што говорим није у складу са начином на који ви видите вођење Србије и вас не занима што десетине хиљада људи сваке године одлази из Србије.

Дакле, у Србији за неку годину неће остати више нико, неће имати ко да ради. Главна идеологија коју сте ви наметнули у Србији је како најлакше отићи из Србије, у коју земљу је најлакше отићи и најлакше се снаћи, где се најбоље плаћају радници из Србије. Одлазе радници свих професија. Неће имати лекара који ће лечити грађане Србије кроз неколико година. Интелектуални потенцијал је благо, као што је и злато, као што је и нафта и не сме се то узалуд трошити, драги пријатељи на власти, већ треба да нађете начина како да стимулишете људе да остану и да живе у својој земљи, али вама је прече да градите гондолу у Београду за коју ћете дати 15 милиона евра, да дате Томи Николићу за његову Канцеларију за сарадњу са Кином 50 милиона динара, али Фонд за младе таленте и неке овакве ствари вама нису приоритет, нарочито кад говоримо и о стимулацији наталитета у Србији.

Када смо то питали министра, он је рекао – па, ако бисмо увели накнаду за треће дете, то би срушило економску стабилност земље. Толико о томе колико је контрадикторна ваша политика. Кад вам одговара, говорите да имамо пуну касу, да имамо некакав суфицит у буџету. Кад треба помоћи народу, помоћи грађанима да се снађу, онда пара за њих нема. Али врло спретно манипулишете статистичким подацима и причате бајке о некаквим стопама незапослености од 10–11%, о некаквом расту, о некаквим радним местима, а по свим економским параметрима смо на зачељу и то је оно што не смете да кажете јавно грађанима Србије.

ПРЕДСЕДНИК: Време.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – девет, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Мирослав Алексић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о подстицајима у пољопривреди и руралном развоју.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Од пољопривреде у Србији, за оне који не знају, данас живи између милион и по и два милиона људи и они послују, 630.000 пољопривредних газдинстава колико их данас у Србији имамо. Пољопривреда, за оне који не знају, половином утиче у расту или паду тог БДП-а којим се ових дана хвалите, али само не видите и не схватате да, да би пољопривреда могла да да боље резултате и да би пољопривредници могли боље да живе у Србији, ви морате нешто и да дате, а не да сваке године смањујете давање за пољопривреднике и за људе који у Србији од тога живе.

Драги пријатељи, прочитаћу вам да бих вас подсетио, јер не верујем да знате шта сте говорили 2012. године када сте дошли на власт – економско и политичко опредељење је да пољопривреда треба да буде стратешка привредна грана. Аграрни буџет ће значајно бити повећан и његова висина треба да износи минимално 5% укупног буџета у 2012. години са минималним повећањем од 1% у свакој наредној години. То пише у програму Српске напредне странке, у вашој белој књизи.

Ми смо данас у 2018. години, а буџет за пољопривреду није ни на нивоу ових 5% колико је био 2012. године када сте дошли на власт, него је 4% и он је 44 милијарде у буџету за 2018. годину. Дакле, као и све друге, обмањујете и пољопривреднике и оно што је једини резултат који сте постигли у пољопривреди је то да сте све субвенције и подстицаје смањили и зато овим предлогом закона тражим да, уколико већ кажете да имате суфицит у буџету и пуну касу, па дајте мало пољопривредницима, дајте мало воћарима који ове године не могу да саставе крај са крајем, јер

сте успели политички и тржиште Русије да угрозите зато што нема институција које ће моћи да свој посао одговорно раде, него свака испорука робе наилази на проблеме на руском тржишту.

Наравно, због тога јесу опустошена села, због тога се у Србији не обрађује између 700.000 и 800.000 хектара обрадивих ораница, али зато ви имате пара да помажете Арапе, да поклоните ПКБ фирми са оснивачким улогом од сто динара, а не знамо ни ко је ни шта је, али је купио 17.000 хектара земљишта и целу фирму ПКБ која се налази у Београду. Зато је „Тенис“ неко коме ви хоћете да помажете јер ту можете да се сликате. Вас не занима обичан човек, не занима вас сељак који живи и треба да своју породицу од пољопривреде исхрани. Наравно, председник Вучић најбоље осликава какав је однос власти према пољопривреди. Он је своју стратегију базирао на свињским главама и папцима. Дакле, развијаће пољопривреду тако што ће српски пољопривредници продавати...

ПРЕДСЕДНИК: Време. Хвала вам.

Стављам на гласање ваш предлог.

Закључујем гласање: за – десет, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Мирослав Алексић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница, околности и одговорности у вези са увођењем стечаја над акционарским друштвима из система „Прва петолетка“ Трстеник.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Овај анкетни одбор који сам предложио тиче се „Прве петолетке“ из Трстеника и чињеница и околности под којима је та фабрика гурнута у стечај у јануару 2016. године. То показује, заправо, сву спрегу власти и криминала у овој држави, или власти и мафије. Уколико мислите да ово што говорим није истина, позивам вас да гласате за овај анкетни одбор и да докажете да ја нисам у праву за све ово што говорим, као што смо ми малочас гласали за предлог анкетног одбора господина Ристичевића.

Позивам вас да гласате за ово и докажете да нисам у праву или да престанете да говорите нешто за шта немате аргументе. Та фирма је гурнута у стечај без услова. Једини услов је био да обећате и преварите раднике да ће узети отпремнину, да се сви пријаве добровољно за социјални програм, а да ћете их онда запослити у нову фирму која ће наставити да ради.

Тачно је. Наставила је да ради новооснована фирма, само што су ту фирму основали људи који су функционери Српске напредне странке. Она сад ради као приватно предузеће. Користи уговоре које је имала „Петолетка“, која је до увођења стечаја извозила 70% свега што је

направила, имала је преко 3.500 запослених радника, те је уговоре преузела приватна фирма, а онда под врло сумњивим околностима у спрези са Агенцијом за лицензирање стечајних управника, са стечајним управницима куповала све оне залихе материјала, готове производе, полупроизводе од старе „Петолетке“ у стечају и то препродавала фирмама.

То је начин како ви видите и како ви развијате и како ви реформишете привреду Србије, тако што све трпате у ваше џепове. Позивам вас да докажете да ово није истина.

То што желите да љагате мене и неке друге људе који само износе чињенице, докажете да није, гласајте за овај анкетни одбор.

Такође, стечајни управник је у једном тренутку новооснованој фирми која није имала ни месец дана одобрио стечајна потраживања од 170 милиона динара од фабрике која је угашена пре него што је ова отворена. Молим вас, па где то има? У којој држави то има? Дајте одговоре на та питања. Или смените стечајног судију, или га казните или видите које су последице тога.

Позивам јавно тужилаштво да се бави овим предметима где имате милионе, десетине милиона евра и милијарде злоупотреба, разноразних корупционашких ствари, а не да тероришете ваше политичке неистомишљенике и да онда опет грађани Србије својим парама из буџета плаћају за све оне процесе који падну пред судом. Неки од ових, које ће сад моје колеге вероватно помињати, пали су и на апелацији и на свим другим нивоима. Тако да само узимате паре на сваком месту од грађана Републике Србије.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 10, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Посланици Дејан Шулкић, Горица Гајић и Милан Лапчевић предложили су допуну дневног реда седнице тачком – Предлог закона о војној неутралности Републике Србије.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – седам, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Посланици Дејан Шулкић, Горица Гајић и Милан Лапчевић предложили су да се дневни ред допуни тачком – Предлог закона о допуни Закона о јавним предузећима.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – један, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Посланици Дејан Шулкић, Горица Гајић и Милан Лапчевић предложили су допуну дневног реда седнице тачком – Предлог закона о изменама Закона о пољопривредном земљишту.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – један.

Није прихваћен предлог.

Посланици Дејан Шулкић, Горица Гајић и Милан Лапчевић предложили су допуну дневног реда седнице тачком – Предлог закона о изменама Закона о основама система образовања и васпитања.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – нико.

Није прихваћен овај предлог.

Народни посланици Дејан Шулкић, Горица Гајић и Милан Лапчевић предложили су допуну дневног реда седнице тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о подстицајима у пољопривреди и руралном развоју.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – двоје, против – нико, уздржаних – нема.

Није прихваћен овај предлог.

Посланик Маријан Ристичевић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора Народне скупштине Републике Србије ради утврђивања чињеница и околности везаних за проглашење лажне државе Косово, утицаја који је на то имало мишљење Међународног суда правде, те поводом тога одговорности бившег министра иностраних послова Вука Јеремића.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господа народни посланици, Вук Јеремић, познатији као Вук Потомак, Вук од Госпојинске Прасетине, Вук срећни добитник 200.000 евра од катарске амбасаде, самим тим што је добио паре од катарске амбасаде, а Катар се сумњичи за спонзорисање терористичких организација, то је требало да нам укаже на неке његове делатности које је вршио. Ако му дознају за госпојинску прасетину, ја мислим да ће тражити да оних 200.000 евра врати.

Вук Јеремић је активно учествовао у изградњи дивље државе Косова и Метохије и тиме унизио и понизио Србију и допринео да се наш положај по питању Косова и Метохије отежа.

Он је заједно са Борисом Тадићем, својим професором некадашњим, чији је саветник био још од малих ногу, што одбране, што телекомуникација итд., они су заједно променили Резолуцију о Уједињеним нацијама и избацили Кину и Русију из процеса који се водио о Косову и Метохији. Дакле, заменили су Уједињене нације Европском

унијом, увели Федерику Могерини у процес и данас су они најгласнији уз монаха Саву Јањића, најгласнији у наводној одбрани Косова и Метохије, односно у опстанку те наше јужне покрајине у Србији. Дакле, они су заменили ту резолуцију с намером да избаце Русију и Кину и отежају положај Србије у међународној заједници.

Такође, они су тражили, враћајући противуслугу Американцима који су им одложили Декларацију о косовској независности да би Борис Тадић био изабран, они су тражили мишљење Међународног суда правде желећи да легитимизују и легализују косовску независност и то се, свакако, десило. Они су најодговорнији за то што данас Косово и Метохија готово да има статус државе, зато што су они желели да то она буде.

Вук Јеремић је при томе трошио енормне суме новца. Само на летове је потрошио три и по милиона евра. Само на један лет је потрошио 70.000 евра. Само месечни џепарац је имао 25.000 евра. Дакле, трошили су немилице паре и финансирали тзв. агенције за консалтинг у САД, уплативши им преко два милиона евра, а у ствари су водили кампању око каријере Вука Јеремића.

Даме и господо, ми који подржавамо Владу треба да знамо изреку Достојевског – ако идеш путем и застајкујеш да сваког пса који лаје гађаш каменом, никада нећеш стићи на циљ.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем. Време.

Стављамо ваш предлог на гласање.

Закључујем гласање: за – 23, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да предлог није прихваћен.

Посланик Јован Јовановић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о главном граду.

Да ли жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – двоје.

Констатујем да предлог није прихваћен.

Посланик Јован Јовановић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи.

Стављам на гласање овај предлог.

Пре две секунде сам утврдила гледајући у леву страну да тренутно...

А, ту сте! Добро. Завршићемо ово гласање и имамо још једну тачку.

Закључујем гласање: за – пет, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да предлог није прихваћен.

Жао ми је што нисте били, посланиче.

Ево још један предлог да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона...

Има све снимљено. Питала сам посланика да ли жели; није желео, није био у сали.

Предлог закона о изменама и допунама Закона о локалним изборима.

Да ли сада желите реч?

(Јован Јовановић: Да.)

Изволите. Пријавите се. Убаците картицу.

ЈОВАН ЈОВАНОВИЋ: Хвала.

Ја сам ионако мислио о сва три закона која сам предложио, пошто су међусобно повезани, да говорим заједно и да уштедим време.

Пре шест месеци први пут смо предложили овај пакет међусобно повезаних закона чији је циљ повећање персонализације политике, односно увећана одговорност изабраних представника, у овом случају, локалне самоуправе према грађанима.

Веома нам је драго да се у ових шест месеци интензивирала јавна дебата о овом важном питању, као и то да су све гласнији захтеви грађана да се изборни закони измене. Стога подржавамо активности организација окупљених око Иницијативе „Бирам кога бирам“ широм Србије, које се залажу за измену изборног законодавства у складу са претходно наведеним принципима.

Наиме, важећи закони дају превелику моћ политичким партијама у кандидовању и у избору председника општина и градоначелника, јер се они не бирају директно већ посредно, после избора као последица политичких договора у оквиру скупштина општина, односно градова, а не у складу са жељама бирача.

Директан избор председника општина и градоначелника повећао би њихову одговорност према грађанима, односно подстакао би већу бригу за њихове потребе и интересе. Овакав начин избора смањио би зависност председника општина и градоначелника од врхова политичких партија и организација које их на основу важећих закона кандидују и посредно бирају за одборнике у скупштинама општина и градова.

Увођење принципа повећања одговорности изабраних представника према грађанима подржавамо и за изборе за Народну скупштину. Зато се залажемо или за увођење мешовитог изборног система, пропорционално већинског, или за пропорционални систем са могућношћу преференцијалног гласања. Код оваквог система распоред изабраних посланика са одређених листа не зависи од редоследа на тим листама, већ од броја гласова које би грађани дали за појединачне кандидате. Тако би нпр. и неко кога би партијски врх ставио последњег на

листу могао да уђе у Парламент уколико грађани препознају да заступа њихове интересе и добија више гласова од партијских колега који су испред њега или ње на листи.

Изменом изборног закона такође бисмо могли да обезбедимо да сви делови Србије буду представљени у Скупштини што, нажалост, сада није случај. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – седам, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Соња Павловић предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о водама.

Реч има народни посланик Соња Павловић.

СОЊА ПАВЛОВИЋ: Хвала.

Поштоване колеге посланици, према процени Европске комисије рок за испуњење обавеза из области вода је 2041. година. За спровођење свих мера које су неопходне да би се стање у водама довело до задовољавајућег односа и да бисмо овај рок испунили, потребно је осам милијарди евра.

Поразни показатељ нашег домаћинског односа према водама су поплаве и резултати поплава из 2014. године, када нам је директор „Србијавода“ господин Пузовић рекао да нам може помоћи само Бог, јер се воде, као и сви остали природни ресурси, не штите. Значи, нема мониторинга у овој области, нема могућности за реализацију квалитетних пројеката у области пијаћих и отпадних вода. Значи, само се посматрају као роба из које треба за што краће време извући што већу корист.

Видите, ови циљеви одрживог развоја, ово што смо ми имали прилике да добијемо, не предвиђају да је циљ одрживог развоја што дуже остати на власти. Циљ одрживог развоја је спровести такав начин у заштити свих природних ресурса из свих аспеката живота како то не би оставило трајне последице на њих и не би угрозило животе генерацијама које долазе.

У овим циљевима нигде не пише, када су воде у питању, да је потребно уништити реке Старе планине, да је потребно уништити реке Копаоника, свих националних паркова. Напротив, пише да треба врло доследно и врло квалитетно да се брине о њима. Међутим, то није случај. Значи, уништавају се реке Старе планине. Уништене су већ у Националном парку Копаоник, Јошаница и Самоковска. Уништавају се реке Петровца на Млави. Уништавају се реке у оквиру Голије, па чак и код

„Прохора Пчињског“ имамо малу хидроелектрану, а да нам при томе наш министар енергетике, ево велики наслов, прича „о зеленој енергетици“.

Та зелена енергетика, да би заиста била зелена, мора да се упари са овим циљевима одрживог развоја које смо сви овде добили као штито и да за резултат имамо квалитетно стање у водопривреди, а за то нам је потребан и адекватан буџет, а не ова минорна средства која су опредељена буџетом о ком чак нисмо успели ни да дискутујемо. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – седам, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Соња Павловић предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о заштити животне средине.

Реч има народни посланик Соња Павловић.

СОЊА ПАВЛОВИЋ: Хвала.

Ја бих радије да сам могла да предложим закон о заштити грађана од лоших закона, јер у један од ових закона о заштити животне средине, као и када су у питању сви природни ресурси, уграђени и природни ресурси а, такође, и грађани Србије. Међутим, да бисмо испоштовали услове све потребне из буџета за заштиту животне средине, а то је према Европској комисији 15 милијарди евра, а од тога је, малочас сам рекла, осам милијарди у области вода, он не може да буде 0,4%. Значи, он мора да буде као и у земљама Европске уније – 30%. У нашем случају чак и више мора да буде, јер ми смо довели стање у животној средини до те мере да горе не може бити. Међутим, да би се то заиста постигло, треба нам око 300 милиона евра годишње средстава из буџета. Од тога се половина плаћа из приступних фондова, половина из буџета. Ми, нажалост, немамо ту ситуацију, тако да не можемо уопште да причамо о заштити животне средине док немамо озбиљан однос према финансијама.

Изгледа да Министарство финансија игнорише Министарство животне средине. Изгледа да Министарство за европске интеграције само декларативно обавља свој посао у овој области. Углавном, стручни кадрови, а има их стручних по министарствима, долазе поприлично незадовољни са тих састанака у Бриселу јер им ми нудимо увек и увек само исто и ништа конкретно од свега тога.

Заправо, не могу се само потписивати протоколи о водама, протоколи о здрављу, не могу се конвенције о пределима потписивати а да то све не буде уврштено у наше законодавство. Ја сам и прошли пут молила, а молим и овај пут, да се о природним ресурсима брине као о својој дедовини. Значи, они не треба да се уништавају, они треба да се

унапреде. Они не треба да се продају, што ми већ увелико радимо, јер је циљ у овој земљи, само у Србији, продати земљу. Значи, дограбити било које земљиште. Ако дограбите земљиште, дограбили сте и природне ресурсе. О каквој заштити животне средине, о каквој *Inspire* директиви донетој на нивоу ЕУ онда да разговарамо када ми не можемо да заштитимо, нити желимо, своју дедовину? Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – шест, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Ненад Константиновић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допунама Закона о Агенцији за борбу против корупције.

Реч има народни посланик Ненад Константиновић.

НЕНАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Поштована председнице Парламента, даме и господо народни посланици, ево улазимо у трећу годину како је предлажем, а СНС и владајућа коалиција не желе да подрже, да расправљамо о томе како у овој земљи треба спречити корупцију. Не пада вам на памет да разговарате о томе тако да се смањи корупција у Србији. Предлажемо да се уведу планови интегритета у политичке странке. Зашто у политичке странке? Зато што грађани Србије сматрају да су политичке странке извор корупције.

Грађани мисле да су политичке странке и политичари дубоко у корупцији и у праву су. Зашто ви то нећете да промените? Како ви хоћете да се борите против корупције кад нећете да донесете закон који корупцију спречава?

Што није Мишковић осуђен? Зашто сте причали да је крив, а није осуђен? Нико није осуђен за корупцију у овој земљи, а закон који то може да спречи, ви нећете да донесете. Нећете зато што тим планом интегритета треба да се обезбеди да се зна у странци шта су могућа места корупције и да се направи план како то да се спречи.

Нећете зато што не разумете да не може закон и да не треба закон да се изиграва. Седамнаест хиљада људи је платило 40.000 динара донацију Српској напредној странци у кампањи. Ко су тих 17.000 људи? Социјално угрожени случајеви, између осталих. Човек који је био донатор је човек који је данас директор Агенције за борбу против корупције. Ви сте згазили Агенцију за борбу против корупције. Она нема више шта да ради. Ставили сте човека који је донатор СНС, који је био у радном телу испред СНС на изборима у Агенцију која треба да контролише финансирање политичких странака и изборних кампања. Па како ће он да контролише СНС кад је он један од оних који је давао новац?

Признали сте да један човек хоће да да више од 40.000 динара, али не жели да му се име појави у новинама, па онда да лажним донаторима паре и лажних 17.000 људи уплати донацију.

То може да се спречи планом интегритета, али ви то не желите зато да не бисте имали транспарентно финансирање и да не бисте доносили одлуке у партијама у складу са законом.

Рађају се функционери из партија, рађају се у тим политичким странкама и ту треба да се науче етичности, а не да дођу на функцију у држави и да онда краду као што су крали у политичким странкама. Хајде да расправљамо о томе. Зашто се плашите расправе о томе да треба спречити политичке странке да краду?

ПРЕДСЕДНИК: Време.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 10, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да предлог није прихваћен.

Народни посланик Ненад Константиновић предложио је да се дневни ред допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о порезима на имовину.

НЕНАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Поштована председнице Парламента, даме и господо народни посланици, нарочито посланици владајуће већине који имате моћ да дозволите да разговарамо о нечему у овом парламенту, иначе, Парламент служи за разговор између власти и опозиције, ви ћутите цео дан. Дакле, 160 закона су предложиле опозиционе странке, а ви ни о једном нећете да разговарате; 65 анкетних одбора, ни о једном нећете да разговарате. Зашто ћутите? Хајде да се договоримо да расправљамо о томе колики је порез на имовину у овој земљи.

Ви сте 2013. године повећали порез на имовину неке 200%, неке 300%, и то у једном дану. Исто сте тако у једном дану људима узели 15% пензија, па 20% пензија, 25% пензија или неком смањили плату за 10%. Онако како вам се учини да треба и како се вама учини коме треба узети, ви њему узмете.

Овим законом ми предлажемо да не можете да повећавате порез како вама паре требају, него у складу са неким правилима, да то буде предвидиво.

Да ли ви стварно мислите да је луксуз ако четворочлана породица живи у стану од 80 квадрата? То је луксуз и треба да плаћа 1.000 евра порез годишње на то. Од чега да плате? Од чега грађани Србије да плате порез на имовину? Не, хоћете да продају станове. Које да продају станове? Онима који данас имају паре. Ко су ти који су зарадили у последњих шест година паре? То су они који имају тетку, па им тетка да паре да купују

станове. Нема довољно тих тетки. Ови људи не могу ни да продају станове, а не могу да плате порез на имовину.

Дигли сте у Београду порез на имовину пред прошле изборе, па сте рекли – нећемо то да спроведемо, сачекаћемо да прођу избори. Сад грађани могу само да замишљају шта ће бити у 2019. години. Можете дићи и 100%, можете 200%, можете 300%, можете колико год хоћете. Како да се грађани ове земље заштите од Српске напредне странке и од државе? Никако.

Донели сте закон по истом овом моделу који каже да Влада, сад чак не ни Скупштина него Влада, може да смањи или повећа пензије како хоће. Значи, грађани ове земље не могу да знају шта ће сутра бити. Да ли ће имати пензије? Али вас то уопште не занима. Вас то не занима. Ви причате телефоном, ви ћаскате међу собом. Не занима вас да расправљамо о беди и муци народа који данас живи у Србији.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – шест, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да предлог није прихваћен.

Ненад Константиновић предложио је да се дневни ред допуни тачком – Предлог закона о изменама и допуни Закона о општем управном поступку.

НЕНАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Председнице, који је закон?

ПРЕДСЕДНИК: Тај који сам прочитала.

НЕНАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Е, тај који сте ви прочитали, од њега одустајем.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – три, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да предлог није прихваћен.

Посланик Ненад Константиновић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о избору народних посланика.

Изволите.

НЕНАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Поштована председнице Парламента, даме и господо народни посланици, ја мислим да су сви грађани свесни да постоји у друштву договор, консензус да изборни систем не ваља ништа, да изборни закон мора да се промени, да ми овде имамо 250 посланика, а да више од 50 општина нема посланика у Парламенту Републике Србије. Нема ко из тих општина да штити интересе тих грађана или да каже шта те грађане мучи.

Изборни закон не ваља. Не желите да разговарате о томе да изборни закон поправимо. Не желите да разговарате не само о томе да мењамо

изборни систем, него нећете да разговарате о томе да у изборним законима променимо оно што омогућава крађу на изборима. А зашто нећете? Зато да бисте могли да крадете на изборима. Како да крадете? Тако што у Републичкој изборној комисији, а ми предлажемо овим законом да се то промени, СНС и коалициони партнери имају већину. Па не можете имати већину у изборној комисији и говорити о томе како ће то онда бити фер избори.

Сви смо били сведоци на прошлим парламентарним изборима, био је пренос преко телевизије, како ће да се броје гласови у РИК-у и како ће да се отварају џакови. Отварали сте џакове, оне које сте хтели. Оне које нисте хтели, те нисте отварали. Отварали сте оно што вам одговара. Оно што вам не одговара нисте отварали. Па морају да се утврђују изборни резултати на бирачком месту, а не у комисији где СНС има већину, па штимује резултате како хоће. Три дана Србија чека да види ко је направио који резултат, ко је колико добио гласова. Свуда у свету се тај резултат зна два сата после избора.

Ви то не желите да промените. Не желите да бисте могли да крадете. А када сте ухваћени у крађи, као што сте били ухваћени на прошлим изборима, у џаку на бирачком месту у Лешку где гласа Горан Богдановић из СДС, 60 гласова је било са заокруженим СДС, вама је то смешно, јер су пронађени у коверти СНС. Како вас није срамота? Како можете да цокћете на то што је украден један глас, не један, него 60 на једном бирачком месту? Има осам хиљада бирачких места. Па колико сте хиљада гласова украли?

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, почели сте да комуницирате са посланичком групом, а не да образлажете свој предлог.

(Ненад Константиновић: Ја образлажем предлог да би се спречила крађа гласова.)

Не само да комуницирате, него да вређате.

НЕНАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Укључите ми време. Захваљујем.

Дакле, да би се спречила крађа гласова, гласови морају да се броје на бирачком месту. На бирачком месту сви који учествују на изборима, морају да имају чланове бирачких одбора. Ви сте донели упутство о спровођењу избора, где сте на једном делу територије Србије...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДНИК: Време. Захваљујем.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – девет, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Ненад Константиновић је предложио да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о локалним изборима.

Изволите.

НЕНАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Поштована председнице Парламента, даме и господо народни посланици, пошто нећете да разговарате о промени изборног система, ми смо предложили другу верзију Закона о избору народних посланика, где смо све препоруке које је ОЕБС дао, инкорпорирали у тај текст закона. ОЕБС је дао своје препоруке и рекао да ви на изборима крадете, да та крађа може да се спречи на одређене начине и сви ти предлози су садржани у закону.

Дакле, на бирачком месту свако мора да има члана бирачког одбора. Не може на територији Косова да нема чланова бирачких одбора из опозиције. Ви сте донели такво упутство. На то упутство нема права жалбе. Може вам се. Имате већину у РИК-у са коалиционим партнерима, али нема права жалбе на ту одлуку око упутства и ОЕБС вам пише да такав правни лек мора да постоји.

Измислили сте да се не броје гласови на бирачком месту, него да се њихови возе у неко друго место, па на том неком другом месту неко броји, па се броји у Врању, или се броји у Рашкој, или се броји у Краљеву оно што је гласано на стотинама других бирачких места. Све сте то направили да бисте могли да покрадете изборе.

Крађа избора се спроводи пре дана за гласање тако што је један кандидат на прошлим председничким изборима имао 92% учешћа у медијима, а сви други заједно 8%. Овим предлогом закона се то мења. Сви морају да буду равномерно представљени у изборној кампањи. Морају да буду организоване дебате на телевизијама са националном фреквенцијом. Опозиција нема динара за кампању, ви трошите преко десет милиона евра за кампању сваке године. Сваке године избори, сваке године СНС 10–20 милиона евра потроши у кампањи. Једино СНС има паре и онда имате 99% свих реклама, а сви други заједно 1% реклама. То је ствар која може да се промени овим законом и ми такву промену предлажемо.

Искористили сте црне лимузине и државне паре да идете у кампање. Господо, то не може. Не може се ићи у црној лимузини у кампању, него страначким аутом или приватним колима идите у кампању. Неће грађани Србије да финансирају вашу политичку кампању, политичку кампању ваше странке. То је злоупотреба.

Дакле, покрадете изборе пре изборног дана, а на изборни дан притисци што вам ОЕБС констатује, притисци на запослене у државној управи, терате их да гласају за СНС...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДНИК: Време. Захваљујем.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – девет, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Ненад Константиновић је предложио да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о избору народних посланика, али од 29. септембра 2017. године.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – седам, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Маријан Ристичевић је предложио да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора Народне скупштине Републике Србије ради утврђивања чињеница и околности везаних за афере повезане са бившим заштитником грађана Сашом Јанковићем и ненаменским трошењем средстава.

Да ли желите реч? (Да.)

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, бивши заштитник грађана или заштићеник од грађана, звани Прангија, допунски члан Демократске странке, њихов кандидат на изборима је добио од британске амбасаде заједно са Шабићем 80.000 фунти, што значи 100.000 евра и од тог тренутка њих двојица прерастају у политичаре.

Господин Јанковић, а и претходни говорник су оптуживали владајућу коалицију за крађу на изборима. Ради грађана, избори се спроводе по прописима које је донела Демократска странка и све те странке које су настале од Демократске странке. Закон о финансирању странака је донела Демократска странка и ове странке настале од те жуте квочке, ти ситни жути пилићи. Дакле, они су донели Закон о финансирању политичких странака и политичких активности. Данас им то не одговара и оптужују некога за крађу.

Даме и господо народни посланици, дирљиво је кад Саша Јанковић и господа из Демократске странке, те жуте квочке која је произвела још доста странака, говоре о корупцији. Борис Тадић је побегао кад је завалио Демократску странку у дуг од не знам колико милиона евра, а Драган Ђилас је купио Демократску странку, јер је преузимањем дуга претворио Демократску странку у привезак. Они причају о корупцији и напретку земље. Па они сопствену странку не могу да изведу из бедака. Не могу. Четири године им је странка у блокади. Узели су милионе, камионе, авионе. Није било веће корупције на земаљској кугли него кад су они

владали. Нису ни своју странку раздужили. Они причају о поштењу и о корупцији.

Global financial integrity, међународна организација, проценила је да су украли и покрали 51 милијарду само до 2010. године. Они причају о становима. Па немам ја стан од 329 квадрата, ни господин Мартиновић. То има Шутановац. То вам је био председник тих ваших жутих квочки или како се то зове. Немамо ми станове у Бечу од 160 квадрата, то има Јешић. Немамо ми стан од 100 квадрата, то има господин Ћирић. Немамо ми вилу од милион евра, то има господин Јеремић. Немојте да нама и гледаоцима вређате здрав разум и да ви причате о корупцији. Верујем да се ви у њу најбоље разумете. Ви сте корумпирани. Ево, ово мало потомче је узело 50 милиона на овај фонд и завалио ону Јулијану да одговара за то. Он је узео паре да шиша траву у фебруару, 50 милиона динара. Немојте ви о корупцији, ко бога вас молим. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 18, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Санда Рашковић Ивић предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница и околности и сагледавања стања у коме се тренутно налази пројекат „Београд на води“.

Изволите.

САНДА РАШКОВИЋ ИВИЋ: Хвала, госпођо председнице.

Актуелизује се потреба оснивања анкетног одбора ради утврђивања чињеница и сагледавања стања у коме се налази Београд на води. Наиме, пре неких 10-ак дана два радника, два млада човека пала су са висине од 60 метара и, наравно, изгубили су живот. Инспекција рада није ушла на овај објекат. Не знамо зашто. Министар за социјална питања је овде рекао да је фирма рекла све, а инспекција рада фирми верује на реч. Дакле, да ли смо дошли до тога да је, заиста, Београд на води екстратериторијалан у Србији, у Београду и да тамо наша, српска инспекција рада не може да уђе да сними стање и да види о чему се ту радило.

Наиме, још од 2015. године, од априла, када је усвојен лекс специјалис који је Београд на води учинио републичким пројектом, који је означио Београд на води као пројекат од посебног државног, односно републичког значаја, иако не знам зашто би то било од посебног значаја јер ту се ради само о стамбеним зградама и о шопинг молловима, ни о каквим рудницима, аеродромима или некој специјалној индустрији, ми и даље не знамо ко је ту инвеститор, која пословна банка гарантује успешну реализацију пројекта. Студију изводљивости нико није видео, као ни

целокупан пројекат, а он би требало да буде доступан јавности с обзиром на то да се ради о пројекту од посебног државног значаја.

Стручна јавност која је од самог почетка била против пројекта је против тог пројекта и данас. Какве су последице? Последице су не само да је полупан део Београда, Савамала, и да је ту један човек последично изгубио живот после у болници, измештен је железнички саобраћај, железничка станица се изместила у Топчидер или не знам где све нису никле ситне станице, прети се и рушењем моста, преузет је Хотел „Бристол“, који је под заштитом споменика културе у Србији и из тог истог хотела су исељене, насилно, породице војних лица које су ту нашле свој нови дом...

ПРЕДСЕДНИК: Време.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 10, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Посланик Славиша Ристић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбра ради утврђивања чињеница и околности због којих је дошло до драматичног пораста насиља над Србима и неалбанским становништвом на северу АП Косово и Метохија у периоду од 2013. године до данас.

Реч има Славиша Ристић.

Изволите.

СЛАВИША РИСТИЋ: Захваљујем се, председнице.

О насиљу на северу Косова и Метохије у периоду који сам навео у предлогу можемо, нажалост, говорити сатима. Нажалост, немамо толико времена. Бројни су примери насиља, бројна су кривична дела која су учињена у овом периоду, од убистава, преко пребијања и застрашивања грађана, преко паљења аутомобила, бацања бомби и експлозивних направа, преко застрашивања грађана на изборима, преко ломљења гласачких кутија итд. Нажалост, све се завршило трагичним, односно не завршило, али кулминирало трагичним убиством Оливера Ивановића.

Мислим, и то пре свега треба да истакнем, да је потребно формирати овај анкетни одбор да би се, пре свега, утврдила улога тзв. Српске листе око већине овог насиља, а пре свега око застрашивања грађана и око многобројних примера где се сатанизују политички противници, политички неистомишљеници СНС и тзв. Српске листе. Ми се добро сећамо која је сатанизација кренула од стране Српске листе уочи тзв. косовских избора, против Оливера Ивановића. Не желим, немам доказе да то доводим у везу, али у сваком случају на човека је стављена мета.

Најновији пример где је тзв. Српска листа оптужила мене лично и Покрет Срба са Косова и Метохије „Отаџбина“ да смо ми, наводно, криви, да смо довели Хашима Тачија на север Косова. Дакле, заиста један непризоран напад. Не желим да овом приликом полемишем са тим људима, не желим да полемишем са људима који су своје српско држављанство заменили држављанством републике Косово, не желим да полемишем са људима који су на платном списку Хашима Тачија, са људима који су учествовали на сепаратистичким изборима и након тога постали министри, посланици у тзв. независном Косову, са људима који су само два дана пошто је председник Републике посетио Косово и Метохију отишли на поклоњење Хашиму Тачију и вероватно тамо договорили упад Хашима Тачија на север Косова и Метохије.

На крају да кажем, док сам ја био у власти, док сам био на неки начин одговоран за политику у том делу севера Косова и Метохије заједно са припадницима „Отаџбине“ који се овде сатанизују, Хашим Тачи је могао Зубин Поток и језеро Газиводе само да гледа на ТВ екранима, а о упаду са терористима, са РОСУ јединицама могао је само да сања. Дакле, зато мислим да треба формирати овај анкетни одбор који би пре свега утврдио одговорност и улогу око ове сатанизације и Канцеларије за КиМ и кабинета председника Александра Вучића, јер сам потпуно сигуран да ови људи то не пишу, већ да то у њихово име пише неко други. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – пет, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Маријан Ристичевић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора Народне скупштине Републике Србије ради утврђивања чињеница и околности везаних за изјаве Санде Рашковић Ивић о Сребреници и „Олуји“.

Да ли желите реч? (Да.) Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, последња изјава Санде Рашковић Ивић је била – свуд ме дирај, али у кафић немој.

Она је овде, а то се односи на покушај уклањања дивљег објекта, чини ми се у Врбасу, господине Бечићу, када су полиција и надлежни органи покушали да уклоне неки објект који је припадао Вуку Потомку, тада се појавио и њен партијски друг и, како то кажу неки млади, изнабадао полицију, физички се супротставио, и то говори о начину на који су они градили.

Такође, она је саборац тог истог Боре Новаковића који је спречавао лице у обављању службене дужности тако што га је тукао и не знам откуд

тај човек више на слободи, који је у Новом Саду градио, а како је градио, то знају и полиција и тужилаштво. Суд њихове партије је мало лабав, али ја верујем да ће доћи време када ће и суд почети да ради, да су они готово нестали и не треба више да им враћају услуге. Тако је настала та парола Народне странке – свуд ме дирај, али у кафић немој.

Са тим у вези, то се десило негде у подне када честити и радни људи раде, њихови партијски саборци седе у кафићу, пију и оговарају председника Републике и актуелну власт.

Да видимо шта ћемо о кршењу Декларације коју је усвојила ова скупштина. Она је рекла да је Сребреница велики злочин, за којим жалим и ја. Свако треба индивидуално да одговара за злочин који је починио, али треба да одговарају и они који су злочини починили око Сребренице јер један злочин је потхранио други злочин.

Госпођа Санда Рашковић Ивић, иако је била посланик у то време, колико се ја сећам, или је била амбасадор у Риму за пет хиљада евра, дошла је и рекла да је Сребреница геноцид и тиме прекршила документ ове скупштине, највишег органа у овој земљи.

Такође је рекла по питању „Олује“, где је протерано преко 200.000 људи, пред Летицом, а гле чуда, још један Рашковић је пред Летицом рекао да су његови унуци то и то, баш на његов наговор итд., да је „Олуја“ била хуманитарна акција. Ако је за њу хуманитарна акција протеривање 250.000 људи, онда ја мислим да је она оперисана од срамоте. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 10, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Посланица Мариника Тепић предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допуни Кривичног законика.

Да ли желите реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – три, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Посланица Мариника Тепић предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о играма на срећу.

Изволите.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Захваљујем, председнице.

Ево, пуне су две године откада покушавам да добијем подршку владајуће већине да ставимо на дневни ред измену Закона о играма на срећу, како би се додатни приходи од коцкарница, кладионица, Народне лутрије, покер апарата преусмерили за лечење најтежих пацијената који се не могу лечити у Републици Србији.

На више десетина седница које смо имали у овом сазиву, тачније од 12. октобра 2016. године када сам први пут почела да образлажем овај закон и тако на свакој седници када се утврђује дневни ред, владајућа већина, односно њени посланици седели су скрштених руку, апсолутно неми на овај апел, док истовремено прорежимски таблоиди буквално стигматизују, вређају, понижавају, а ево, од јутрос су поново прокажене и јавне личности које су се укључиле да својом вољом, хуманитарним и добровољним радом прикупљају средства за лечење, нарочито најмлађих, односно деце.

Јутрос су освануле насловнице неких таблоида где је Сергеј Трифуновић поново прокажен, где га чине криминалцем само зато што је препознао све наличје овог система и само зато што покушава да помогне нарочито пренераженим родитељима који не знају коме да се обрате.

Ми смо слушали и чули више образложења ресорног министра Лончара, који је малтене окривио и родитеље одговоривши да нису на време реаговали у административној процедури. Логично је закључити, по овоме што он каже, да су се онда та деца лечила код неких врачева, или неком алтернативном медицином а не код лекара, у систему здравља, где је искључиво он одговорно лице, и ово поновно пребацивање одговорности на неког не би смело да прође.

Стога ја овог пута апелујем на вас у првом реду, председнице Гојковић, с обзиром на то да сте ви истовремено и председница Одбора за права детета у овој народној скупштини, а деца имају право не само на живот, већ у првом реду на лечење, од вас прво очекујем да притиснете тастер „за“ и подржите да се на дневни ред стави овај закон.

Такође, да вам колега помогне да стисне тастер „за“ да и ваше друге колеге и колегинице то учине, а посебно молим све колегинице у Народној скупштини, овде има и мајки и бака и сестара и тетака и комшиница, које су се сигурно бар једном суочиле са оваквим проблемом. Ако је партијски налог изнад и лечења и живота, бар устаните, напустите ову салу у знак солидарности, бунта, зато што партију стављате испред лечења деце.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – 10, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Посланица Мариника Тепић предложила је да се дневни ред допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о финансирању локалне самоуправе.

Да ли желите реч? (Да.) Изволите.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Наравно. Захваљујем, председнице.

Увек имам дилему када треба да образлажем овај предлог за измену закона и захтев да се стави на дневни ред, зато што не знам шта је горе, да

ли да као заговорник децентрализације гледам како се черупају локални буџети, како се, народски речено, цепаре од стране политичких комесара Српске напредне странке, а да паралелно захтевам да се тим локалним буџетима врати оно што им је 2016. године отето да би се опет у централни буџет слило више новца.

Дакле, не знате шта је горе. Вратити новац локалима или оставити републици, јер свакако они који завлаче руке у цепове јавних буџета, дакле, у новац који обезбеђују грађани, више немају никакву меру. Немају је одавно, а сада су прекардашили.

Илустроваћу то са два примера из ситуације у граду који највише познајем, а то је моје Панчево, с обзиром на то да Београд није био у режиму овог закона али јесу сви други градови и општине. Панчево је на само 17 километара од Београда. Може се све лако утврдити. Између осталог, један од актера ових примера седи међу нама, колега је посланик, награђен вероватно за ово своје недело, а имамо и колегиницу, такође народну посланицу из Панчева, која може да посведочи о овоме што ћу изнети.

Оно што је језив пример злоупотребе локалних буџета, иако бих ја и даље, као неко ко је заговорник децентрализације, понављам, тражила да се омогући да аутономно одлучују градоначелници, председници општина о средствима пореских обвезника у својим местима, јесу примери колеге Душана Борковића који је успео да у 2017. години, дакле само у једној години, од Панчеваца, или из буџета Града Панчева, извуче за свој клуб више од милион евра.

По званичним подацима који су објављени, више од 117 милиона динара је опредељено за његова два приватна, породична клуба, што се лаким увидом у АПР може видети с обзиром на то да му се и брат Страхиња и супруга Адријана провлаче кроз акта о ова два клуба, АМК „Геб тим“ и АСК „НИС Петрол тим“, наравно пријављених на породичне приватне адресе, и то само у 2017. години. Да не говорим о претходним стањима, када је читав буџет за спорт Града Панчева у једној години био 100 милиона, а клубови Душана Борковића су добили још 100 милиона, само његови клубови.

Додатни, катастрофални пример је чувени пример „Брифинг Баната“, медија, тзв. портала који је исисао све буџете у јужном Банату, да би се испоставило да вести не постоје и да је његов главни уредник лични возач Бранка...

ПРЕДСЕДНИК: Време. Хвала.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – седам, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да предлог није прихваћен.

Народна посланица Мариника Тепић предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о забрани манифестација неонацистичких или фашистичких организација и удружења и забрани употребе неонацистичких или фашистичких симбола и обележја.

Изволите.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Захваљујем, председнице.

Ово је још једна прилика да управо ова владајућа већина подржи да се на дневни ред стави измена овог закона у члану 5, који подразумева да је забрањено да фашисти и неонацисти исказују мржњу кроз своје симболе, своје деловање, своје акције, не само према припадницима националних мањина, црквама и верским заједницама, већ и према припадницима ЛГБТ популације.

Страшно је важно да то уради управо овај сазив и да се подигне баш овде у Народној скупштини свест о томе, посебно међу посланицима СНС, да антидискриминаторне одредбе морају да буду препознате у свим позитивним прописима Републике Србије и да није довољно само шетати се једном годишње на „Прајду“ или објављивати флајере, лифлете итд., дајући подршку аутованим, нарочито јавним функционерима који су припадници ЛГБТ популације, већ је важно да законима омогућите једнака права и онима који нису исти.

Дакле, морате показати коначно свест о томе да, иако грађани Србије нису исти, морају бити једнаки пред законом. То би вам уједно била и прилика да се на неки начин извините председници Владе, госпођи Ани Брнабић, која је у време када је овде вређена од шефа Посланичког клуба СНС Александра Мартиновића била министарка, једина која је у том дану седела овде у клупама, али тада смо чули наочиглед свеукупне јавности Републике Србије да шеф СНС, Посланичког клуба овде у Народној скупштини, дели људе на здраве и оболеле у односу на њихово сексуално опредељење. И никада се није извинио. Две године су прошле. То је била касна јесен 2016. године и ником ништа.

Дакле, због вас је у првом реду важно да покажете да сте свесни какав однос имате према грађанима Републике Србије који такође пуне буџет Републике Србије, без обзира на то да ли су гласали за вас или нису гласали за вас или уопште нису гласали, без обзира на то да ли су припадници ЛГБТ заједнице или нису. Због тога им морате обезбедити једнака права и ово је прави начин, кажем нарочито да се и господин Мартиновић и његове колеге из посланичког клуба коначно извине сада премијерки Ани Брнабић. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – седам, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да предлог није прихваћен.

Народни посланик Маријан Ристичевић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора Народне скупштине Републике Србије ради утврђивања чињеница и околности везаних за афере повезане са бившим покрајинским секретаром за спорт и омладину Мариником Тепић и ненаменским трошењем средстава.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, ја немам ништа против што је Мариника Тепић за шест месеци променила четири партије. Колико се ја сећам, била је код Ненада Чанка. Њега познајем по лупању неких табли, али ја мислим да је он био превише, овако, мирнодопски тип за њу, па је решила да пређе код Јанковића који је хтео, као Чаушеску, да ликвидира председника Републике Србије и да постане премијер са 16% гласова. После тога је била код Живковића, највероватније због лепог вина, па је одатле отишла код господина Ђиласа и Бошка Обрадовића. Још само Јеховин сведок није била и ја немам ништа против што је она прошла све те организације.

Али она овде прича о неким националистичким скуповима итд. Особа која је у савезу са Бошком Дверићем Обрадовићем Љотићем. Он је Љутић, госпођо председавајућа, односно Бошко Обрадовић није Љутић, он је Љотић. Дакле, тек толико да знамо. И она је склопила савез са Бошком Обрадовићем који велича Димитрија Љотића, јединог Србина који је понудио своје трупе Вермахту, који је доказани неонациста. Дакле, она је са њим склопила коалицију и сада она прича о томе како је она против националистичких организација.

Можда је она против националних умерених организација, можда и провоцира да себи да на важности, али можемо сви заједно да закључимо да она јесте у савезу са Драганом Ђиласом, да јесте у савезу лопужа, превараната, љотићеваца, са Бошком Обрадовићем, са Дверима и она прича о ЛГБТ популацији. Ја стварно не знам, ја мислим да је те демонстрације против тога управо тај Бошко Љотић одржавао.

Дакле, она прича једно, а удружује се са таквим истим, додуше не сама. Ту је и ова Лутовчева, или Залутовчева или Залудовчева, организација. Ја стварно не разумем какав је тај савез лопужа, превараната, љотићеваца. Ем примају све, ем су као корпа за отпатке свих идеологија, ем су као корпа за отпатке свих рестлова политичких странака и удружења. Али Мариника Тепић је и као секретар за спорт у Покрајини фаворизовала нека приватна спортска друштва у виду боди-билдера, који овако лепо изгледају, и зато ја тражим да се испита њено пословање, с обзиром на то да госпођа, колико ја знам, има два стана. Један је у Новом

Саду, тамо преко 100 квадрата, јер они ништа нису ни знали у корупцији да узму, већ мора одмах да буде преко 100 квадрата, има и неку имовину у Панчеву и да се испита веза између спортских клубова и њеног деловања у спортским организацијама у Војводини. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – 22, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Посланик Маријан Ристичевић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора Народне скупштине Републике Србије ради утврђивања чињеница и околности везаних за афере повезане са бившим градоначелником Београда Драганом Ђиласом и ненаменским трошењем средстава.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господа народни посланици, ви свакако знате да је БДП ових година далеко већи него што је био за време власти Тадића, Ђиласа, Јеремића и тог целог савеза разних пељешановића, варајића и мутибарића.

Такође врло добро знате да је буџетски дефицит, који је био преко 7%, сада нула. Такође знате да је инфлација, која је тада била од 7% до 10% годишње, сада између 1% и 2%. Такође, сви знамо да је раст курса, који је у време Ђиласа и екипе био између 7% до 15% годишње, сада нула. Такође знате да покривеност увоза, који је за време Ђиласа и осталих мутибарића и пељешановића био око 52%, да је увоз покривен извозом сада готово 80%. Такође знате да за пензије више не морамо да издвајамо пола, већ је довољно да новим запошљавањем издвајамо само 30%. Такође знате да је незапосленост за време Ђиласа и екипе варајића, пељешановића, превараната итд., продаваца магле била 26%, да је сада сведена на, чини ми се, цифру од 11–12%, нека ме исправе ови који то мало боље познају од мене.

Такође знате да је производња скочила. Такође знате да је политички углед Србије у свету знатно скочио и да имамо подршку у неколико великих сила, да Србија више није политички обезглављена, да у Србији више не може да се краде као за време Ђиласа, који је заједно са „Делтом“ довео „Делтин“ менаџмент у ПКБ и за само једну годину увећао је губитак ПКБ-а за седам и по милијарди, укупан дуг је набацио на 9,9 милијарди, што је 87 милиона евра. Његов циљ је био да испумпа паре из ПКБ-а, да му снизи вредност и да онда за део испумпаних пара купи ПКБ по знатно нижој цени, да га купи за десет милиона евра, као што су навикли са другим предузећима, јер су купили неколико стотина комбината у Србији за цену која није прешла укупно 50 милиона евра, а један ПКБ је ових дана продат за 102 милиона евра без сточног фонда који ће ту цену увећати за 20 милиона.

Зато ја тражим да се испита пословање господина Ђиласа, не само везано за ПКБ, јер је чак покушао да „Делтин“ менаџмент који је довео награди за тај губитак са 75 милиона динара, и зато тражим да се све његове малверзације, а има их пуно, на којима је зарадио 100 милиона евра испитају, као и пословање целе ове дружине са њим. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Време.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – 16, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Посланик Маријан Ристичевић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора Народне скупштине Републике Србије ради утврђивања чињеница и околности везаних за аферу „Лутрија Србије“ повезану са Ђорђем Вукадиновићем.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – 11, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Посланик Маријан Ристичевић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора Народне скупштине Републике Србије ради утврђивања чињеница и околности везаних за приватизацију Дуванске индустрије и умешаности у то тадашњег државног врха на челу са тадашњим премијером Зораном Живковићем.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – 11, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Посланик Маријан Ристичевић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора Народне скупштине Републике Србије ради утврђивања чињеница и околности везаних за аферу „Виноград“ и имовину бившег премијера Зорана Живковића.

Да ли желите реч? (Не.) Хвала.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – 12, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Посланик Маријан Ристичевић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора Народне скупштине Републике Србије ради утврђивања чињеница и околности везаних за стечајну аферу повезану са бившим министром привреде Сашом Радуловићем.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – 18, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Молим вас да пре утврђивања и гласања дневног реда утврдимо кворум.

Констатујем да је применом електронског система за гласање утврђено да је присутан 131 посланик.

Народни посланик Александар Мартиновић предложио је да се обави заједнички начелни и јединствени претрес о Предлогу закона о изменама и допунама Закона о заштити животне средине, Предлогу закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Хрватске о сарадњи у области заштите животне средине и очувања природе, Предлогу закона о потврђивању Споразума о очувању афричко-евроазијских миграторних птица водених станишта, Предлогу закона о потврђивању Протокола о одрживом транспорту уз Оквирну конвенцију о заштити и одрживом развоју Карпата, Предлогу закона о потврђивању Споразума о очувању популација слепих мишева у Европи, Предлогу одлуке о давању сагласности на Одлуку о изменама Финансијског плана Републичког фонда за здравствено осигурање за 2018. годину и заједнички јединствени претрес о Предлогу одлуке о измени Одлуке о утврђивању састава сталних делегација Народне скупштине Републике Србије у међународним парламентарним институцијама (од 24. јула 2018. године, као и од 12. јуна 2018. године), Предлогу одлуке о изменама Одлуке о избору чланова и заменика чланова одбора Народне скупштине Републике Србије који је поднела Посланичка група Српска радикална странка (од 15. септембра 2018. године и од 23. јула 2018. године), Предлогу одлуке о изменама Одлуке о избору чланова и заменика чланова одбора Народне скупштине Републике Србије који је поднела Посланичка група Социјалдемократска партија Србије, Предлогу одлуке о измени Одлуке о избору чланова и заменика чланова одбора Народне скупштине Републике Србије који је поднела Посланичка група „Доста је било“ и Предлогу одлуке о престанку функције председника Основног суда у Сомбору.

Да ли посланик Мартиновић жели реч? (Не.) Хвала вам.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 131, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да је прихваћен предлог за спајање расправе.

Пошто смо се изјаснили о овим предлозима, стављам на гласање Предлог дневног реда у целини.

Закључујем гласање: за – 131, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да је утврђен дневни ред изгласан у целини.

Молим Службу да нам припреми пречишћени текст дневног реда.

Дневни ред:

1. Предлог закона о изменама и допунама Закона о заштити животне средине, који је поднела Влада (од 22. јуна 2018. године),

2. Предлог закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Хрватске о сарадњи у области заштите животне средине и очувања природе, који је поднела Влада (од 21. маја 2018. године),

3. Предлог закона о потврђивању Споразума о очувању афричко-евроазијских миграторних птица водених станишта, који је поднела Влада (од 20. априла 2018. године),

4. Предлог закона о потврђивању Протокола о одрживом транспорту уз Оквирну конвенцију о заштити и одрживом развоју Карпата, који је поднела Влада (од 24. јануара 2018. године),

5. Предлог закона о потврђивању Споразума о очувању популација слепих мишева у Европи, који је поднела Влада (од 24. јануара 2018. године),

6. Предлог одлуке о давању сагласности на Одлуку о изменама Финансијског плана Републичког фонда за здравствено осигурање за 2018. годину, који је поднела Влада (од 28. септембра 2018. године),

7. Предлог одлуке о измени Одлуке о утврђивању састава сталних делегација Народне скупштине Републике Србије у међународним парламентарним институцијама, који је поднела председник Народне скупштине Маја Гојковић (од 24. јула 2018. године),

8. Предлог одлуке о изменама Одлуке о утврђивању састава сталних делегација Народне скупштине Републике Србије у међународним парламентарним институцијама, који је поднела председник Народне скупштине Маја Гојковић (од 12. јуна 2018. године),

9. Предлог одлуке о изменама Одлуке о избору чланова и заменика чланова одбора Народне скупштине Републике Србије, који је поднела Посланичка група Српска радикална странка (од 15. септембра 2018. године),

10. Предлог одлуке о изменама Одлуке о избору чланова и заменика чланова одбора Народне скупштине Републике Србије, који је поднела Посланичка група Српска радикална странка (од 23. јула 2018. године),

11. Предлог одлуке о изменама Одлуке о избору чланова и заменика чланова одбора Народне скупштине Републике Србије, који је поднела Посланичка група Социјалдемократска партија Србије (од 20. јула 2018. године),

12. Предлог одлуке о измени Одлуке о избору чланова и заменика чланова одбора Народне скупштине Републике Србије, који је поднела Посланичка група „Доста је било“ (од 8. јуна 2018. године),

13. Предлог одлуке о престанку функције председника Основног суда у Сомбору, који је поднео Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу (од 21. септембра 2018. године) и

14. Предлог одлуке о изменама Одлуке о избору чланова и заменика чланова одбора Народне скупштине Републике Србије, који је поднела Посланичка група Српска напредна странка (од 28. септембра 2018. године).

Поштовани посланици, обавештавам вас да ће Народна скупштина данас радити и после 18.00 часова.

У вези са чланом 87. став 1. Пословника, утврђујем паузу у трајању од једног часа.

Са расправом по дневном реду ћемо почети у 15.00 часова.

(После паузе – 15.00)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Поштоване даме и господо народни посланици, настављамо са даљим радом.

Сагласно члану 90. став 1. Пословника Народне скупштине, обавештавам вас да су позвани да седници присуствују Горан Триван, министар заштите животне средине, Синиша Мали, министар финансија, Иван Карић, државни секретар Министарства за заштиту животне средине, Јелена Танасковић, Жељко Пантелић, Слободан Перовић, Биљана Филиповић Ђуришић, Јасмина Јовић, Дарко Комненић, Слађана Ђукић, Андреј Бојић, Бранислава Атанасковић, Даринка Радојевић, Душан Огњановић, Александра Дошлић, Никола Маравић, Милорад Дубак, Владимир Михајловић и Марија Раичевић.

Сагласно Одлуци Народне скупштине да се обави заједнички и начелни претрес и јединствени претрес о предлозима акта из дневног реда по тачкама од 1. до 6, а пре отварања претреса, подсећам вас да, према члану 97. Пословника Народне скупштине, укупно време расправе за посланичке групе износи пет часова, као и да се ово време распоређује на

посланичке групе сразмерно броју народних посланика, чланова посланичке групе.

Молим посланичке групе, уколико то већ нису учиниле, да одмах поднесу пријаве за реч са редоследом народних посланика.

Прелазимо на тачке 1–6 дневног реда (заједнички начелни и јединствени претрес):

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЗАШТИТИ ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ ХРВАТСКЕ О САРАДЊИ У ОБЛАСТИ ЗАШТИТЕ ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ И ОЧУВАЊА ПРИРОДЕ;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА О ОЧУВАЊУ АФРИЧКО-ЕВРОАЗИЈСКИХ МИГРАТОРНИХ ПТИЦА ВОДЕНИХ СТАНИШТА;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ ПРОТОКОЛА О ОДРЖИВОМ ТРАНСПОРТУ УЗ ОКВИРНУ КОНВЕНЦИЈУ О ЗАШТИТИ И ОДРЖИВОМ РАЗВОЈУ КАРПАТА;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА О ОЧУВАЊУ ПОПУЛАЦИЈА СЛЕПИХ МИШЕВА У ЕВРОПИ;

– ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ОДЛУКУ О ИЗМЕНАМА ФИНАНСИЈСКОГ ПЛАНА РЕПУБЛИЧКОГ ФОНДА ЗА ЗДРАВСТВЕНО ОСИГУРАЊЕ ЗА 2018. ГОДИНУ.

Сагласно члану 157. став 2. и чл. 170. и 192. Пословника Народне скупштине, отварам заједнички начелни и јединствени претрес.

Да ли представници предлагача желе реч? (Да.)

Реч има министар господин Златибор Лончар.

Изволите.

ЗЛАТИБОР ЛОНЧАР: Поштовани председавајући, даме и господо народни посланици, поштовани грађани Републике Србије, на иницијативу Управног одбора Републичког фонда за здравствено осигурање од 11. септембра ове године Министарство здравља је преко Министарства финансија покренуло процедуру за поступак измене финансијског плана РФЗО за 2018. годину из следећих разлога.

По препоруци ДРИ, а по усвајању завршног рачуна РФЗО за 2017. годину, РФЗО се обавезао да ће покренути иницијативу код надлежног министарства да се у предлогу ребаланса Финансијског плана за 2018. годину планирају и пренета неутрошена средства на дан 31. децембар 2017. године и да се за тај износ увећају расходи и издаци РФЗО у износу од три милијарде и 600 милиона динара.

На иницијативу РФЗО Влада Републике Србије донела је закључак од 31. маја ове године на начин да се опредељена средства за лечење ретких болести увећају са милијарду и по динара на две милијарде динара.

Додатна средства из буџетске резерве у износу од 500 милиона динара већ су распоређена у оквиру Раздела 27. Министарства здравља, а усвајањем ребаланса РФЗО стиче услов да изменом финансијског плана за 2018. годину искористи наведена средства.

Укупна додатна средства у новом Финансијском плану РФЗО у износу од четири милијарде и 100 милиона динара распоређују се на следећи начин: лекови издати на рецепт – две милијарде динара, лекови за ретке болести 500 милиона динара, помагала и направе 600 милиона динара, накнадне зараде услед привремене неспособности за рад милијарду динара. То је укупно четири милијарде и 100 милиона динара. За реализацију измене Финансијског плана РФЗО нису потребна додатна средства из буџета Републике Србије.

Поштовани председавајући, даме и господо народни посланици, поштовани грађани Републике Србије, све наведено сте већ добили у материјалу за ову седницу. Суштина ових формалних образложење јесте оно што је међу бројним другим позитивним стварима обележило наш рад последњих година, а то је чињеница да до 2012. године оболели од ретких болести нису имали прилику да се адекватно лече у Србији.

Дозволите да вам укратко представим шта су ретке болести. То је хетерогена група обољења, чије је основно заједничко обележје ниска преваленца. Према подацима Међународне базе, у свету је познато око 7.000 ретких болести.

Према дефиницији Европске комисије, ретке болести су оне које погађају мање од пет особа на 10.000 особа. Процењује се да данас постоји између 6.000 и 8.000 ретких болести и да од 6% до 8% популације, односно око 36 милиона особа у ЕУ болује од неке ретке болести.

Од ове године се код нас у Институту за јавно здравље „Батут“ води Регистар ретких болести у Републици Србији, али његово увођење је у току, тако да тај процес регистравања још траје и трајаће, јер се ретке болести откривају скоро на дневном нивоу.

Напредак за лица оболела од ретких болести учињен је 2012. године, када је у буџету Министарства здравља опредељено 130 милиона динара. Иако недовољна, ова средства су, закључком Владе Републике Србије о начину коришћења средстава, опредељена за лечење лица оболелих од урођених болести метаболизма, која се лече ензимском супституционом терапијом.

За спровођење овог закључка Владе, при РФЗО је формирана Комисија за лечење урођених болести метаболизма, која је донела одлуку

да се из ових средстава у 2012. години лече четири малолетна пацијента са Гошеовом болешћу и четири пацијента са МПС I.

Наредне, 2013. године обезбеђен је исти износ средстава за оболеле од ретких болести, а тек од 2014. године та средства се из године у годину повећавају. Тако је 2014. године опредељено 260 милиона динара, наредне године 335 милиона, 2016. године 600 милиона, а 2017. године милијарду и сто милиона динара.

Ове године се од првобитно планираних милијарду и по динара, што је увећање од 36% у односу на 2017. годину, и са ових додатних 500 милиона динара, у Србији се о трошку државе лечи око 200 пацијената из групе ретких болести и то деца оболела од урођених болести метаболизма код којих је болест дијагностикована до 18. године живота, лица оболела од урођених болести метаболизма код којих се користи ензимска супституциона терапија, лица оболела од ретких болести која се тек укључују у лечење о трошку државе а за које Комисија за лечење урођених болести метаболизма процени да постоји доказана ефикасна терапија, лица оболела од ретких тумора свих локализација и лица оболела од хередитарног ангиоедема.

Само да поновим ако је неке промакло – 2011. године нула динара за оболеле од ретких болести. Године 2012. у Србији се осам пацијената оболелих од ретких болести лечи о трошку државе, а 2018. године држава за лечење око 200 деце издваја две милијарде динара. Хвала вам на пажњи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар господин Горан Триван.

Изволите.

ГОРАН ТРИВАН: Хвала лепо.

Поштовани председавајући, даме и господо посланици, дозволите ми да у неколико просто проширених реченица искажем данас оно што сматрам да је потребно рећи када је у питању предлог закона који имате пред собом и неколико споразума и правилника које хоћемо да размотримо заједно са вама.

Но, пре него што пређем на све ово, дозволите ми да кажем да је заштита животне средине једна од основних тековина модерног друштва, а да је на том путу то наше Поглавље 27, којим се бавимо преговарајући са ЕУ, једно од најскупљих и, разуме се, најкомпликованијих. За нас који се бавимо животном средином оно, разуме се, представља и најважније поглавље којим ће се Србија бавити будући да је, без обзира на могућу спочитану претенциозност у овоме што говорим, заправо реч о томе да се све секторске политике морају уклопити у заштиту животне средине, јер

све области и сектори рада у било ком друштву, па и Србији, морају бити подложни принципима који се тичу заштите животне средине.

То често није лако. Разуме се да често ми који радимо ове послове или промовишемо ове идеје наилазимо на препреке, али ово је питање квалитета наших живота и као што чујемо, између осталог, и улагање у здравље и живот наших људи, али исто тако је финансијски веома захтевно.

Уколико хоћемо да партиципирамо и да повлачимо средства из европских фондова који су данас постали доступни нашој републици, морамо да будемо спремни да као држава и сами финансирамо део тих трошкова, дакле, да кофинансирамо, како је то популарно рећи и да смо ми на путу да тај систем направимо целовитим и онаквим какав Србији одговара у овом тренутку, а богами, рекао бих и у времену које долази.

Тренутна пракса финансирања заштите животне средине не може осигурати дугорочне потребе када је у питању животна средина и зато ће она морати да се мења и доживеће, разуме се, дубоке реформе зато што су потребна довољна, предвидива али и стабилна средства да бисмо финансирали оно што су потребе које се, када је Србија у питању, мере са око процењених 15 милијарди евра уложених у квалитет животне средине, што ће на крају резултирати бољим квалитетом наших живота и дужем животом сваког нашег грађанина.

Конкретан закон и измене које данас предлагемо тичу се фонда који зовемо ИПАРД 2 и то је, заправо, ИПАРД 2 програм. Реч је, заправо, о претприступној помоћи за рурални развој која се мери, практично, временским периодом између 2014. и 2020. године и да су корисници ових средстава, заправо, правна и физичка лица. Ова средства су предвиђена за узгој, производњу, прераду у прехрамбеној и пољопривредној производњи и, разуме се, обухватају инвестиције и у физичку имовину пољопривредних газдинстава.

Смисао ових измена које данас препоручујемо да размотрите јесте у томе да бисмо нашим индивидуалним газдинствима и физичким лицима могли да помогнемо да би могли да, заправо, испуне све оно што је потребно да би могли да партиципирају и потражују средства из овог фонда.

Такође, морам да вам кажем да у овом случају нису потребна додатна средства у нашем буџету. Пре свега, реч је о нашим инспекцијама које треба да обаве одређени део посла и, разуме се да ће из овога, уколико будете прихватили наше предлоге, убудуће бити потребан један акт органа животне средине, који је и услов ЕУ и Фонда, да би наши пољопривредници и пољопривредна газдинства могли уопште да остваре право на ова средства. То ће бити акт којим се потврђује да инвестиција

испуњава прописане услове, пре свега у области заштите животне средине. Право које се тиче овог закона, а реч је о ИПАРД-у, могу остварити пре свега физичка лица, односно носиоци породичног газдинства, предузетници, привредна друштва, али и земљорадничке задруге.

Према постојећој регулативи, није могуће вршити тај надзор, о коме говорих малочас, физичких лица која конкуришу за ИПАРД. Стога предлажемо допуну Закона у члану 101а којом стварамо правни основ да бисмо могли да донесемо правилник којим се одређује шта се проверава код корисника, потенцијалних корисника овог ИПАРД фонда. Ово је, заправо, и начин да нашим индивидуалним произвођачима омогућимо да остваре право на значајна финансијска средства из овог фонда.

Читав смисао ових измена Закона јесте у томе да га не треба компликовати. Он је, заправо, једноставан. Дакле, стварамо формалноправне услове да бисмо заиста људима могли да омогућимо да конкуришу за ова средства.

На данашњем дневном реду имамо неколико споразума и протокола. Укратко ћу да споменем сваки од тих споразума и протокола.

Најпре, реч је о Споразуму који су потписале Србија и Хрватска. Реч је о Споразуму који су потписале владе Србије и Хрватске 8. јуна 2015. године. Тим споразумом је, заправо, створен правни основ за дубљу сарадњу између Србије и Хрватске у области заштите животне средине и ја лично мислим да је тај споразум добар и широк.

Важно је рећи да Србија, нарочито од момента оснивања Министарства животне средине, жели да игра озбиљну регионалну улогу када је у питању ова тема и да, у складу са тим, ми желимо да остваримо и дубљу и јачу сарадњу са свим земљама у окружењу.

Морам, такође, да кажем да и Србију и Хрватску, као и све земље у региону, у суштини муче исти проблеми који се тичу заштите животне средине и да ту у основи, ако ћемо једноставније, немамо пуно тога да кажемо шта је баш потпуно специфично само за нас. То је специфично и за друге земље које су у окружењу. Наша је амбиција да ту сарадњу, заиста, подигнемо на највиши могући ниво.

Исто као што је потребно рећи да у политичком смислу, ако желите, иако то није тема, заштита животне средине је, чини ми се, тема која нема никакве политичке хипотеке у региону и да све колеге које сам сусрео а да су министри животне средине из региона, у ствари, посматрају ствар на исти начин као што и ми то радимо, да то није питање политике и да је то питање наших бољих живота и да су, заиста, сви са којима сам разговарао спремни да сарађују темељно у области животне средине, што ћемо ми, разуме се, искористити као део сопствених иницијатива, будући да смо

земља која овде у региону није мала, будући да имамо много искуства, верујући да то искуство које имамо од 1991. године, оснивајући тада Министарство животне средине, или још боље, у оној бившој Југославији 1948. када смо основали Завод за заштиту природе, имамо шта да понудимо као знање, као искуство и морам рећи као једну руку која је пружена и жељна је сарадње у региону, која може бити на основама које су потпуно без икаквих, као што сам рекао, хипотека.

Области у којима бисмо сарађивали су без ограничења у животној средини, разуме се, и ту је реч о заштити животне средине, заштити природе. Посебно ми је интересантно да говоримо са Хрватима о региону Муре, Дунава и Драве, при чему осим Дунава и Саве овај регион јесте значајан и може бити интересантан за нас због тога што, колеге кажу, ми ту имамо неких отворених питања када је граница наша у питању. Потребно је и ту тему демистификовати, такође.

Политичари ће се договорити о томе да ли ту постоје нека отворена питања и да ли граница може бити оваква или онаква, али оно што је важно са нашег еколошког аспекта, то је да екологија у суштини, заправо, не мари за то да ли ће граница бити на овој или оној страни. То нас повезује, заправо. Није лоше да направимо заједничко природно добро које је заштићено у области, рецимо, Муре, Дунава, Драве.

Кад су Дунав и Сава у питању, о томе не треба пуно трошити речи. Дунав је, разуме се, и значајан за читаву Европу, али и за нас у региону и, такође, спремни смо на ту врсту сарадње. Желимо да са њима разговарамо и радимо на управљању ризицима јер нас деле исти ризици.

Климатске промене су донеле много тешкоћа које делимо сви. Границе ту никако не постоје. Суше и поплаве, и боље рећи падавине, које су неумерене када је реч о регионима, или неправилан распоред у току године су нам свима донеле, заправо, исте тешкоће и ја, заиста, желим да направим читав систем у овом делу Европе који ће бити систем који ће свима омогућити да добро пратимо све што се дешава на том плану, да пратимо нивое река итд., да вас не давим детаљима. У сваком случају, имамо ту још питања биодиверзитета и његове заштите и, разуме се, заштиту станишта, врста итд.

Што се тиче Споразума о очувању афричко-евроазијских миграторних птица и њихових водених станишта, рекао бих да треба да вам кажем да је то један од највећих споразума те врсте у свету, да је ступио на снагу 1. новембра 1999. године још, да обухвата око 255 врста птица и да обухвата 119 земаља из Европе, Азије, Африке и Канаде и да кроз Србију пролази око 125, дакле, половина свих тих врста о којима причамо и да од тога, дакле, од тих 125 чак 105 спадају у строго заштићене врсте или 14 заштићених врста.

Дакле, подсећам вас да је Србија гнездилиште и зимовалиште тих и те како значајних врста не само за Србију него за читав свет и да је наша улога ту јако важна, будући да се заиста налазимо на миграторном путу гнездилишта и зимовалишта ових значајних птица. За овакве земље каква смо ми каже се да су држава-ареал ових животињских врста. Овде је у питању и наш биодиверзитет и подсећам такође да Србија спада у једно од 40 најбогатијих подручја биодиверзитетом на планети и да је то разлог више да покушамо да очувамо све ово о чему данас говоримо.

Подсећам такође да, када је реч о мочварним подручјима, јер овде разговарамо и о томе, реч је о Рамсарској конвенцији, која третира питање мочварних подручја, за која ја лично сматрам да су веома важна за читав биодиверзитет и за читаву нашу биологију на овом терену, не само за миграторне птице. Ми ћемо имати амбицију као Министарство да много више пажње посветимо оваквим подручјима којих има у Србији и да покушамо да их у договору са другим субјектима заштитимо. То значи да их сачувамо, унапредимо и проширимо. Хоћу да кажем да су сви у региону, осим Босне и Херцеговине, овај споразум о којем причам ратификовали.

Истовремено, овај споразум омогућава приступ Г фонду, а то је онај глобални фонд за заштиту животне средине и на крају, хоћу да вам кажем да је овде реч о заштити птица, али исто тако о подизању свести без које нећемо ни корак даље направити у овом правцу. Хоћемо да омогућимо истраживања. Хоћемо да спречимо убијање птица.

Нисам сигуран да ћемо моћи више да скрштених руку гледамо криволов и бесправно убијање свих тих заштићених птица које једног тренутка треба да прелете одавде из Србије да одлете тамо негде на нека друга станишта, чувајући и за та станишта и за те биодиверзитете и за те неке друге услове у којима живе неки други људи, и не само људи, него и организми.

Дакле, ово питање је важно питање због тога што Србија мора почети да се цивилизовано односи према живом свету. То не подразумева да смо само ми присутни овде на овом простору и на планети. Ово подразумева да ћемо и те како од овог тренутка више водити рачуна о томе како штитимо своје птице и да нечији економски или сваки други интерес не може бити важнији од живота тих птица, које су изузетно важне за наш биодиверзитет и уопште флору и фауну на нашем подручју.

Дакле, ту говоримо и о убијању и о шверцу истих тих птица. Али исто тако, волим да кажем да оно малопре споменуто, од 40 подручја која су најбогатија биодиверзитетом на нашој планети, ово спада у део наше лепоте. Ако нисте свесни у каквој лепоти заправо заиста живимо, молим вас да се тога сетите, бацајући поглед на дивне фотографије наше Србије

која је још увек прелепа и која има шта да понуди не само нама, него и оној деци која долазе после нас.

Будемо ли чували ову причу о биодиверзитету, ова прича ће имати шансе да успе и код оних који тек долазе. Психолози знају, и социолози, да се личност формира тако што је највећим делом формира окружење, а данас причамо о окружењу.

Молим вас да то разумете и схватите сасвим озбиљно, јер ми, без приче о фразама, другу државу немамо, и други биодиверзитет немамо, а притом смо једно од најбогатијих подручја на свету.

Време је да се сви заједно окренемо ка томе и да свако учини оно мало што може да учини да би то за све нас заиста било и оно велико и да, то такође није фраза, а могуће је.

Сада бих још неколико тренутака скренуо вашу пажњу на Протокол о одрживом транспорту у оквиру Конвенције о заштити и одрживом развоју Карпата, у неколико реченица.

Дозволите ми да кажем да Конвенција има субрегионални карактер, да је овај формат вођен од стране Уједињених нација, Европске уније итд., да је исту потписало седам земаља у нашем окружењу – Украјина, Пољска, Румунија, Словачка, Мађарска, Чешка и Србија, разуме се, 22. маја 2003. године, са циљем да се осигура одрживи људски, социјални, културни, економски и сваки други развој овог предела и региона.

Протокол је потписан 2014. године, а циљ је, наравно, да обезбедимо одрживи транспорт и саобраћај, као и пропратну инфраструктуру у области Карпата, за добробит природе и будуће генерације.

Дакле, поента је у томе да очувамо овај диван регион који чини овај део Европе и света заиста посебним и да транспорт, као један суштински реметилачки фактор у овом делу заштите природе, који је важан, учинимо таквим да он не омета оно што је питање потребе нашег очувања и свега онога што сам малочас у неколико кратких реченица навео.

Дозволите ми, такође, да кажем да Споразум о очувању популације слепих мишева у Европи, или *Eurobats*, јесте настао 1991. године и да је на снази од 1994. године, да му је циљ заштита и очување популације слепих мишева и да овде на нашем подручју имамо чак 52 врсте слепих мишева, које су изузетно важне за нашу равнотежу у природи и да оне уживају најчешће највиши степен заштите.

Овде говоримо, такође, о 66 земаља које су се прикључиле овом споразуму у Европи, деловима Азије и Африке. Идеја је да се кроз мониторинг и праћење трендова одреде и мере које ће у Србији бити примењене када буде утврђено шта, заправо, треба да радимо. Иначе је утврђено присуство 29 врста слепих мишева, да имамо и четири за које

сматрамо да није потпуно поуздано да су ту и да од ових свих врста чак 29 врста слепих мишева је на листи строго заштићених врста.

Србија се, наравно, очигледно налази на миграторном путу, на коридору али је, исто тако, као и у претходном случају, зимовиште ових држава ареал, како сам већ рекао.

Битно је очување биодиверзитета и наше равнотеже. Морам да кажем да је ово једини сисар који заправо и активно лети. Као што знате, храни се биљкама, али међу њима има и месоједа, што су у овом случају инсекти и сисари итд., и чине, сисари који се називају слепим мишевима чине скоро једну четвртину свих сисара на планети.

Дакле, констатујем да су нам слепи мишеви значајно угрожени и да у овом случају, као и у ранијем, имамо шта да чувамо.

Дозволите ми, такође, да споменем и протокол, Споразум који сам већ спомињао о Карпатима, где сам још испустио да кажем да све земље које су се прикључиле овом споразуму активно раде на ономе што смо данас овде констатовали и да кроз ових неколико споразума, било да је реч о очувању популације слепих мишева, било да је реч о Протоколу о Карпатима или да је реч о Споразуму о очувању афричких и евроазијских миграторних врста или о Споразуму са Хрватском, сви су необично важни за то што бисмо хтели да афирмишемо као политику која је политика ове наше државе, нашег председника и председнице Владе у ономе што Србија, заправо, жели да учини, а то је да постанемо јасна, транспарентна земља, са јасним политикама и посебно са животном средином која и те како може да буде компаративна предност у ономе што, заправо, мислимо да треба постићи.

Јако ми је важно да још једном изнесем ту свест о томе да животна средина заиста не познаје границе и да све колеге министри са којима сам се сусретао у међувремену у региону, без обзира на то из којих држава су дошли, јесу били потпуно отворени за ову причу на исти овај начин, истим овим реченицама које ја данас овде вама изговарам и то ми даје наду да можемо и са Хрватском, Словенијом, БиХ, Албанијом, Црном Гором, Македонијом, Румунијом, Бугарском итд., да не ређам, заиста дивно сарађивати и да ми негде сви слично мислимо о тој причи и да све ово што данас овде покрећемо као причу и иницијативу јесте прича о неком нашем заједништву, како год да се оно звало.

Ако то озбиљно схватимо, а ми то крајње озбиљно схватамо, верујемо да је овај наш тим у Влади и Министарству животне средине у стању да поведе неким путем који за Србију досада није био сасвим уобичајен када је животна средина у питању, имамо широко поље у свему томе, имамо компетентних знања и институција у Србији које могу да нам помогну да све ово изведемо. Молим вас да, разматрајући све ово данас,

дате допринос да ови наши акти буду бољи него што смо их можда ми данас овде предложили. Хвала на пажњи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Да ли известиоци надлежних одбора желе реч? (Да.)

Реч има колегиница Александра Томић.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министри, колеге посланици, Одбор за буџет, финансије и контролу трошења јавних средстава подржао је и дао сагласност за одлуку о давању сагласности на проширење, које се односи на измену Финансијског плана РФЗО за 2018. годину. И чули сте господина Лончара да се ради о 500 милиона динара, поготово у буџетској ставци 25.3 која се односи на лечење ретких болести.

Али оно што смо имали прилике и на том одбору да чујемо то је да заиста лечење ретких болести, поготово малолетних лица, односно деце, јесте од 2011. године до данас доживело велике трансформације. И када говоримо о 200 данашње деце која се лече у односу на оних нула лечења из буџета, показује велику одговорност Владе Републике Србије кроз све ове године да поред економских реформи, заиста је направљен систем по коме постоје финансијска средства, и коме родитељи чија су деца болесна треба да се обрате да би, заиста, лечење у иностранству било плаћено.

Лечења су на одређени начин кроз давање средстава и фактура директно упућена ка болницама у иностранству, што је веома важно, да се отклони било каква сумња на то да се буџетска средства троше на овакав или овакав начин.

Али морам да кажем да је РФЗО заиста доживео велику трансформацију. Прво, приликом свог рада од 2013. године до данас, поред оне дигитализације у коју смо потпуно ушли када су у питању и фактуре и плаћања, успостављен је нов систем функционисања, успостављена је шестомесечна контрола фактура, што значи да се заиста сваки динар контролише како се троши, али и да је појачана контрола рада, поготово када је потребно да се промтно реагује уколико су некој институцији ван Београда или у самом Београду потребна додатна средства, поготово када је у питању лечење деце и да се то, заиста, уради на један адекватан и ефикасан начин.

Друго, успостављени су нови фондови за различите врсте болести који никада досада нису били дефинисани буџетом Републике Србије. То је важно да се каже управо због грађана Србије који имају прилике у јавности да чују свакојаке квалификације, свакојаке приче, које једноставно не стоје.

На крају, треба рећи да по први пут у Републици Србији РФЗО уз помоћ одређених финансијских средстава врши набавку иновативних

лекова најновијих генерација, што је јако важно, поготово што смо имали прилике да од министра здравља чујемо да се спектар болести које се данас јављају сваким даном повећава и увећава. Како медицина напредује, тако се налазе и одређени лекови.

Мислим да је битно да кажемо да Србија иде својим путем, светским путем и да прати све те иновације и да нам је то јако важно када је у питању здравље људи. И ова тема везана за животну средину, на крају крајева, има велике везе када је у питању здравље људи због чега и јесте данашњи Финансијски план Републичког фонда за здравствено осигурање једна од тема.

Мислим да је важно да кажемо да смо на Одбору имали питања – да ли је довољно две милијарде динара да се подржи лечење оволиког броја деце? У овој години за сада је то пројектовано оволико. За следећу годину имаћемо, наравно, буџет пред посланицима крајем године и сигурно да ћемо та средства пројектовати на крајње одговоран и добар начин, где можемо у сваком тренутку да изађемо у сусрет свим родитељима све деце која се нађу у проблему. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Да ли председници, односно овлашћени представници посланичких група желе реч?

Реч има колегиница Нада Лазић.

Изволите.

НАДА ЛАЗИЋ: Поштовани председавајући, поштована господо из Министарства, поштоване колегинице и колеге народни посланици, прво желим да изразим задовољство да коначно пред нас долазе теме везане за заштиту животне средине, јер имамо ретко прилику у овој скупштини да се само о овим темама може говорити и премало се даје значаја заштити животне средине.

Такође, желим да нагласим да ћу можда у овој својој начелној расправи, у ових 20 минута, можда неке ствари поновити које је већ министар рекао. Мислим да није наодмет да се што чешће неке чињенице понове како би више ушле у свест не само нас овде у овој сали, него уопште грађана који прате ову скупштину.

Дакле, у расправи бих кренула од Извештаја о напретку у процесу придруживања Европској унији за 2018. годину. Само ћу изнети неке чињенице. Ради се о Поглављу 27 о коме је говорио и министар. То је поглавље за које стално тврдимо, и више пута се већ досада чуло, да је најзахтевније када су у питању улагања. Прво је било говора да ће по оном првом Извештају из 2011. године бити потребно неких 10,5-11 милијарди евра. Сада се појављује цифра од неких 15 милијарди евра, претпостављам захваљујући чињеницама, односно подацима до којих се у међувремену дошло. У сваком случају, поглавље које је најзахтевније.

У Извештају се, између осталог, каже: „Србија је на извесном нивоу припремљености у области животне средине и климатских промена“, цитирана реченица, што ја тумачим да је скоро па ништа, просто да се тако крајње грубо изразим. Каже се, такође, у Извештају да током следеће године треба да повећамо административне и финансијске капацитете, да ојачамо Агенцију за заштиту животне средине која је, нажалост, остала једина агенција коју ова власт није угасила од 2012. године. Подсетићу да је 2012. године угашен Фонд за заштиту животне средине. Затим, да се операционализује Зелени фонд и обезбеде одговарајућа средства за њега, да се интензивира рад на спровођењу и извршавању као што је затварање дивљих депонија, инвестиција у разврставање и рециклажу отпада, побољшање мониторинга квалитета ваздуха. Нажалост, у Србији смо јакo склони да не дајемо средства за праћење стања или за мониторинг животне средине, па са подацима, заправо, имамо велике проблеме, а то опет, с друге стране, ствара проблем код конкурисања за било какве фондове, било каква средства, било да се ради о домаћим или страним. Без адекватних и валидних података тешко да нешто можете добити од средстава.

Да се побољша управљање речним сливовима и припрема за мрежу „Натура 2000“, односно заштита природе. Затим, да се спроведе Париски климатски споразум, између осталог и за свеобухватне стратегије за климатске промене, која би била усклађена са оквиром Европске уније за климатску и енергетску политику за период до 2030. године и да се добро интегрише у све релевантне секторе.

Оно што је проблем заштите животне средине јесте да, заправо, те интерсекторске сарадње има врло мало, или боље да кажем да нема разумевања других сектора као што је, примера ради, сектор енергетике или неки други јачи сектори, па смо, рецимо, недавно имали прилику да чујемо министра енергетике који каже да је Србија богата шумама. Код нас се дрво и даље користи за ложење, а ми смо недавно, не знам пре колико времена, имали податак да је, када је овде био разматран Закон о шумама, више од 60% шума у Србији да су изданацке. Територија Војводине је изузетно мало пошумљена и шуме су изузетно угрожене и недозвољеном сечом и недовољном негом. Према томе, његова констатација, просто, не стоји.

Каже се у овом извештају да је Србија постигла висок ниво усклађености с правним тековинама Европске уније. Нови инструмент за финансирање ове области Зелени фонд још увек није почео са радом, тако они наводе и да је потребно предвидиво финансирање на основу начела – загађивач плаћа, како би се повећале инвестиције у овом сектору.

Потребан је, кажу, даљи напредак у преношењу и спровођењу преосталог хоризонталног законодавства, нарочито Директиве о одговорности, што је код нас велики проблем. У току је рад на спровођењу Директиве о еколошком криминалу и Директиве о инфраструктури за просторне информације о Европској заједници. Такође, наглашавају да је потребно јачати капацитете инспекције за заштиту животне средине и на централном и локалном нивоу.

Оно што је камен спотицања, ја очекујем да нас о томе министар више информише, управо је функционисање инспекције. Да ли имамо довољно инспектора? Да ли су они довољно мобилни? Да ли могу у сваком тренутку да изађу на терен и реагују на адекватан начин, јер грађани неће ценити рад овог министарства и било ког нивоа, ако на њихове пријаве и уопште на оне штете које се направе у животној средини инспекција не одреагује на време и ако се то не процесуира до краја?

Следећа инстанца је судство које исто тако мислим да нема довољно капацитета ни довољно знања да реагује по тужбама из ове области, тако да и ту имамо проблем да грађани имају повратну информацију шта се по одређеним пријавама урадило, односно да ли је оно што су они пријавили или штете које су негде направљене да су на прави начин процесуиране.

Кажу, такође, што се тиче климатских промена, Србија је постигла изванредан ниво припремљености, али је спровођење у веома раној фази. Да не дужим више о овоме, то су само делови Извештаја из којих се, заправо, види да ми у овој области нисмо далеко одмакли, односно кад кажем ова област, мислим на заштиту животне средине. То је важно, не због Европе, да ли ћемо ми бити чланица ЕУ или нећемо, битно је да ми прописе ЕУ, које су у земљама, рецимо, као што је Немачка и неким другим дале изузетно добре резултате... То је једна потпуно еколошки уређена земља, где се, рецимо, 95% отпадних вода пречишћава и они више тај проблем немају, а ми већ годинама причамо да смо на нивоу до 10% пречишћавања отпадних вода, што значи, само сам то навела као пример, да недовољно улажемо, и то је веома важно, пре свега због нашег здравља. Овде имамо и министра здравља и драго ми је да и он чује ове податке.

Данас имамо пред собом, коначно да дођем до предлога закона, измене и допуне Закона о заштити животне средине, којима се мењају само чланови закона који се односе на коришћење средстава Зеленог фонда Републике Србије за суфинансирање пројеката који се финансирају из међународне развојне помоћи и других финансијских извора и који захтевају суфинансирање извора. Споменућу и овај нови члан закона којим се омогућава израда правилника који се односи на кориснике ИПАРД подстицајних средстава из области пољопривреде и руралног развоја који су у обавези да испуне одговарајуће услове заштите животне

средине. Веома ми је драго да коначно видим захтеве, да се испуњавају захтеви заштите животне средине у пољопривреди.

Подсетићу, иако сте ви то, министре, већ споменули, да постоји Правилник којим се ближе прописују лица која остварују право на ИПАРД подстицаје за инвестиције у физичку имовину пољопривредних газдинстава за период 2014–2020. година. Бојим се да смо ту доста закаснили, да је већ крај 2018. године, а тек сада доносимо тај правилник којим се дефинишу критеријуми за поштовање правила, односно понашања када је заштита животне средине у овој области и питању. Ви сте споменули, а ја ћу навести да права на средства из овог фонда имају физичка лица, носиоци комерцијалног породичног пољопривредног газдинства, затим предузетници, привредна друштва и земљорадничке задруге. Да ли ова средства користе велики страни учесници, као што је „Тенис“? Очекујем да ми помогнете. Да ли ће се правила из тог правилника односити и на такве кориснике?

Желим да нагласим да је пољопривреда један од најагресивнијих загађивача животне средине, тј. земљишта, воде и ваздуха и, такође, доводи до појаве ерозије тла. Веома је важно уважавати захтеве заштите животне средине у пољопривреди. Другим речима, неопходно је међусекторско повезивање. Нагласићу, по ко зна који пут, то је најчешће проблем, што једна област другу не уважава, у овом случају повезаност пољопривреде и заштите животне средине.

Ова измена закона ће, надам се, у пракси бити адекватно спровођена и да ће захтеви, који ће се дефинисати овим правилником проистеклим из овог новог члана, бити и испуњени и испоштовани. Тек онда ћемо моћи рећи да је заштита животне средине утицала на понашање у сектору пољопривреде.

Сведоци смо великог укрупњавања обрадивих површина, поготово на територији Војводине, где су уништени ветрозаштитни појасеви између парцела. То су сад велики комплекси, и уз путеве. Постоји један податак да се, рецимо, на територији Војводине, са једног хектара земље, годишње ветром однесе један кубик земље. Све то на крају заврши у насељима, односно, боље рећи, у нашим плућима.

Исто тако, у другим деловима Србије, због неконтролисане сече шума, односно дрвећа, дошло је до појаве клизишта, а очигледан пример за то је пад овог потпорног зида на Коридору 10 и нестајање шума доводи до акумулације гасова стаклене баште, што утиче на климатске промене. То је опет прича о томе да нашим понашањем доприносимо штетности климатских промена.

Пољопривреда загађује животну средину због примене пестицида, ђубрива и соли. Само 10-15% примењених пестицида доспе до циљаних

штеточина, а остатак заврши у ваздуху, води и земљишту. Другим речима, доспе у наш организам. Оно што остаје као проблем, а није, нажалост, Предлогом овог закона предвиђено, јесте статус Зеленог фонда. Он је и даље буџетски и само се део прикупљених средстава од накнаде за загађење животне средине врати кроз финансирање зелених пројеката у животну средину, а остатак нестане негде у буџету. Да употребим један новински наслов који каже – Еколошки динар пуни буџетске рупе.

Зашто је то тако? Наиме, Законом о буџетском систему из 2015. године укинут је наменски карактер накнада за заштиту животне средине, а само око 30%... Фонд годишње убере негде, ви ме исправите, око 12 милијарди динара, мање или више, али можда, ето, да идемо на 10. У сваком случају, доста средстава се сакупи, а само око 30% се врати кроз пројекте у заштиту животне средине. Многе општине којима су, опет, другим законима одузета средства за финансирање, користе ова средства од накнада за заштиту животне средине за одржавање текуће ликвидности.

И велика је штета, нажалост, што овде није присутан министар финансија да чује данашњу расправу, јер се бојим да о овоме свему о чему ми данас говоримо он не зна ништа, зато што, просто, ова тема животне средине није приоритет у буџету и уопште није приоритет у политичким структурама и онима који доносе одлуке. Зато ми стално понављамо исту причу, исту, да не кажем мантру, из године у годину и не улаже се колико треба. Ако сада не уложимо, касније ћемо у санацију штете, а то смо имали прилике да видимо и 2014. и каснијих година, због суша. Улагаћемо много више за санацију, а не за превентиву.

Ми истовремено, а то смо и данас кроз овај дневни ред сведоци, потписујемо разне споразуме и конвенције којима се као држава обавезујемо да ћемо штитити разне сегменте животне средине, што подразумева да ћемо оно што потпишемо и поштовати. Тако данас расправљамо о неколико протокола и споразума.

Желим да коментаришем само неке од споразума и протокола. Прво, о Споразуму о очувању афричко-евроазијских миграторних птица и водених станишта којим су дефинисани, ја ћу поновити дефиницију коју имамо прилике да видимо у образложењу, мислим да није наодмет ни због оних који гледају ову емисију, да су птице водених станишта оне врсте птица које у еколошком смислу, бар у делу свог годишњег циклуса, зависе од водених станишта чији се ареал делимично или у целости налази унутар подручја споразума. Водена станишта имају вишеструки значај не само за птице и друге биљне и животињске врсте, него и за развој туризма у тим подручјима, а оно што је посебно важно, о чему се, чини ми се, јако мало зна, и као заштита од поплава. То је посебно интересантно у подручјима

на територији Војводине, која је иначе плавно подручје била некада па се људским активностима доводи у подручје које данас изгледа како изгледа.

У Војводини постоји осам заштићених водених подручја, а у ужем делу Србије постоје два. Постоји још на десетине студија за заштиту нових простора, које су израдили заводи за заштиту природе, покрајински и републички, али се њихово решавање чека јер треба да се усагласе интереси пољопривреде, водопривреде и заштите. Чека се мишљење Министарства пољопривреде, а ту се јављају и интереси за повећање обрадивих површина, јер тренд је прича издавања земљишта у закуп, затим, интереси да се нове површине пошуме и интереси водопривреде да се опет нека подручја која су плавна, односно која спадају у водена подручја исуше.

Када се ради о спровођењу закона који се тичу заштите природе и функционисања заштићених подручја, примећено је уништавање станишта нелегалном градњом туристичких и других објеката у заштићеним подручјима. То је, такође, један од великих проблема. Опет тај судар заштите животне средине са захтевима грађевинарства и туризма. Додатно, током обилазака терена од стране стручњака из организација цивилног друштва, примећена је интензивна сеча шума у појединим областима али су, нажалост, подаци и разлози овакве сече и њиховог обима недоступни јавности.

По природи су посебно опасне голе сече које се спроводе у заштићеним подручјима, понекад и у најстрожим режимима заштите. Управљачи заштићеним подручјима, који су у великом броју јавна предузећа, не поседују довољно капацитета за спровођење мера заштите, немају адекватну финансијску подршку за функционисање, нити адекватну контролу рада од стране надлежних органа, а често и сами спроводе активности ради користи. Затим, нелегалан лов дивљих врста животиња, посебно птица, препознат је као велики проблем у Србији, који се из године у годину понавља, а разлог томе је непознавање и непоштовање закона, недовољна контрола, опет се враћамо на тему функционисања инспекција, недостатак капацитета полиције, изостанак кажњавања почињених кривичних дела. То је опет она прича о недовољном капацитету, коју имамо у судству.

Што се тиче Протокола о одрживом транспорту уз Оквирну конвенцију о заштити и одрживом развоју Карпата, подсетићу вас да је ова скупштина усвојила Карпатску конвенцију којом смо се обавезали да ћемо на нивоу регије сарађивати у заштити и одрживом развоју Карпата у контексту процеса – животна средина за Европу. Том конвенцијом дефинисане су обавезе земаља потписница у погледу одрживог коришћења и управљања водама...

Да ли могу да замолим председавајућег да мало замоли за тишину?
Ја се стварно надвикујем са колегама.

Између осталог, овде су дефинисани и поступци приликом транспорта у овом подручју и данас управо говоримо о одрживом транспорту уз ову конвенцију тј. о протоколу у коме се каже да ће све стране сарађивати, између осталог, у смањењу негативних утицаја на људско здравље и побољшању безбедности саобраћаја, развоју и промоцији транспортних модела и система који позитивно утичу на животну средину, а нарочито у еколошки осетљивим подручјима.

Не желим да не споменем подручје Националног парка Фрушка гора као пример утицаја саобраћаја, кроз коју пролази магистрални пут којим се дневно превезе, односно фреквенција саобраћаја је преко 12.000 возила дневно. Измештање овог пута, нажалост, од стране Министарства саобраћаја и даље, односно и Владе Републике Србије, није препознато као приоритет и одлаже се. И ове године ћемо причати о изradi пројектне документације итд. али се заправо оперативно ништа не дешава и не ради и кроз Национални парк пролази тешки саобраћај који загађује и уништава шуму и ту не постоји опет прича о недовољној усаглашености и нема сарадње са другим секторима.

На крају, имам обавезу да у име стручњака који су се борили да се усвоји Споразум о очувању популације слепих мишева, кажем пар речи о овим симпатичним животињама, за које многи сматрају да није потребно штитити их, да је мало смешно да ми у овако озбиљном дому причамо заједно са Фондом за здравствено осигурање о слепим мишевима, а они су и те како важни и не треба их потценити.

Дакле, европски слепи мишеви су врло важни за равнотежу, поновићу и оно што је министар рекао, јер се они углавном хране летећим инсектима који су по правилу штетни, од којих неки могу постати озбиљне штеточине усева и шума или су преносиоци заразних болести за становништво.

Богатство врста слепих мишева говори и о богатству биодиверзитета и здрављу природе. Колико се пажња поклања истраживању и заштити слепих мишева у Европи показује се у оквиру УНЕП-а. Постоји посебан секретаријат који прати заштиту преко Међународног споразума о заштити слепих мишева у Европи, Евро бастом. Споразуму су приступиле све европске земље. Нажалост, ми и БиХ смо то урадили последњи. Босна и Херцеговина је урадила у марту ове године, а ми, као оно лоши ђаци, радимо то последњи али добро, никада није касно.

Надам се да ће у буџету за наредну годину, опет се враћам на паре, све је ово лепо и сви ти споразуми су одлични и треба ми да их поштујемо,

али ако не будемо обезбеђивали средства, без обзира на то што у свим овим документима на крају стоји она реченица од које се ја јежим када се прочита, нису потребна додатна средства. Јесу потребна огромна средства да се коначно у буџету издвоје за област заштите, пре свега да ојача инспекцијска служба, како би се на адекватан начин штитила животна средина и да се једанпут ова област поштује онако како заслужује. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Мирослав Алексић.

Изволите.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем, господине председавајући.

Поштовани министри, поштовани посланици, ми данас имамо на дневном реду 14 предлога закона, међу њима и Предлог закона о изменама и допунама Закона о заштити животне средине и то јесте важан закон, као што је важан Закон о давању сагласности на Одлуку о изменама Финансијског плана Републичког фонда за здравствено осигурање.

Рећи ћу нешто више о та два предлога закона, јер ми данас имамо и Предлог закона о потврђивању Споразума о очувању афричко-евроазијских миграторних птица водених станишта, Предлог закона о потврђивању Протокола о одрживом транспорту, уз оквирну Конвенцију о заштити и одрживом развоју Карпата и Предлог закона о потврђивању Споразума о очувању популације слепих мишева у Европи.

Ово такође јесу важни закони, али док ми будемо говорили овде о птицама попут барске кокице, малог ждрала, жутокљуног морског гњурца, магарећег пингвина, ћелавог ражња, црвене чапље, кудравог пеликана, ћубастог вранца и многих других, и док се боримо за права слепих мишева на делу територије општине Грачаница, прави се резиденција за владу Косова и интензивно се ради на стварању Радио телевизије Косово и то, нажалост, није досада била тема и приоритет за ову скупштину, јер власт не жели да о томе расправља.

Што се тиче предложених закона, хајде да поменем и овај споразум о очувању популације слепих мишева. Он је сачињен 4. децембра 1991. године у Лондону. Затим је један амандман сачињен 24. до 26. јула 2000. године у Бристолу и, ево, ми данас причамо о томе.

Што се тиче Предлога закона о изменама и допунама Закона о заштити животне средине, јасно је да се овај закон пре свега односи на средства из ИПАРД-а, која Србија треба да повуче до 2020. године или бар да покуша да повуче и сва она пољопривредна газдинства која желе да остваре права на ове подстицаје, морају да испуне одговарајуће услове заштите животне средине.

Ми као посланичка група можемо да подржимо овај закон и ово је добар предлог закона, као и сви ови остали које сте данас предложили.

Дакле све ове законе можемо да подржимо, то су важни закони и добри закони, питање за државу Србију само да ли је можда данас постојао неки већи приоритет од овог да разговарамо, али у реду, причаћемо о овим законима.

Што се тиче заштите животне средине, то јесте област у којој Србија прилично заостаје за ЕУ, а богами и за земљама које су упоредиве из централне и источне Европе. Садашње стање јесте лоше. Јако је лоше, и оно као такво угрожава и здравље становништва наше земље, скраћује просечни животни век и, наравно, погоршава квалитет живота у Србији.

Један од проблема, ако говоримо о заштити животне средине јесу свакако и отпадне воде и то што се у Србији пречишћава мање од 10% отпадних вода, као што знате, док у упоредим земљама централне и источне Европе то буде негде око 70%. У Србији, нажалост, и највећи градови попут Београда, Новог Сада и сличних немају системе за пречишћавање отпадних вода и све отпадне воде и канализације из ових градова завршавају у нашим рекама, у Дунаву и Сави ако је реч о Београду и Новом Саду, али слична ствар је и са другим градовима у Србији.

Поређења ради, Будимпешта пречисти 95% отпадних вода, Братислава 99%, Беч чак 100%, Софија 75% и Букурешт 60%. Што се тиче мањих градова, ја долазим из Трстеника и цео тај потез Западне Мораве, од Краљева преко Врњачке Бање, Трстеника, па све до Крушевца, комплетне отпадне воде и канализацију отпушта у Западну Мораву. Да проблем буде још већи, систем за водоснабдевање града Трстеника воду узима са те исти Западне Мораве. Ту се налазе акумулациона језера, вода се са Западне Мораве упумпава у та постројења и даље дистрибуира у водоводну мрежу.

Дакле, све оно што тече низ Мораву од правца Чачка, Краљева, Врњачке Бање, негде у Трстенику представља озбиљну опасност за здравље људи у смислу здраве пијаће воде. То што немамо системе за пречишћавање отпадних вода је већи проблем и од тога што немамо ни канализациону мрежу која покрива значајан део територије Србије. Данас у Србији, негде око 55% становништва је на неки начин прикачено на системе канализационих мрежа, значи, половина отприлике. Можда нешто више од три милиона, 3,1 милион људи користи септичке јаме и ти који имају септичке јаме и они који су прикачени на канализационе мреже на крају имају исти ефекат. Та отпадна вода заврши у нашим рекама, у нашим потоцима, каналима и језерима. Да ли је неко сада цистерном исцрпио своју септичку јаму или имате канализацију која води до реке? То је само ствар технике, али не мења суштину. Ту заиста јесте проблем, и то је нешто чиме Србија мора озбиљно да се бави у наредном периоду, јер је то пре свега важно због здравља људи.

Имате, рецимо, београдске општине, попут Младеновца или Обреновца, где је свега 45% или 40%, у случају Обреновца, грађана прикачено на канализациону мрежу. У мом Трстенику је негде око 33%.

Сада, то такво стање са отпадним водама проузрокује и ситуацију са здравом, пијаћом водом и са стањима у водоводима. Зато имамо податак да је у 2017. години свега 56% градских водовода имало исправну воду за пиће. Преосталих 44% нису имали исправну воду. А ако говоримо о сеоским водоводима, ту је још гора ситуација и тек негде око 37% вода сеоских водовода има исправну пијаћу воду и то заиста представља један алармантан податак за Србију како би се предузеле адекватне мере.

Када говоримо о заштити животне средине, морамо да поменемо и шта се дешава са чврстим комуналним отпадом и са управљањем депонија. Ми као држава сакупљамо негде око 80% комуналног отпада, али је проблем што јако мало тог отпада прерађујемо, за разлику од европских земаља где се у неким од њих или на нивоу ЕУ просек је, ако се не варам, да се негде око 75% отпада прерађује. Код нас се готово сав отпад само депонује на депоније и ту имамо јако лош систем. Имали смо га у претходном периоду. Био сам председник општине у неком периоду у Трстенику и 10 година су трајали покушаји стварања регионалне депоније за тај део Србије. Требало је да буде у Пазару, па у Краљеву, па у Крушевцу, на крају се то поделило па једни хоће на једну страну, други на другу и ми и дан-данас не знамо докле се стигло и шта ће бити са том регионалном депонијом и то траје унедоглед. То је једна прича без краја и стално су неки нови проблеми и просто нема решења. Мислим да би то било јако важно и да је једно од решења да се коначно успостави систем регионалних депонија.

Када говоримо о отпаду, нарочито морам да нагласим контролу токова опасног индустријског отпада и опет ћу то поменути на примеру града из кога ја долазим.

Трстеник је једна од општина која је била изложена сагоревању отпадних уља, трафо-уља, других отпадних уља у својој градској топлани, тако што је једна од приватних форми уз сагласности вашег министарства добила одређене дозволе да може та отпадна уља да претвара, кобајаги, по неком процесу у некакву емулзију која треба да замени енергент и онда се то сагоревало у градској топлани.

Резултати испитивања ваздуха су били катастрофални. Сваке године смо имали проблеме са тиме. То је трајало десетак година. Тужилаштво је коначно предузело неке процесе. Неки људи су због тога ухапшени и вероватно се воде ти процеси. Али није суштина да ми кажњавамо оне кад дела учине, него да их спречимо да се то догађа, јер не може нико здравље да надокнади. То што ће неко бити кажњен за неко

недело или кршење закона, није решило проблем што су се грађани и наша деца суочавали са тиме да удишу лош ваздух.

Када говорим о ваздуху, најмање трећина становништва Србије је изложена прекомерно загађеном ваздуху по неким анализама, и то је негде приближно око 2,5 милиона грађана, људи у Србији, који живи у областима са прекомерним загађењем ваздуха. Имамо и познатих црних тачака попут Бора, Ваљева, Ужица, Београда, Крагујевца, Смедерева, Суботице, али имамо и оне велике градове попут Новог Пазара, Врања, Пирота, где и не постоје валидни подаци о стању ваздуха.

Дакле, да би се све ово могло решити, поштовани господине министре, неопходно је да се инвестира, а ако Србија настави да инвестирао као и досада 0,2% БДП-а у заштиту животне средине и све ово о чему сам ја говорио, не можемо се надати да ће се ниједан од ових проблема решити. Тако да, кључна ствар је повећати удео инвестиција у области заштите животне средине како бисмо решили ове проблеме, који се пре свега тичу здравља грађана Републике Србије.

Још једно питање које је, такође, везано за заштиту животне средине и за ваше министарство, а то је изградња мини-хидроелектрана. То јесте прилично озбиљна тема с којом се задњих година суочавамо. Неки грађани организују протесте. У овом тренутку у Србији постоји 81 мини-хидроелектрана, од чега је највећи део ЕПС, а онда су остатак неке приватне фирме од којих највећи удео имају фирме које су повезане са господином Николом Петровићем, кумом Александра Вучића.

Сада, када погледате да ти објекти у енергетском билансу доносе јако мало, а имају немерљиве еколошке последице по флору, фауну, природу, реке и све остало, поставља се питање да ли Србија и даље треба да то подржава и да ли је интерес Србије да сачува реке, да сачува станишта или да да неким појединцима који желе кроз своје приватно пословање да остваре неки приход, то и ураде. Дакле имате и мишљење Завода за заштиту природе Србије, вероватно ви то све јако знате, који констатује да све те предузете активности и те како имају лошег утицаја на све делове водотокова, нарочито самовоље појединих инвеститора, који угрожавају речна корита, елементе алувијалне равни, хидролошких режима итд. Ја нисам баш најстручнији за ову област, али је јасно шта хоћу да вам кажем. Дакле, суштина је да, уколико се настави и даље да се на овај начин граде мини-хидроелектране у појединим подручјима Србије, заиста мислим да се у смислу заштите природе ми озбиљно играмо и мислим да томе треба стати на пут.

У Пироту, као што смо видели и што знамо је просторним планом предвиђена изградња на Старој планини 58 мини-хидроелектрана. Сада када погледате шта је резултат ових 81 које раде, а то је да је у периоду од

2013. до 2017. године фирмама које су у саставу Електропривреде Србије исплаћено 17,6 милиона евра, а фирмама у којима Никола Петровић данас има власништво и његови пословни партнери исплаћено је око 10 милиона евра. Они свакако имају користи, али је питање да ли држава Србија има користи од тога и како на то ви, као ресорни министар, гледате и шта ће бити ваши потези у наредном периоду по овом питању.

На крају хоћу да се осврнем и на овај предлог закона везано за измену плана Републичког фонда за здравствено осигурање и ми то можемо да прихватимо као посланичка група, такође, зато што то јесте нешто у шта треба улагати. Здравље људи нема цену. Проблем је то што је данас, 2018. године у октобру, после шест година ваше владавине, ово на дневном реду.

Ми ћемо са две руке увек да гласамо за све слично што се тиче живота наше деце и живота наших људи, али сте могли да кажете – нећемо улагати 15 милиона евра у београдску гондолу, није нам она приоритет. Приоритет нам је лечење наше деце, а не, господине министре, да ви таргетирасте фондације, глумце, спортисте, који су у одсуству државе на неки начин желели да пруже подршку свим оним људима и свој оној деци која нису успела да нађу решење за своје здравствене проблеме у својој држави и у свом министарству, већ су морали да скупљају новац да би отишли по здравље негде у свету, било где. Дакле, то је суштина проблема.

Дакле, ми имамо хроничан проблем у здравству Србије, хронично незадовољство лекара који одлазе, масовно одлазе из Србије. Десетине њих из појединих здравствених центара одлазе на месечном нивоу. Имамо ситуацију да су грађани незадовољни јер је здравствени систем за њих недостижан, јер не могу да се лече због листа чекања, због организације читавог система. Ја сам, и прошли пут када смо говорили о теми здравства вас позвао да не идете као министар, него да одете некада без пратње, као обичан грађанин, рецимо, у Здравствени центар Крушевац, негде да вас нико не примети, па сами погледајте како изгледају чекаонице, како изгледа однос незадовољних лекара према пацијентима, како изгледа здравствени систем. То је слика и прилика.

Када ви одете у Клинички центар у Ниш, па наравно да вас тамо дочека читава представа. Наравно да медији представе здравство у Србији као најбоље у Европи. Наравно, не представи се и то да када год падне киша у том европском Клиничком центру, излива канализација по поду, па се сељакају лекари из једног у други крај.

Дакле, што се тиче лечења ретких болести, апсолутно подржавамо ово и све овакве сличне ствари ћемо подржати, али мислим да је та реакција закаснела. Нарочито је то проблем, и ако је она изазвана тиме што су неки глумци или спортисти помагали нашој деци, нашим људима. Не

треба сада њих да таргетирасте као некакве плаћенике, што сте урадили, као некакве људе који желе лоше својој држави. Не, они су само желели да помогну људима, јер су можда били у ситуацији више него неко други.

За вас је питање – зашто то нисте урадили ви, него сте пустили да то раде неки други грађани Србије? Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По Пословнику, је ли тако, колегинице Турк? Немате право на реплику.

Ви сте овлашћени, изволите.

МИЛЕНА ТУРК: Хвала, председавајући.

Слажем се да је пред Србијом пуно посла када је у питању заштита животне средине и да нам предстоји велики обим радова на изградњи водовода и канализационе мреже. Али можда би наш посао сада био лакши да су нам претходници, они који су били на одговорним позицијама, били челници градова и општина, да су урадили нешто по том питању, управо као и мој претходни говорник, који је био на позицији да тако нешто уради и можда побољша квалитет живота становника из општине из које долази и коју представља.

Да није било злоупотребе у градовима и општинама, ми бисмо били данас у далеко бољој позицији што се тиче било којих од ових инфраструктурних пројеката. Ево, конкретно, у општини Трстеник, пропао је, практично је пропао пројекат фабрике воде, вредан 20 милиона динара. Ми данас имамо само темеље који су обрасли и практично неупотребљиви.

Било је још пуно градова и општина у којима је било злоупотребе средстава. Само чишћење изворишта у општини Трстеник је коштало близу 20 милиона динара, због чега је тадашњи директор комуналног предузећа, који је био припадник УРС-а и ухапшен.

Дакле, да није новац трошен тако ненаменски, сви грађани би имали данас много боље услове. Ми данас решавамо те проблеме. Треба много новца, треба много времена. Али ми, конкретно у општини Трстеник, путем средстава Дирекције за воде, ми градимо нови водовод, ми градимо нови магистрални водовод до Почевине, који је вредан 35 милиона динара. Ми, такође, радимо пројекат да бисмо са леве стране реке становницима у 21. веку обезбедили здраву воду. Радимо пројекат да повежемо читав прстен и успоставимо тај систем водоснабдевања.

Такође, у озбиљним смо пројектима за изградњу канализације. То су све пројекти који изискују пуно времена, али смо се озбиљно упустили у то, у набавку пројекта, у ажурирање документације и набавку дозвола, како бисмо нашим становницима обезбедили најбоље могуће услове за живот. Опет понављам, велики пројекти изискују велика средства и пуно времена, али смо нешто конкретно предузели. Чињеница је да се широм

Србије ради на унапређењу инфраструктуре када су у питању комунално и водоснабдевање. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар господин Лончар.

Изволите.

ЗЛАТИБОР ЛОНЧАР: Прво желим да вам се захвалим што дајете подршку на ову измену, односно на овај ребаланс буџета.

Морам да вас подсетим само на пар чињеница, а оне су – 2011. године није лечено ниједно дете од ретких болести. У истом том буџету имали сте нула, словима и бројевима, нула динара за оболеле од ретких болести. Подсетићу вас, ако можете само да узмете, када су долазили ти родитељи да сретну тадашње министре и све, да су се склањали, да нису могли да дођу до њих и да то није могло да се види нигде. То је чињеница коју не може да промени нико од нас. Значи, 2011. године нула динара, нула пацијената лечених од ретких болести.

Данас, на данашњи дан, када разговарамо о томе, више од 200 малишана, односно деце лечи се из буџета, ове године преко две милијарде динара. Ако упоредимо нула динара и нула деце, две милијарде динара данас и 200 деце, стварно не знам како другачије да покажемо и да докажемо колико водимо рачуна и колико је урађено.

Није могло у првој години да буде две милијарде динара јер смо наследили оно што смо наследили, стање у државној каси какво јесте, пред банкротом и слично. Уведене мере које су биле, опоравио се буџет, мере су дале резултате, издвојен новац. Значи, први новац када је стизао, када је долазио, издвајао се у здравство, за 2014. до 2018. године, 176 милиона евра је уложено у здравство, а од 2008. до 2012. године 46 милиона евра. Разлика између 176 милиона и 46 милиона мислим да је свима јасна. Имали сте тада, до 2014. године, само Републички фонд за здравствено осигурање. Од 2014. године формиран је буџетски фонд који преузима децу која не могу, нису на списку индикација које плаћа Републички фонд за здравствено осигурање и одлазе на лечење.

Опет да кажем бројеве који постоје. На годишњем нивоу било 506, рецимо 2012. године, 506 деце, 1.975 – 2017. године. Ето, то су чињенице које сви знају, које су свима доступне. Стварно не знам, ако ви кажете може више. Може сигурно, све може више, али ми само реците један разлог зашто пре тога није био један динар, зашто није било једно дете. Ево, смо ми то реците. Мени то ни данас није јасно. То је једна ствар.

Друга ствар, у болнице идем сам, без игде икога. Сваки дан сам у болници, тако да, што ви кажете да идем негде с неким, ево, питајте људе по болницама и по домовима здравља, сам самцијат идем у све то и сваки

дан проводим у болници. Можемо ми овде да причамо колико год хоћемо, мислим да то грађанима није претерано битно. Битно је шта они осећају.

Што се тиче запошљавања медицинског кадра, лекара и сестара, морам да вас подсетим да смо наследили забрану специјализације, да смо дошли у ситуацију да се нису давале специјализације, а наши специјалисти су били све старији и старији.

Од дана када сам постао министар до данас, 6.160 специјализација је дато. Промењен је закон да не морате две године обавезно да будете на клиници да бисте тек тада добили специјализацију. Значи, промењено је то, плус дозвољене су волонтерске специјализације. Преко десет хиљада здравствених радника запослили. Ми још нисмо добили специјалисту прве специјализације коју смо дали. Потребно је минимум пет година да неко заврши специјализацију. То сте нам оставили. То смо наследили. То су чињенице. Само запамтите – још првог специјалисту нисмо добили од прве специјализације коју смо дали, јер је потребно да прође минимум пет година. Да нису губили ни дан времена, да су сви ишли у року и да положи специјалистички испит, и када положи специјалистички испит, то није гаранција. Минимум им треба још две-три године доброг рада уз добро надгледање, да буду прави специјалисти.

То су чињенице које треба да знају сви грађани. Мислим да нам је свима стало да сутра остане нешто иза нас. Можемо ми да се препуцавамо, то можда неко мисли да скупи неки поен или нешто, али једино што ће говорити, то је оно што је остало сутра иза нас.

Причате о Клиничком центру Ниш, да се он нашминка. Када сам дошао 2014. године, то је била ливада у којој је била вода. Језеро је било ту. Значи, постоје слике тамо. И сада ми замерате, кажете да је нешто нашминкано, а никло 50.000 квадрата са савременом опремом. Да ли ми то замерате што нисам оставио ту ливаду са водом, са језером или нешто друго? Стварно не разумем. Причам вам конкретне чињенице. Значи, ево, реците ми, да ли једна од ових ствари које сам ја вама рекао није тачна? Само једну једину од свих ових ствари, од свих ових бројева које сам дао, да ли није тачно.

Значи, буџетски фонд, покушали сте сада да ми кажете, а сада сам се први пут јавио за реч, да ја нападам неке фондове, неке глумце, тако сте рекли. Питам вас само једну ствар, ево први пут сад причамо о томе – да ли постоји негде у свету, било где у свету, молим вас наведите ми конкретно један једини пример једног фонда и једне земље где ви пошаљете СМС поруку јер вам траже да лечите дете неко, а ваш новац не иде да се лечи то дете и ви о томе нисте обавештени, него иде на коцкање у неки инвестициони фонд. Значи, ви се коцкате са новцем људи који су га уложили. Како сте ви то, како сте донели одлуку... Кад вам је неко, кад

сте тражили неке да вам да новац јер имате хитно дете за лечење, како сте ви донели одлуку да тај новац који вам је дошао, који је милионски, не иде за то дете за које сте рекли да чека да се лечи, него ви тај новац дајете неком инвестиционом фонду да се коцка? Молим вас, наведите ми један једини пример да то постоји на свету. Да ли то постоји негде у свету? Какав је то труст мозгова донео одлуку да не иде дете на лечење, него се тај новац даје у инвестициони фонд? Да ли је то вама у реду?

Ево, кад добијете реч, само ми реците да ли је то по вама у реду, да ли је то у реду према људима који су давали новац да се лече деца а нису знали да тај новац иде да се коцка неки инвестициони фонд, да улажу у нешто... Али да све то прескочимо. Само ми реците да ли такав пример постоји у свету. То је суштина.

Кад год неко пита, тај фонд, ево, ми конкретно, и струка и здравство пита, питали су људи стручњаци – молим вас, реците ми ко је тај у фонду ко доноси одлуку, од лекара, да не улазим у финансије, да не улазим ни у шта друго, ко је тај од лекара ко је довољно за све те области стручан да донесе одлуку где ће ко да иде да се лечи? Једини одговор који смо добили – имају једног сталног педијатра. Ако неко овде у сали мисли да један педијатар може да зна о свим дијагнозама, а подсећам да се ради о ретким болестима, изнео сам вам бројеве, једно дете, односно петоро деце на 10.000 рођене деце, питали смо то и нисмо могли да добијемо ни име лекара, као повремених чланова, ни било шта друго.

Све што би било да кажете нешто против тога, било би да га ви нападате из политичких или неких других разлога. Људи, овде нема никакве политике. Овде се скупља новац из неких хуманих разлога, да се помогне неком детету, а новац заврши тако што се коцка инвестициони фонд.

Ово је вест од синоћ, или откад, али ја никог нисам чуо... (Искључен микрофон.)

(Председавајући: Нешто са системом није у реду. Покушајте поново.)

Значи, то су само чињенице где нисам чуо, од јутрос помно пратим, да је неко рекао – људи, бре, станите! Шта је ово? О чему се ради? Нико није поставио питање, а кажете мени – зашто ја имам нешто против тог фонда? Па зашто бих имао? Ја постављам питање само по којим принципима ради. И треба да буде све транспарентно, као што је и неки други фонд. Ако можете да ми одговорите.

Морам да вам одговорим на још једну ствар. Помињали сте Николу Петровића. Ја морам само да вас подсетим на једну чињеницу. Наиме, Никола Петровић је у бизнису и у дозволама у електранама за време Бориса Тадића све то направио. Молим вас, узмите и проверите. Зашто

нападамо човека који је за време Бориса Тадића добио све дозволе и све електране? Ви сада све то пребацујете овде.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине министре.

Одређујем паузу у трајању до пет минута, док се систем не врати потпуно у функцију.

(После паузе.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Поштовани народни посланици, настављамо са даљим радом.

Право на реплику народни посланик Мирослав Алексић.

Изволите.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем, председавајући.

Господине министре, ово јесу теме око којих сви ми треба да се апсолутно сложимо, само што то када ви кажете да је 2011. године било нула динара за лечење ретких болести, да сада имате две милијарде, то је све добро и похвално, али не можете да кажете да нисте могли пре, зато што се паре и новци из буџета троше по приоритетима. Ако је већи приоритет нека фонтана или нека гондола или шта год слично, или новогодишња јавна расвета у Београду од здравља деце, онда то једно с другим нема превелике везе. А ви сте и дошли на власт, ваљда, зато да будете бољи, бар сте то обећали грађанима Србије.

Што се тиче ових специјализација, ја ћу вам то рећи на једном примеру. Слажем се са вама да пет година треба за једног специјализанта. У Трстенику у овом тренутку од пет педијатара четири за две године иду у пензију и нема ниједног на специјализацији већ годинама уназад.

Што се тиче Клиничког центра у Нишу, нико не критикује кад се направи нешто добро, или барем ја нећу. Али када људи оду доле на центар, па им кажу да немају да им уграде некакав привремени бајпас зато што га нема, није спроведена набавка, па га шаљу за Београд... Ја вам говорим свој пример, господине министре. Немате чиме да лечите људе.

И на крају, ово што сте рекли да поруке за лечење иду за коцкање у инвестиционим фондовима, ја не знам да ли у свету постоји такав пример или не постоји, али постављам два питања. Прво, зашто ви као држава нисте похапсили те који краду паре грађана и коцкају се са њима? Друго, зашто је држава дала 250.000 евра за лечење малог Душана у један од тих фондова? Дакле, ако се они коцкају и краду паре од грађана Србије, зашто не реагујете као држава и зашто их подржавате давањем средстава у исти?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар господин Лончар.

ЗЛАТИБОР ЛОНЧАР: Драго ми је да смо се сложили око већине ствари, да је драматична разлика између једног периода пре и овог другог, да се ради. Никад неће бити довољно да грађани буду задовољни, али наше је да радимо што више, да остане што више ствари иза нас које су добре.

Има доста тога, нећу се враћати на то. Апсолутно се слажем са вама везано за овај фонд. Ја нисам присталица да се неко хапси, да се прави од тога сценарио. Ја се само залажем, ево и сада, пошто имамо и вашу подршку, да уђу надлежни да испитају и да процесуирају, без икаквих хапшења, без ичега. Ја не волим спектакле, не волим све то. Значи, испита се, уради. Нека уради суд своје. Оно што суд докаже, што докажу чињенице... Ја бих највише волео да тај поступак буде јавни, јер су ту учествовали људи. Сви су давали новац и мислим да је крајње коректно да сви знају где је завршио сваки динар од тог новца.

Хајде да се сложимо бар сад сви око тога да од сутра крене најтранспарентнија акција испитивања тог фонда и сви да је гледамо и да видимо шта се радило и како се урадило. Драго ми је да имамо сву подршку. Зваћу и премијерку и све надлежне службе данас, да се од сутра крене и да све што се ради буде најтранспарентније, да се види шта је и како урађено са сваким динаром. Мислим да је то ред према свим људима који су одвојили свој динар да дају, мислећи да ће се лечити дете, а не да ће ићи да се коцка неко у неком инвестиционом фонду.

Хвала вам лепо на томе. Много значи та подршка. Рекао сам шта ћу урадити.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар господин Триван.

Изволите.

ГОРАН ТРИВАН: Дозволите ми само неколико реченица.

Прво, захваљујем се што разумете да је ово о чему говоримо кад је у питању заштита животне средине и ови споразуми важно, дакле, како за леву, тако и за десну страну, јер како често говорим ово што Златко говори, није питање политике, ово је питање нашег живота и зато расправа може да буде оваква, на овај начин.

Али све оно што је нама Европска унија, кроз мишљење које сте цитирали данас овде, дала, ми се држимо тога као нечега што је упутство које се добро види са стране. Некад сами себе изнутра не видите, па се ја и држим тога да све оно што су њихове сугестије и примедбе можемо применити да бисмо министарство и државу на тај начин организовали, на добар начин, и ту смо потпуно сагласни, уопште нема дилема.

Не бих се бавио сад свим питањима у којима се, заправо, и слажемо, да најважнија прича када је у питању животна средина, најкључнија примедба коју добијамо све време је недостатак капацитета. Ми смо у недостатку капацитета најмање 30 година и уколико не будемо подигли капацитете у животној средини, ми нећемо стићи нигде следећих 30 година и то је сад прича која се тиче свих нас, уопште није прича која се тиче било које Владе, прошле, садашње, будуће. Уколико сви заједно не схватимо да је питање капацитета у раду, животној средини, питање од

кога зависе наши животи и од кога зависи ово о чему министар здравља такође прича, не желимо да имамо болесну децу.

Ово је ред величина који се тиче превентиве и уколико ми не схватимо да ми овде говоримо о превентиви, а ви сте сами причали о томе, онда смо промашили тему. Ја радећи, а не могу рећи овај посао, јер стално говорим да читав овај тим људи који седе овде са нама и много више оних који нису овде, ми не радимо овај посао, ми живимо овај живот, дакле, неће бити могуће уколико заиста не схватимо да је све то важно, од свих детаља, од инвестирања у заштиту природе, климатских промена, фонда, загађивач плаћа, што је необично важан принцип и видећете да ћемо се сударити са неким око тога.

Дакле, нема дилеме да је најважније за мене питање капацитета и ми јесмо тражили и верујем да ћемо и добити могућност да запослимо још пуно младих људи, школованих, јер нам треба део приправника и треба нам део људи који су заправо искусни у свему томе.

Дакле, из онога што црпимо као сугестије које добијамо од ЕУ, важно је да знате да ће нам закон о климатским променама ући у процедуру у којој ће, попут онога што сви ми који живимо животну средину мислимо, где ће све секторске политике... То је била кључна ставка закона о климатским променама. Хоћемо ли ми натерати све секторске политике да се ставе под кров животне средине или не и ту ће бити борба у спровођењу.

Не верујем да ће ико бити против, али ћемо се сви чекати око спровођења тог закона да видимо хоће ли све секторске политике да уђу у принципе заштите животне средине. И то је питање свих питања, апсолутно. С једне стране, питање наших капацитета и са друге стране, ово о чему сам сада говорио.

Не трчимо, не срљамо у законе, као што видите, тек тако, зато што је потребно да друштво буде спремно да изведе промене које се не тичу политике, него се тичу питања свести свих нас појединачно, а оперативно, знате неко је бољи, неко је лошији, неко види овако, неко види онако и истина је да је Србија, како клинци кажу, забаговала кад су у питању отпадне воде и то није питање мене лично. Није питање мог претходника, па претходника, па претходника и тако редом до кога хоћете да идемо, до Паје Тодоровића, првог министра животне средине.

То је недостатак капацитета, није незнање. Нико од министара животне средине није био човек који не зна. То је био недостатак капацитета и недостатак пара. Неко је од вас причао о новцу, не сећам се сада ко. Дакле, вртећемо се око новца све време.

Део наших приоритета јесте питање наше организације министарства, како је видимо, зато постоји посебан сектор за управљање

отпадним водама и отпадом. То је ова тема о којој сте ви сада говорили и то је за мене најважнија тема, без обзира на то што долазим, рецимо, из заштите природе, а и ту имам реченицу.

Али хоћу да вам кажем да смо сада, дакле, свесни тога да нам треба преко 250 система за прераду отпадних вода зато што их неко у 50 година није направио. И тачни су подаци колико се где прерађује отпадне воде, отпада, и чега год хоћете, али идемо ка томе, и уверавам вас да ће ово министарство и те како дати резултате.

Ово иначе није лака борба за нас који се бавимо животном средином, ко год да вас доведе на оваква места. Ви сте, радећи у животној средини, ви сте опозиција стално, али знате чему? Преовлађујућем начину размишљања. Зато је стално потребна подршка свих вас. Без подршке свих вас нема напретка. Можемо да се сликамо са својим плановима, са својим идејама, уколико нема подршке и урнисаног друштва које ће мимо политике третирати питање животне средине, нема напретка.

И ако питате развијене земље попут Немачке, рецимо, која ми је омиљена за пример или Аустрије, они су толико успели да извуку из дневних токова и да у ствари поставимо на раван неке врсте националне мантре и ја тврдим да је то могуће и ми се тако понашамо и трудимо се да ово буде питање свих нас и зарад конкретних података покушавамо да урадимо оно што није у међувремену урађено без икаквих, осим зелених боја. То значи да у Рашку, у систем за уклањање отпадним водама улажемо око 11 милиона евра из европских фондова, причам да су ИПА фондови ту најдоступнији. Знате, причали смо већ о томе шта нам где треба у нашим општинама од Трстеника, мислим на индустрију, па надаље.

Дакле, ево теме где се сви повезујемо на тај начин, али хоћу да вам кажем да инвестирамо. Дакле радимо, стварно. Тешко је, уопште није лако. Било ко ко мисли другачије, ко говори другачије, заваарава се. Ја, истини за вољу, осећам подршку овоме што ми радимо, али та подршка мора сад да се претвара и у разумевање, и у новац и у системска решења која ћемо сви применити да бисмо заиста могли да изведемо ово о чему причам.

Дакле, у Рашку 11 милиона евра приближно, Врбас–Кула, систем за управљање отпадним водама који је баговао из, како да кажем, наших разлога као друштва, да имате проблем на крају да ли ћете послати и ког ћете човека послати на усавршавање, које струке, то је невероватно. Дакле, Врбас–Кула са око пет милиона евра. Лесковац, линија муља, три милиона евра. Лесковац пепео, главни колектор око 550 милиона динара у овом случају. Брус–Блаце, постројење за прераду отпадних вода, 11 милиона евра приближно. Краљево, јако важан центар у Србији, Краљево је много

важно, то је око 17 милиона евра и, наравно, за примарну сепарацију раздвајања у четири региона око седам милиона евра итд.

Хоћу, такође, да вас обавестим да Влада има своју одлуку о томе, о спровођењу управљања отпадом и да су општине упућене да упућују свој отпад на оне депоније које су санитарне и које можемо полако да користимо у овом тренутку док не успоставимо онај систем о коме раније већ причамо, а то је негде са почетка 2000-их година, са тада 26 а сада ћемо редуковати број регионалних депонија.

У сваком случају, постоје општине које су обавезане да свој отпад могу одмах да одвозе на најближу изграђену санитарну депонију итд., али ћемо све то мењати, не зато што хоћемо да мењамо, него зато што хоћемо да систем направимо смисленим и да од 26, без обзира на то да ли је реч о 26 регионалних депонија, имамо 21 која ће бити рационална и да оно о чему причамо, о проблемима у Новом Пазару, Трстенику, Краљеву ако хоћете, решимо питање где ћемо и како ћемо то радити а да буде смислено, а то значи да рециклирамо и да не спаљујемо све итд., да сад не улазимо у технологије. То је оно где нас општине подржавају.

Постоји део проблема где ми морамо да помогнемо општинама да би могле да изведу део својих планова, зато што понекад немају довољно капацитета да те планове спроведу. Зато смо формирали Сектор за међународну сарадњу и стратешко планирање итд. Опет је ту потребна помоћ свих, такође.

Дакле, разумемо шта је интенција, чини ми се, заједничка и хоћу да вам кажем да ускоро расписујемо конкурс за пројекте санације дивљих депонија. То је оно питање које нас све онолико жуља. Санације дивљих депонија нема без контроле тих локација, јер у нашој земљи имате између четири и пет хиљада дивљих депонија где људи константно, чак кад очистите депонију, људи поново на исту локацију остављају тај најчешћи комунални грађевински и други отпад.

Лично мислим да те локације треба опремити камерама, као што је то рецимо урадио колега у Националном парку „Ђердап“, па сада нема проблема више са одлагањем отпада комуналног или ког год хоћете, грађевинског, на таквим местима. Дакле, мислим да би то требало и било паметно урадити. Кад то урадимо, ето прилике да очистимо све дивље депоније.

Једино питање које сами себи онда можемо поставити – шта да радимо са оним дивљим депонијама које су огромне, огромног капацитета, за које смо сви заједно криви? Не треба тражити ту кривицу, да видимо како ћемо извршити неку врсту те ремедијације. Можемо их видети на путу од Београда донекле или однекле до Београда и тако редом.

Дакле, имамо план. Већ улажемо новац и свесни смо тога колико нам недостаје тих система, пре свега за прераду отпадних вода. Систем и питање прераде отпадних вода је кључно и прво питање наше заштите животне средине и када то будемо решили... Питање чак и пијаћих вода или земљишта о коме смо причали, данас је колегиница, такође, рекла, питање пољопривреде и загађивања животне средине од пољопривреде је епско питање. Ако успемо да пољопривреду увучемо у систем контроле и поштовања ових правила о којима данас причамо, онда ћемо нешто и успети. Уколико не будемо успели, цаба смо крчили.

Коначно, опасни отпад који је постао парадигма заштите животне средине у Србији, ми смо га намерно отворили због тога што смо хтели да једно од најнелогичнијих питања нашег здравља дигнемо на ниво националног. Захваљујући институцијама у овој држави и службама, ми смо то и успели. То значи да на том, једном од тих примера, чак и правосуђе даје резултате који би се могли и очекивати. Ми се бавимо својим послом, водимо политику, тужилаштво води свој посао и судови нека раде свој посао.

Чини се да почињемо да ми као еколози наилазимо на разумевање у овим областима. Дакле, надам се да ћемо исто постићи и са прекршајним судовима. Разговараћемо још о томе, али то је за све нас убедљиво важно питање. Разуме се, моја омиљена тема су мини-хидроцентрале. Дакле, то за мене... За вас је то можда политичко питање у овом парламенту и ја то разумем, али не прихватам и нећу да причам на тај начин. Хоћу да причам стручно о томе. Мини-хидроцентрале су нешто што, по мом дубоком професионалном убеђењу, чини штету не само биодиверзитету, него комплетној биологији водотокова, нарочито онда када се не направе како је то предвиђено.

Имам озбиљну намеру да обиђем већи део тих изграђених мини-хидроцентрала. Неке сам обишао и морам да кажем да је то што сам затекао хорор, јер се поставља питање биолошког минимума те воде. Поставља се питање, рецимо, неких малих риба које функционишу у тим системима. Они који се баве тиме, знају кад кажем кркуша шта је то, да она једва успе да преживи или не преживи у тим амбијентима.

Дакле, ја лично мислим да мини-хидроцентралама није место у заштићеним добрима. Зашто? Ево, управо сам сада рекао. Спреман сам на сваку стручну и професионалну расправу са било ким ко жели да расправља о томе. Ми можда не можемо да спречимо изградњу мини-хидроцентрала које су добиле грађевинске дозволе, зато што је ово правна држава, али можемо да се боримо и изборимо уз помоћ свих вас за то да мини-хидроцентрале не постоје у заштићеним добрима да бисмо

заштитили свој природни ресурс и свој генетски ресурс сав. Ја верујем да то можемо.

Мини-хидроцентрале, од инвеститора до државе која им даје дозволе, треба и те како ишчекирати, исконтролисати да ли се то ради заиста по пројектима који су усвојени и, ако се не ради, да се предузму санкције. Министарство животне средине ће бити перјаница у томе да се ствари истерају до краја када је то у питању, имајући овакав став. Можда се све колеге и неће сложити са мном, али ко каже да у свему морамо и да се сложимо. Дакле, питање мини-хидроцентрале у Србији, на неки начин, понекад, чак и овако како ви то поставите, буде можда питање политичко, али то није политичко питање, то је питање опстанка биодиверзитета и биологије на нашем терену и ми ћемо, разуме се, то наставити да радимо.

Када је у питању заштита националних паркова, о којој је колегиница такође говорила, а то је важно питање, ми ћемо и националне паркове ишчекирати. Такође, ко каже да су национални паркови још увек национални паркови? Шта се то ради тамо и како се ради? Али док не уђемо у ту причу о томе, ми мислимо да је пошумљавање најважнији начин да своју природу штитимо и да се штитимо од климатских промена.

Хоћу да кажем тај податак да смо с једне стране заштићеним добрима, за разлику од протеклих година, дали 230 милиона динара. Ове године и повећаваћемо та средства за заштићена добра. Причали смо о Фрушкој гори, пре свега Нада. Али важно је да знате да хоћемо да количину средстава за заштићена добра повећавамо. Мислимо, као што сте и сами рекли, да морамо да повећамо. Национални паркови немају пара. Како онда да их убедимо да ураде оно што морају да ураде да бисмо заштитили своју природу? Ми ћемо помоћи кроз пошумљавање. Радићемо измене Закона о заштити природе, разуме се, везано за оно што сам претходно рекао. А што се пошумљавања тиче, ми ћемо наставити да то радимо.

Коначно, кад је у питању заштита, ми у процедури имамо 11 уредби, биће их још, у јавности. Радимо на томе, нисмо хтели да излазимо прерано са многим стварима. Подложни смо суду за све оно што радимо, али вас уверавам да, кад су ове теме у питању, ове године смо 40 милиона динара определили за пошумљавање. Наставићемо да повећавамо то, видећете шта ће бити од Србије. Колико је Србија пошумљена? Ја мислим да она никад није довољно пошумљена и да ће она бити пошумљенија са нама.

Што се ових дневних ствари тиче, рекао сам, Министарство и те како инвестира у све ово о чему смо данас причали. Тек ћемо инвестирати.

Посебна прича која ће удесити и уредити питање не само опасног отпада у Србији, него ће уредити питање уопште чистоће Србије, са једне стране је питање пластичних кеса, које полако, као што видите, одлазе у

пензију, и то ненасилним методама. А сама добра воља у Београду показује да 60% мање трошимо пластичне кесе него што смо их користили пре овога. Спреман сам да уђемо и у ригидне методе забране пластичних кеса, јер су оне направиле не само у нашој земљи, него планетарни хорор.

Но, у сваком случају, ми имамо намеру да то наставимо и многи закони и уредбе који ће тек доћи на ред, а то ћете имати прилику да видите, биће апсолутно у интересу наше природе, наше заштите.

А враћајући се на почетак, кад су отпадне воде у питању, и слажући се да је то један од кључних проблема, ми заиста радимо на томе, као што сте чули, милионе већ сада инвестирамо у све то и помоћи ћемо локалним самоуправама, то је добро јавно рећи, да овај посао у неколико наредних година истерамо до краја, пре свега на начин да им дамо могућност да израде пројекте на основу којих ће се све ово радити.

Дакле, без обзира на тешкоће, без обзира на врло тешко наслеђено стање животне средине, Министарство животне средине се јако труди да све ово повуче као локомотива и мислим да нам ипак добро иде. Хвала на пажњи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народни посланик Дијана Вукомановић.

Изволите.

ДИЈАНА ВУКОМАНОВИЋ: Захваљујем.

Па ево, поштоване колегинице и колеге, ми смо на Првој седници редовног јесењег заседања и да је сад неки аналитичар који помно прати ситуацију у Србији погледао дневни ред Првог редовног заседања наше скупштине, он би можда био запрепашћен овим дневним редом јер, како су већ моје уважене колеге Алексић и Лазић указали и раније у току јутрошње расправе, да су на дневном реду у Србији данас, која се суочава са бројним и економским и политичким, па и регионалним проблемима, проблеми екологије, проблеми миграторних птица и слепих мишева. Зато, парадоксално али ипак ћу похвалити, дозволите да кажем, ту вашу накнадну политичку рефлексију да ипак у дневни ред уврстите барем једну тачку која је од животне важности за грађане. Наравно, ја мислим на лечење наших суграђана који не могу да нађу лека у Србији и за које је то питање живота и смрти, тако да ћу и ја исто своје излагање почети управо овом 6. по реду тачком, а оних првих пет мислим да нису од толике важности.

Ево, ја ћу у име грађана, мада ме, наравно, нису овластили, али ја сам народни посланик, то је моја дужност, да кажем хвала. Хвала Влади што је доделила, што је у ствари из РФЗО, Републичког фонда за здравствено осигурање доделила још та додатна средства, јер то ће, надам се, спасити неке животе.

Међутим, дозволите да ипак изразим чуђење, поштовани министре Лончар, због тумачења хуманитарних акција прикупљања помоћи за лечење деце. Ви сте идентификовали четири групе, да тако кажем. Рекли сте – па неће нам ваљда глумци, певачи, политичари, а то ми сви јесмо, без обзира на то да ли смо опозиција или на власти, и фармацеутска мафија, употребили сте прилично тежак израз за који су потребни и докази, да они не треба да се баве лечењем деце. Изнели сте и данас неке тврдње које су објављене у неким дневним новинама, да је дошло до одређених злоупотреба.

Ја вам указујем да је пре неколико година и у пређашњој влади у различитом политичком саставу било акција процесуирања, односно најпре хапшења осумњичених за злоупотребу процеса лечења, да тако кажем, за изнуђивање мита или за злоупотребу неких фондова, да сад не наводим конкретне примере. Ви сте министар и колега тих људи који су ангажовани у здравству. Ја мислим да није добро нити икога, ниједну групу људи која жели заиста, па макар једним СМС-ом који можда кошта 30 динара, спречити да заиста допринесе и из простог порива човекољубља.

Зато вас заиста молим да добро промислите кад говорите, кад дајете изјаве, да ли ће, рецимо, ова данашња расправа, где сте ви апострофирали, где сте нагласили да долази до злоупотреба, да неко прикупљену хуманитарну помоћ можда злоупотребљава, обесхрабрити све оне људе који су спремни да пошаљу један СМС и да повећају за 0,001%, за један промил, за један проценат шансе неког детета или неког оболелог за његово лечење. Зато вас заиста молим да уважите ту добру вољу грађана, масовну вољу грађана да заиста на неки начин... Грађани би се обраћали на други начин, на други начин би давали хуманитарну помоћ. Можда им је то тако најједноставније, преко СМС-а зато што немају времена да оду у пошту, да оду у неку банку.

Као посланик ћу дати допринос убрзању лечења јер, нажалост, сви ми, ја сам имала у породици случај тешко оболелог члана породице и знам колико човек који је сконцентрисан на лечење нема времена да се бави административним процедурама, није довољно обавештен, он жели да разговор са лекаром обави само око дијагнозе, око начина лечења и њему је заиста хитно потребан новац.

Дакле, ја ћу прочитати оно што бисте ви можда могли, јер је то управо допис Владе, који је обнародован пре неколико дана, где су упутили грађане да се обраћају буџетском Фонду за лечење обољења, стања или повреда које се не могу успешно лечити у Србији. Ево, грађани који сада гледају ово и који знају да неком треба, дозволите да од ових 20 минута искористим неколико секунди да кажем тај број. Можда ће се

телефони у Министарству, јер ово су телефони у Министарству здравља, усијати, али то је оно што грађани очекују од вас, министре, да уложите можда неки новац од неких, да тако кажем, пропагандних активности које имате, неки мали фонд у оквиру Министарства здравља, да великим крупним словима, у неким дневним новинама, објавите ове бројеве.

Дакле, поштовани грађани, уколико знате да је неке преко потребно да се обрати са документацијом буџетском Фонду за лечење, за тражење лека, пацијената који не могу да се лече у Србији јер не постоје услови, обратите се Министарству здравља на следећа два телефона. Дакле, Влада је указала на ова два телефона: 011/2656-384 и 011/3614-700.

Притом, поштовани господине Лончар, молим вас да се не угледате на вашег колегу Ђорђевића из Министарства за рад и социјална питања који је заједно са бившим градоначелником а садашњим министром финансија Синишом Малим, у току предизборне кампање за Београд обнародовао један други број на који би могле да се обрате жене које су жртве насиља и до дан-данас, десет месеци након обнародовања тог броја, нико се не јавља зато што није извршена јавна набавка, односно његово министарство је најпре расписало, па повукло јавну набавку и тај број једноставно није у функцији. Ту само имате један аутомат који вам каже – ваш позив не може бити остварен. Молимо позовите касније.

Зато вас молим да на ова два броја телефона, које је Влада пре неколико дана обнародовала, а који није толико популаризован и које грађани не могу да знају у тој ситуацији, ужурбаности око лечења или око припреме услова за лечење, молим вас једноставно да можда отворите неке нове линије. Наравно, ту су дати и мејлови. Сада их нећу прочитати, али преко ових телефона, надам се да ће грађани моћи преко тих мејлова... Ви знате колико Србија није дигитализована, што би председница Владе рекла, да они нису у могућности, немају компјутер, немају мејлове, они су у болницама. Они код себе немају електронски облик комуникације, а не могу да скенирају преко мобилног телефона.

Сви ми који смо прошли, грађани који пролазе кроз процес лечења неког члана породице, а поготово када су у питању деца, заиста требају административну асистенцију. То је оно што сви документи Европске уније говоре и стављају као велику примедбу, било у Поглављу 27 у екологији, поготово у области здравља, а то је да немамо довољно административних капацитета. Човек чија се дијагноза броји данима, заиста је у стању велике потребе.

Зато хоћу да искористим ово моје време да похвалим некакве невладине иницијативе које се труде да прикупе средства за збрињавање нпр. онколошких болесника, палијативно збрињавање. Ви знате за иницијативу „Белхоспис“ где се многе фирме из Србије, али и стране

фирме, домаћи актери, да тако кажем, и стране дипломате ангажују да би се прикупила средства да се изгради тај хоспис, та кућа где би могли људи који су са неком термалном дијагнозом да се лече.

Дакле, апелујем, поменућу наравно цркву, улогу цркве, то човекољубље које треба да се негује у нашем народу. Просто оваквим начином оптуживања, сензационалистичким насловима, без доказа, без процесуирања, без хапшења, зашто да не, оних који се усуђују да злоупотребе те фондове заиста обесхрабрујемо масу грађана да пошаљу макар и тај један СМС. Дакле, морамо да негујемо ту врсту грађанског поверења у смислу – дати новац непознатом човеку у хуманитарне сврхе, а поготово када су деца у питању, јер фактор време, ви сте лекар, ви то јако добро знате, много значи.

Нека то буде посвећено овој шестој тачки. Није важан тај редослед и наше политичке игре дневног реда, наше зађевице. Овде су људски животи у питању и наши капацитети. Ми нисмо богата земља и наши капацитети су заиста ограничени. Управо тај фактор време је од изузетног значаја.

Наравно, осврнућу се на овај сет еколошких закона. Ево, опет један комплимент, користим ту врсту познанства, упознатости са радом министра Тривана и знам да је он изузетно стручан за ову област, али једноставно екологија, премда јесте болна тачка, црна тачка развоја Србије на развојној мапи Србије, просто мислим да ће дугорочно заиста да запречи развој и интегрисање Србије, имиц неке Србије у региону и у свету, јер ви знате колико су туристи који се одлуче да дођу овде запрепашћени стањем еколошке свести.

Заиста вас молим, министре, да не долазимо у једну замку и да на крају кажемо, на онај начин на који чак и председник Србије каже, такво је стање свести да његово решење, односно начин на који размишља о решењу Косова једноставно народ не разуме. Заиста знамо колики је проблем, рецимо, овде причамо о миграторним птицама, колики је проблем то што индивидуални произвођачи трују пестицидима своје њиве, своје усеве да би се заштитили од глодара. Онда те усеве или те отроване глодаре једу дивље птице, па оне угину и на крају имамо друштво за заштиту птица које излази у јавност са податком да је од 2000. године до сада 733 птица угинуло. Имамо податак да је од та 733 случаја само један човек из околине Кикинде кажњен, и то институтом опортунитета. Дакле, он је просто платио, како да кажем, није чак ни одштету платио, мада је био предлог овог друштва да по једном ждралу, а било је речи о пет отрованих ждралова, одштетни захтев буде 200.000 динара, али он је тим истим институтом опортунитета платио 400.000 динара.

Знам да је тешко некога ко улаже труд да би заштитио своје усеве, едуковати али, једноставно је немогуће нон-стоп се изговарати на ниску свест или недовољну свест народа јер, на крају крајева, те усеве, ви ћете то боље знати од мене, на крају једу и људи. Сви ти фитосанитарни прописи су заиста комплексни и потребан је већи ниво сарадње са вашим колегом из Министарства пољопривреде.

Пошто на дневном реду имамо ограничену агенду, а један од ових споразума које ми сада разматрамо јесте и Споразум о сарадњи у области екологије са Републиком Хрватском, дозволите сада једну малу дигресију. Надам се да ми нећете замерити. Не бих то чак ни помињала да ви то нисте споменули на Одбору за екологију јуче и да данас нисте то споменули. То је мени било неочекивано да ћете ви са таквим богатим политичким искуством још из времена 90-их, поменути питање граница. Не знам зашто је то требало. Ви сте министар у Влади Србије и из мог неког парламентарног искуства, парламентарне дипломатије, кад год смо ишли, била сам шеф делегације пред Парламентарном скупштином ОЕБС, од тих 56-57 земаља чланица, заиста сам видела бројна излагања широм света, од северне Америке до наших крајева, видела сам колико се људи кад оду у иностранство, парламентарци заиста труде да врло пазе на сваку реченицу коју изговарају.

Ви сте јуче сами на седници Одбора тумачили, у ствари једноставно сте предочили да сте разговарали са вашим колегом, министром енергетике и екологије из Републике Хрватске, не само поводом овог споразума, али да су они отворили питање граница. Рекли су да је то једно отворено питање и ви сте сами рекли једну реченицу за коју бих молила просто, не само вас, него и друге министре да просто у тим неким полужваничним сусретима, заиста као што смо некад имали упутство да инсистирамо на оном апендиксу уз ознаку Косово, да и сад пазимо.

Дакле, ја ћу цитирати оно што сте рекли на седници Одбора јуче, 2. октобра: „Истина, они кажу да имамо нека отворена питања поводом граница“... Дакле, цитирам све време вас... „Рецимо, Дунав итд. Међутим, моја теза је била да је баш то разлог више да ми сарађујемо“. Сад кључна реченица коју сте ви јуче рекли у микрофон усред Скупштине Републике Србије: „Какве везе има, што се мене тиче, где ће бити граница на Дунаву, не знам, 100 или 200 метара лево или десно? Само мислим да баш ту Дунав или Мура и остало, уосталом треба да буде део наше сарадње да заштитимо ова подручја. Нека се, затим, они који се баве политиком на тај начин договарају шта ћемо и како ћемо, што се тога тиче, радити“.

Дакле, министре, заиста вас молим и молим просто целу Владу да поштују упутство Министарства спољних послова. Ви сте из исте политичке партије, ви и министар Дачић, и Министарство спољних

послова је издало званично тумачење поводом случајева спорних између граница Србије и Хрватске, где је наглашено да Србија инсистира да та граница иде средином пловног пута Дунава, како је то и законом решено још 1945. године.

Дакле, заиста мислим да се у детаљима налази ђаво, али да заиста морамо у свим нашим спољнополитичким сусретима, било да смо парламентарци или припадници Владе, водимо рачуна о свакој изговореној речи. Дакле, ви знате да је председник Вучић недавно констатовао да ћемо ми бити у добитку ако добијемо један метар изгубљене територије на Косову. Ако је њему важан овај један метар, онда вас молим да и тих 100 до 200 метара спорне границе на Дунаву између Србије и Хрватске буду важни. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има министар Лончар, затим министар Триван.

ЗЛАТИБОР ЛОНЧАР: Ја се надам да сам вас добро разумео да се залажемо у принципу за исте ствари, а то је да хуманост заврши са најбољим резултатом. Мислим да се слажемо око тога да онај ко буде хуман ко, да ли је то СМС или на неки други начин, покаже ту своју хуманост и хоће да помогне неком, мислим да је основно и да зна како је завршио тај његов новац и да је то гаранција да ли ће он сутра то исто уради или неће. Надам се да се слажемо, да се залажете за то да видимо тачно где је завршио новац, како је завршио, да се то уради крајње транспарентно, да сви имају увид у то.

Мислим да стварно не би имао, после свега што се издешавало, нико ништа против тога ако има добре намере. Мислим да сам вас тако разумео и да се исто за то залажете.

Хвала што сте те бројеве телефона набројали из Министарства здравља. Морам да обавестим вас, да обавестим све грађане Србије да ми нисмо стали на томе, да од понедељка функционише кол центар у РФЗО. Његов број је 0700-333-443. Значи, 0700-333-443. Сваког дана од 07.30 до 15.30 часова јављају вам на телефон и преузимају оно што сте ви рекли да ви имате минимум обавеза, односно људи из кол центра, ви им дате који проблем имате, они позивају лекаре који су укључени у случај да вас у тој ситуацији у којој се налазите, кад вам се десило то, када је сужена свест, да вам помогну максимално, да одраде сав тај део. Позивају лекаре да виде о чему се ради, позивају болницу да скупе документацију, формирају стручну комисију у РФЗО да виде да ли је то у њиховим ингеренцијама, да ли могу да ураде. Ако не, контактирају буџетски Фонд и решавају даље. Значи, то је нешто што од понедељка, од пре два дана ради.

Не могу да повучем изјаву да сам рекао да децу неће лечити музичари, глумци, политичари и фармацеутска мафија, такође. Рећи ћу вам како то функционише. Када се појави неки нови лек, све зависи како

крене да се тај лек продаје, како крене употреба. Када зашкрипи, када не иде, а морам да кажем, огроман новац, десетине, стотине милиона евра се улаже да би се направио неки нови лек, желим да разумеју сви грађани Србије, неки лек да бољи резултат, неки да гори резултат. Када дође у питање да ли ће они повратити тај новац, шта се дешава следеће? Креће маркетиншка промоција тог лека на све стране да би се надокнадио новац, а не либе се да дођу и до удружења родитеља, до удружења пацијената и свих, да врше притисак и на вас и на мене и на све који имају неку могућност да кажу неку реч или да утичу на нешто, не би ли то надокнадили. Зашто? Овде је то најпогодније. Мали смо, мало је тржиште, клима је каква јесте и то се користи. Молим вас да имате то на уму, па да се размисли о томе. Да не мислите да све пада са неба, да се појави информација у новинама да је ово најбољи лек који је икад измишљен, а да се не пита шта је проблем. Када је најбољи лек, сви чују за њега. Што мора толико да се рекламира?

Размишљајте и на ту тему. Има много тема које се овде појављују. Немам проблем, сваку ћу да вам кажем. Не интересује ме, не може да ме купи ниједна фармацеутска мафија, ни компанија, како год хоћете. Не може, кажем вам да не може. Сваке године има две и по милијарде буџет у Министарству здравља, нађите један динар да сам узео. Сваке године две и по милијарде евра, нађите. Борићу се до последњег дана док сам на овом месту. Смените ме данас, немам никакав проблем. Мени проблем мање да се борим са њима, разумете? О томе се ради. То је суштина. Али некима је то смешно. Неки имају неки други интерес. Проћи ће време па ће се све ово показати.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има министар Триван.

Изволите.

ГОРАН ТРИВАН: Само две-три реченице, ако дозволите.

Пољопривреда је без сумње највећи загађивач животне средине и ту се има шта радити. То није само питање свести, то је питање многих других историјских разлога, улога итд. на које се ја, разуме се, за разлику од онога што ви кажете, не позивам.

Да морамо да се бавимо тиме, и да и пољопривреднике и нас који једемо храну и животиње заштитимо од, могао бих рећи, манипулације различитим хемијским средствима која се користе, то мора. Лекари ће рећи шта је узрок многим болестима о којима говоримо. Ја ћу слободно рећи да имам разлога да покушамо да превентивно сви заједно реагујемо, нарочито када је пољопривреда питању, због тога што је то извор, по мом дубоком уверењу, различитих хемијских материја које уносимо у организме и онда имамо последице које тумачим, разуме се, на овај начин.

Дакле, то јесте питање загађења и то је планетарно познато, ту није потребно уопште сада ни мудровати око тога шта треба радити. Тај проблем се обично појављује када се заштићене врсте затекну на нечијем имању и када заштићене врсте угину. Онда је то већ питање шта се користи, како је увезено, ко га користи итд. и ми немамо надлежност над тиме, али ћемо се свакако бавити том темом јавно и то нас нико, разуме се, неће спречити, нити је могуће да нас спречи.

Ваш цинизам на који покушавате да тумачите моју изјаву на Одбору, да бирам речи, није коректан, зарад тога што у овој држави тачно постоје принципи и правила која се поштују када је све то у питању. Из угла животне средине, свакако је много важније да се свако бави својим послом, а животна средина, то сам већ данас споменуо у пар наврата, нема граница. И моје питање и тумачење није било питање тумачења тога како сте то ви намерно хтели да извучете из политичких разлога, већ су разлози на неком другом месту. Управо обрнуто. Поента јесте била наша потреба да сарађујемо са окружењем и да налазимо путеве како то може бити, а не политички контекст у који ме ви уваљујете, али неуспешно.

У сваком случају, немам намеру да се бавим том темом осим на овај начин који је прописала држава. Ту смо, код вас лично, на питању свести, и ту падате у личну замку чињеницом да када на почетку кажете – зашто да се бавимо питањима животне средине јер има важнијих питања, ја не мислим да сте ви у праву. Дакле, ово је једнако важно питање као и сва друга. А онда иза тога кажете да је свест грађана нешто другачије схваћена, или треба да буде другачије схваћена. Па ви сте управо демонстрирали сада како немате одговарајућу свест када је у питању заштита животне средине. И ту се ограђујем.

Зашто тема о заштити животне средине не би била присутна у овом парламенту једнако са свим осталим темама или пре било којих других тема? Мислите ли да оне нису тако важне, јер то сте рекли својим ставом, ако хоћу да закључујем? За мене су оне једнако важне. Јер, видите, данас причате и сами о здрављу. Јесте ли стварно убеђени да квалитет животне средине не утиче на наше здравље? Јесте ли стварно убеђени да ова тема нема своје место у дану када разговарамо и о тако важној теми каква је ово што је данас мој колега Лончар представио? Ја мислим да је то и те како важно. И управо хоћу да покушам да и вама помогнем да подигнете свест када је у питању животна средина и то хоћу да урадим искључиво на овакав начин.

Молим вас да то разумете. Молим вас да не ниподаштавате тему животне средине, јер је она бар једнако важна као што су и све теме, а за мене, имам то право да кажем, нешто је важнија него друге, или бар за неке од вас других. Према томе, време које ће доћи ће показати да сам у

праву. Наше друштво мора да расте и да се развија, као што су то урадила и западна друштва којима тежимо. Они су били овде пре двадесетак година где смо ми сада и идемо ка томе. Све ово што се и данас догађа, и ово што ви и ја данас разговарамо је, такође, део већ виђених ствари кад је све то у питању и то је део колатералне штете коју сви морамо да поднесемо да би друштво било боље. Прихватам да поднесем и тај део ударца на себе да би Србија била боља. Зашто да не? Хвала на пажњи.

ПРЕДСЕДНИК: Реплика, изволите.

ДИЈАНА ВУКОМАНОВИЋ: Захваљујем се, председнице.

Такође се захваљујем министрима Лончару и Тривану на одговору и на разговору и то јесте смисао овог парламента.

Дакле, подржавам, имајући искуства са искушењима скупог, прескупог лечења за које наш животни стандард не даје баш пуно перспективе, подржавам, дакле, ту борбу против манипулација фармацеутске индустрије. Нисам овлашћена да кажем фармацеутске мафије и, заиста, онда употребите механизме државе. Ви ћете рећи да можда нисте министар полиције, али сте министар здравља и сигурно имате увид у клиничке студије на различитим клиникама, где поједини лекари, можда, у контакту са фармацеутским кућама, да тако кажем, апелују на своје пацијенте, тешко оболеле пацијенте и њихове породице, да се укључе у клиничке студије и да буду покусни кунџи за тестирање неких лекова. Ви врло добро знате шта сам вам овим рекла.

Дакле, заиста похваљујем, и то је оно што сам хтела, да ви прочитате још један додатни, још шири телефон, да тако кажем, једну комуникациону линију за људе у невољи. То је јако добро и надам се да ће то медији препознати и да ће тај део вашег излагања, поготово, пренети грађанима. Тај број телефона који сте цитирали.

Министре Триван, заиста уз дужно уважавање, ја сам била запрепашћена знајући колико сте ви политички искусни, да сте ви изговорили ту реченицу поводом спорног питања између границе Србије и Хрватске. Заиста мислим да немате мандат да на тај начин олако говорите – какве везе има, што се мене тиче, где ће бити граница на Дунаву, не знам, 100 или 200 метара лево или десно. Та реченица, знате, ако са том лакоћом изговорите у неформалном разговору са министром Хрватске, биће погрешно схваћена. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Ђорђе Косанић.

ЂОРЂЕ КОСАНИЋ: Захваљујем.

Поштовани министре Лончар, поштовани министре Триван са сарадницима, поштована председавајућа, даме и господо народни посланици, пред нама је данас заједнички начелни и јединствени претрес више предлога закона. Чини ми се, да бисмо се вратили на тему, ево, ја ћу

још једном да кажем – Предлог закона о изменама и допунама Закона о заштити животне средине, затим Споразум између Владе Републике Србије и Владе Хрватске у области заштите животне средине и очувања природе, Споразум о очувању афричко-евроазијских миграторних птица водених станишта, Споразум о очувању популације слепих мишева у Европи, као и потврђивање Протокола о одрживом транспорту уз Оквирну конвенцију о заштити и одрживом развоју Карпата и Предлог одлуке о давању сагласности на Одлуку о изменама Финансијског плана Републичког фонда за здравствено осигурање за 2018. годину.

Посланичка група Јединствене Србије у дану за гласање подржаће поменуте предлоге закона, а моје излагање на самом почетку биће усмерено на Предлог закона о заштити животне средине који треба на самом почетку да реши све проблеме у самом закону и оне међународне обавезе које проистичу из процеса придруживања Европској унији.

Министре Триван, ми смо мала земља и треба да користимо искуства много развијених земаља што се тиче заштите животне средине. Исто тако, треба да подижемо свест свих нас у Србији што се тиче очувања животне средине. Исто тако, министре, Србије не сме да понавља грешке земаља у региону које, када су биле у процесу придруживања Европској унији, нису користиле ЕУ фондове због тога што нису имале пројекте.

Оно што је мени важно, малопре сам вам рекао, да заиста ми треба да подижемо свест, али оно што је ствар коју сви знамо, да досада ми нисмо обраћали довољно пажње што се тиче заштите животне средине или смо бар, најбоље да кажем, имали мало разумевања за то, а један од показатеља је да Београд, рецимо, нема ниједан пречистач отпадних вода, да Београд, ето, ви то малопре нисте напоменули када сте говорили, само да кажем, да је Београд једини, да кажем, један од великих европских градова, који сву своју канализацију излива у реке.

Исто тако, да се надовежем на вашу причу. Процењује се да Србија да би била, да кажем, у европским, међународним стандардима, за усклађивање са њима потребно је неких 15 милијарди евра у наредних 30 година. Најскупље ће бити уређивање система управљања отпадним водама и отпадом, неких пет милијарди, министре, ако се не варам. Је ли тако? Седам милијарди, добро. То је значи, малтене, пола од ове укупне суме коју смо рекли да је предвиђена.

Овде не могу да не напоменем да је Јагодина, када је реч о управљању отпадом и када је реч о управљању отпадним водама, позитиван пример. Ви то вероватно добро знате. Изграђен је модеран рециклажни центар депонија капацитета 15,5 хектара и поменути објекти су грађени по највишим стандардима и исто тако има систем за пречишћавање отпадних вода.

Ја долазим из Крагујевца, министре. Мало пре сте причали о депонијама. Ви знате да од Крагујевца на пар километара имамо депонију у Јовановцу и могу слободно да кажем да је то еколошка бомба што се тиче Крагујевца. Али добра вест за све Крагујевчане, урађена је студија изводљивости не само за Крагујевац, него и за суседне општине, на локацији Вртиште, на седам километара од Крагујевца, биће изграђена модерна депонија са савременим еколошким центром и пратећим зеленим површинама и модерном опремом. Значи, то ћемо у што скоријем времену. Мислим да сте ви у потпуности са тим упознати.

Сада, када кажемо подизање свести, веома важна ствар за мене је да укажем на неке ствари о којима сте ви нешто и говорили, а то су на првом месту климатске промене. Ми смо, од 2000. године па наовамо, Република Србија је уложила чак шест милијарди евра у отклањање последица од временских непогода. Многи сектори су претрпели штету, штету што се тиче, да кажем, временских непогода, кише, града, олујних ветрова, суша. Кажем, претрпели су многи сектори, али највише водoprивреда, шумарство и пољoprивреда.

Чини ми се да не само стручњаци, него сви упозоравају да је крајње време за једну озбиљнију акцију против климатских промена. Један од добрих примера је можда обновљив извор електричне енергије или пошумљавање итд. Ми то већ имамо у Војводини, је ли тако?

Исто тако, једна, да кажем, веома важна ствар за нас, јесте одлагање опасног отпада. Иако Србија, ако се не варам, сваке године издваја 20 милиона евра за ту важну ствар, ипак, неретко се дешава да токсични отпади завршавају како у земљи, тако у води, тако у нашем окружењу и изузетно је важно посветити максималну пажњу том питању.

Враћајући се на сам закон и не дужећи много, треба рећи да није реч о неком закону којим се битно уређује неко питање, нити је реч о неком системском закону, већ је реч о изменама Закона у мањем облику. Оно што је важно за овај закон, практично, суштинске измене тичу се испуњавања услова за коришћење ИПАРД фондова. Са друге стране, ефикасније обезбеђење средстава из Зеленог фонда, и наравно, за инфраструктурне пројекте из ИПАРД фондова у области заштите животне средине.

Наравно, Посланичка група ЈС у дану за гласање подржаће све поменуте предлоге закона.

Сада, када је реч о споразумима, само неколико речи о томе. Када је реч о Предлогу споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Хрватске, не улазећи у друга питања, овде само говоримо о заштити животне средине, да је важно користити њихова искуства у претприступању Европској унији што се тиче животне средине, и чини ми се да је из тог аспекта веома важно да се потпише овај споразум.

Са друге стране, када је реч о Предлогу закона о потврђивању Протокола о државном транспорту за Оквирну конвенцију о одрживом развоју Карпата, треба рећи да је овим протоколом предвиђено унапређење и лакша сарадња у циљу развоја како одрживог теретног, путничког, тако и инфраструктурног саобраћаја на подручју Карпата.

Сада овде министар Лончар није, али само у неколико реченица када је реч о Предлогу одлуке о давању сагласности на Одлуку о изменама Финансијског плана Републичког фонда за здравствено осигурање за 2018. годину. Овде заиста морам да кажем да не треба трошити речи о важности ове теме. Заиста, чини ми се да је то једна важна ствар за све нас и од огромног је значаја што смо препознали огромну важност ове теме, да овом одлуком имамо на располагању две милијарде динара, а следеће године пројектован буџет за све ово. Тако да је то једна одлична вест за све нас.

На самом крају, министре, Посланичка група ЈС у дану за гласање подржаће све предлоге закона из ове обједињене расправе. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има Милорад Мијатовић.

МИЛОРАД МИЈАТОВИЋ: Хвала, председнице.

Поштовани министре са сарадницима, изражавам задовољство што данас расправљамо о заштити човекове средине. Један сам од оних који сматра да је то најважнија тема. За мене је то и највећа политика. А зашто је то највећа политика? Зато што се говори о животу грађана, о чистом ваздуху, здравој пијаћој води, о здрављу, о чистом ваздуху, а и о климатским променама.

Очекујем од министра заштите човекове средине да фундира овај процес, да не почињемо стално испочетка. Имам утисак да животну средину често сматрамо колоквијално, стављамо је у други план и онда, једноставно, све су друге теме важније и негде почнемо, стигнемо до неког нивоа, и онда стане се, и опет се креће испочетка.

Будите уверени да ће Скупштина Србије, посебно Фокус група, о којој ћу касније причати, веома велику пажњу посвећивати заштити животне средине. Исто тако, посветиће значајну пажњу да се средства за заштиту животне средине планирају у буџету, да она буду значајна и да буду веома важна. Није само зато што то од нас очекује Европска унија. Знамо шта значи трговачко Поглавље 27, ми имамо и Агенду 2030 и Циљеве одрживог развоја. То није у супротности. Напротив, 64% из Агенде 27 је инкорпорирано Циљевима одрживог развоја.

Када спроводимо и једно и друго, а ово око Европске уније, јер Србија жели да буде чланица ЕУ, заиста ће увек спроводити. Будите уверени да ћете имати пуну подршку. Но, мене, министре, увек од вас

изненади када ви кажете – требаће нам 15 милијарди евра. Знам да ће требати, то је за ову Србију веома велика сума. Међутим, много тога се може урадити корак по корак и то без неких великих средстава. Овде је било говора о јачању свести појединаца, свести шта значи здрава животна средина, шта значи чист ваздух, шта значи пажња око смећа, шта значи пречишћавање воде. Е, ту можемо да учинимо много.

Знате, ту увек волим да цитирам, ми јачање свести морамо почети од обданишта, од основне школе, средње школе, од студената и увек цитирам Чика Јову Змаја: „Где нађеш згодно место, ту дрво посади“, јер то дрво ће касније да нарасте, даваће нам ваздух, даваће нам плодове и уживаћемо. Мислим да управо ту идеју морамо стално да развијамо, да свако дете има своје дрво у Србији и да буде поносно засађено онда када је то дете рођено, а оно се полако развијало и расло како се и од малог детета стварао један човек, али са свешћу да мора да чува околину. То је због њега, због будућих генерација и да не цитирам већ познате ствари. Ми смо ово наследили. Боље и квалитетније морамо да дамо будућим генерацијама.

Социјалдемократска партија ће подржати ваше законе. Ово су мале измене, али су врло значајне, ради се о пољопривреди која је, као што сте сами нагласили, врло велики загађивач. Исто тако, ми морамо водити рачуна о томе, и будите уверени да ћете и ту имати веома велику подршку, јер све ово морамо развијати, развијати свест да се хемија не може користити без ограничења. Оно што је предност Србије била и остала, то је здрава храна, здрава животна средина. Дајте да је сачувамо. То вам је једна предност коју нам сви који дођу нашу земљу говоре и стално наглашавају. Е, сачувајмо је, то нам је богом дано. Сачувајмо наше воде, шуме, сачувајмо наше птице и све оно што иде.

Почећу нешто друго, говорићу о раду Фокус групе коју је председница Народне скупштине основала 2017. године, где имамо 15 чланова, где имамо два потпредседника најважнијих одбора који треба да реализују ставове из Агенде 2030. Одмах да нагласим да ту нема никаквих политичких разлика, ту је и позиција и опозиција, будите уверени уз пуну подршку и председнице Народне скупштине, а исто тако и других неких фондација. Ми имамо резултате које хоћу овог пута да овде нагласим.

Као прво, данас су сви посланици на улазу могли да подигну ове књижице. Знате, било је данас овде мало приче, не знам ни ја какве, о овим књижицама. Да бисмо имали превод ове књижице УН, то је Фокус група радила. Нашли смо средства и немојте потцењивати. Трудили смо се да сваког посланика, а преко Народне скупштине да и јавност Србије обавестимо шта значе Циљеви одрживог развоја, шта значи Агенда 2030.

Њу треба сви да спроводимо. Да спроводимо, да поставимо систем, да радимо онако као треба.

Шта ради Народна скупштина? Браво, министре! Народна скупштина врши надзор над имплементацијом Циљева одрживог развоја. Ми ћемо то радити. Влада Републике Србије има међуресорну радну групу на чијем челу је госпођа Славица Ђукић Дејановић, која такође ради своје део посла и између Фокус групе и међуресорне радне групе постоји пуна сарадња. Будите уверени да ће то бити и даље. Интерес свих нас је да се што више ових циљева реализује. Наравно, ми нисмо богата земља и не можемо свих 17 циљева и 169 потциљева реализовати.

Оно што је важно и на чему ћемо у Народној скупштини Републике Србије инсистирати јесте да се одреде приоритети, а међу приоритетима ће сигурно бити и заштита човекове средине. То је оно што је овог тренутка важно.

Исто тако, морам да нагласим да су ти циљеви у три групе питања. То је друштво, то је економија и то је животна средина. Ти циљеви су настали 2015. године у септембру и Србија је међу првим земљама која је потписала ову агенду 2030.

Пажљивим читањем видећете да ће Србија, уколико буде реализовала што више ових циљева, потциљева, бити знатно боља земља. Боље ће се живети и, управо, бићемо део светске заједнице и европске заједнице, што је наш основни циљ као једне модерне Србије и што чинимо и што радимо.

Такође, ми смо међу првим земљама које су формирале ову групу, међу првих пет земаља, и то се већ приметило у Уједињеним нацијама и у годишњем извештају Уједињених нација за 2018. годину Србија је изабрана као земља добре праксе. О томе сам говорио и у Њујорку, а исто тако и у Женеви и морам рећи да је наишло на доста одобравања међу слушаоцима који су били тамо са мноштвом питања како то успевамо и како чинимо.

Но, да не бих пуно причао о томе, сматрам да смо на самом почетку и наш основни циљ ће бити и остаје да фундирамо систем, да систем иде својим путем, а да ми онда кроз индикаторе одрживог развоја које УН имају јасно изражене, кроз индикаторе који ће бити јасни и мерљиви кажемо где се налазимо, шта је потребно урадити, шта треба учинити.

Једна од тих ствари је нпр. да средње образовање у нашој земљи буде бесплатно и обавезно. То је засада само основно образовање. То јесте велики циљ, али исто тако, ако будемо инсистирали, будемо тражили, будите уверени да ћемо га испословати, јер ова земља Србија мора имати образованије становништво да би могла да иде у ту четврту индустријску револуцију. То је оно што ћемо говорити.

Овде је данас било пуно говора о заштити човекове околине. Рекао сам на самом почетку да је то за нас врло важно питање и једно од најважнијих питања.

Господине министре, будите сигурни да ћемо увек инсистирати да ваше министарство има више средстава, да се у буџету управо планира тако нешто, да не стојимо.

Могу вам одмах рећи, ми смо, наравно, уз помоћ фондација направили анализу буџета за 2018. годину. Ево је овде и тачно је наглашено која су то средства која се издвајају за остваривање циљева одрживог развоја.

Ми смо прошле године у буџету за 2018. годину дали као Фокус група амандмане. Нису прошли. Ми не одустајемо. Ми ћемо и ове године, видевши где се могу наћи средства, у буџету за 2019. годину инсистирати да се за поједине ставке, после одређивања приоритета, тачно одреди која су то средства која ће ићи и за циљеве одрживог развоја, где управо приоритет дајемо заштити човекове околине. То је нешто што ћемо увек инсистирати, јер сматрамо то кључним питањем за развој Србије.

Знате, овде није било говора о зеленој економији. Није било говора колико можемо отворити радних места кроз рециклажу отпада. Сами сте рекли шта је и увео бих сваком грађанину да носи текстилне или папирне кесе од рециклираног папира из простог разлога што је то један комодитет на који смо ми навикли, а где нам се после у природи вишеструко негативно враћа. Било где да сам био, а идем пуно по иностранству, будите уверени, врло мало налазим пластичних кеса.

Очекујем да ћете ви то урадити. Исто тако, не знам зашто имамо много пластичних боца. Зашто не уведемо правило да се пластичне боце враћају, да се за њих добијају назад нека средства, да се стимулише, јер управо та пластика ће нам помоћи да једноставним корацима многе ствари решавамо.

Ја не сматрам да се може све одједном урадити. Корак по корак, *step by step* стићи ћемо до одређених циљева. Ја хоћу да имам чисту воду, чисте реке. Стицајем околности летос сам био у једној страниј земљи где сам видео волонтере на реци која је веома чиста, где ходају, траже смеће, где иначе не бацају смеће јер је таква култура, јер да бисте имали чисте реке, чисте водотоке, морате водити рачуна.

Наравно, то су све богате земље, као што сте и сами рекли, чија је свест далеко изнад оне која је код нас. Можда ћемо за 20 година имати такве реке, такве потоке, а исто тако и шуме.

Оно што морам да нагласим, а то је да ћемо као Фокус група у овом парламенту, а овде и поручујем грађанима Србије, заиста пратити остваривање имплементације Циљева одрживог развоја. Србија има за то

могућности. Учинили смо добре почетне кораке и будите уверени да ћемо ићи и даље, а даље посматрам преношење ствари на локалне средине.

Ја сам већ са неким посланицима разговарао. Обећао сам и да ћемо ићи у Сокобању, да ћемо ићи у Сврљиг, јер суштина је да заиста у свакој средини јачамо свест, да јавност упознамо шта значи здрава животна средина, шта значе чисте реке, здрава вода, јер грађани Србије морају знати да само 1% светске воде може да се користи за пиће. Шта сутра ако не будемо имали? Богате земље за то имају решење. У Абу Дабију сам видео како праве пијаћу воду из морске воде, али морамо знати да ову драгоцену нашу пијаћу воду коју имамо морамо чувати, јер сутра можемо да останемо и без ње.

Оно што смо, такође, учинили као Фокус група, не можемо сами да радимо овај посао од локала. Ми морамо да гледамо наше суседе. Ми морамо да гледамо регију, да гледамо где се ко налази и да размењујемо искуства. То смо радили. У мају смо имали један велики регионални скуп у нашој скупштини. Било је 12 земаља и будите уверени да смо могли са поносом да кажемо шта је урађено.

Наравно, никад се не задовољавам оним што се уради. Увек се може много више и много боље, али будите уверени да су други често и у много тежој ситуацији него ми и њихова свест није на овом нивоу где смо ми, али зато су друге земље далеко од нас. Никад нисмо гледали оне испод нас, већ оне који су бољи од нас да их стигнемо са овим средствима које имамо и како имамо.

Ми смо још у 2017. години извршили само евалуацију шта је то овај парламент урадио у праћењу Циљева одрживог развоја. То ћемо учинити у 2018. години, јер имамо сада темељ од којег почињемо.

И нешто што је веома важно, запостављамо не само цивилно друштво, невладине организације, запостављамо и фирме које у Србији и те како посвећују пажњу заштити животне средине. Ја ћу набројати неке од њих. Ево „Хемофарм“, који и те како пуно ради на том пољу, „Делта Аграр“, такође, и ту су искуства и других предузећа, али оно што је најважније, мала и средња предузећа морамо ангажовати око тих питања. њих је много више. Морамо их учити како да конкуришу за средства Европске уније, како да побољшају своју производњу и како да пречишћавају воду, како да воде рачуна о отпаду, јер зато и постоје средства ЕУ.

Дакле, наш задатак, свих посланика, министарстава и јавности је да направимо један увезан систем који ће водити рачуна о свим тим питањима, о заштити човекове средине, јер то је оно што нама значи живот, то нама значи нешто што је најважније. Зашто? Па то је превентива.

Ви сами знате, око поплава, један динар утрошен у превентиву значи седам динара. Касније се даје много више кад се десе поплаве. И то је један од потциљева одрживог развоја.

Дакле, много је питања на које можемо дати одговоре ако будемо поштовали правила и мање политизирали око нечега што значи бољи живот грађана Србије, нешто што можемо сви да урадимо. Немојте само да се каже – политичари су за то одговорни. Сваки грађанин Србије је одговоран за здраву животну средину и сваки грађанин може да да свој допринос водећи рачуна о томе. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народна посланица Гордана Чомић.

Изволите.

ГОРДАНА ЧОМИЋ: Захваљујем.

У уводу, врло кратко, опаска о реченици коју смо чули и од министра заштите животне средине и од министра здравља, да њихове теме нису политика, да заштита животне средине није политика и да лечење деце није политика. И добро је што седите, пошто имам за вас обавештење – обе су теме политика. Зато је овај кратки увод.

Политика као посао има укупно два дела – један је да мења простор, други је да мења друштвене везе. Министар заштите животне средине има посла са политикама које мењају простор. Да ли их мењају тако да га нагрђују и угрожавају, да ли га мењају тако да га унапређују и побољшавају, то је друго питање. Али без политичке одлуке нема моста, нема инфраструктуре, нема рудника, нема нафтне бушотине, нема насеља, легалног, нелегалног, није важно. Простор је тема за политике, вазда било, каква год политика била у питању. Да ли је политика владавине права, модерног 20. и 21. века, или је политика краљевских породица, или је политика племена, неко доноси одлуку о томе шта се дешава у простору. И због тога мислим да би било добро да то поштујемо заједно и да заштиту животне средине зовео политиком, јер она јесте политика.

За министра здравља, такође, његово питање о томе зашто деца са ретким болестима нису лечена пре 2011. године, а сада су лечена – зато што је донет закон који је променио друштвене везе у друштву да та деца буду видљива, као што су пре тога доношени закони да буду видљиве особе са инвалидитетом. Политика која мења социјалне везе, друштвену прихватљивост и видљивост људи. За пет година од данас могуће је да ће бити неке нове политике која ће нам учинити видљивим неке друге друштвене групе, мање, али ће то, такође, бити политика.

Волела бих да тачно тако и разговарамо о лечењу деце, о здравственим услугама уопште, као што бих волела да кроз ту призму видим који су вам алати у рукама политички да мењате простор Србије набоље. То је посао овог министарства. У једној дигресији, само у

реченици, ја бих волела да ми имамо министарство одрживог развоја. Али ја сам волела и да имамо одмах Министарство заштите животне средине, па су ми рекли да немам појма, па смо после две године добили Министарство заштите животне средине. Ја се сад надам да ће Влада после 2020. године имати министарство одрживог развоја, јер је то оно где можете да правите политике којима чувате, унапређујете и санирате простор Србије – хибридно, хоризонтално и вертикално и у складу са оним што је политика 21. века.

Сви предлози закона које је министар Триван предложио су прихватљиви и били би вероватно на дневном реду когод да је власт и когод да је опозиција. Ту да додам дигресију. Није политика фолклор каквим се сматра у Србији, језик вербалног насиља, омаловажавања и плувачка кампања. То је само фолклор кога имате у друштвима из којих је нестала етика. Кад нестане етика, онда имате моралну корупцију где се сматра да је политика простор у ком је све дозвољено. Далеко било! Као што није све дозвољено у простору, не можете да градите где хоћете, не можете пестициде да бацате по земљишту, не можете да спаљујете стрњику по њивама без обзира на то шта се дешава, јер имате политику која вам то забрањује. У случају онога што се сматра фолклором, то је етика коју немамо па је све дозвољено, удри по човеку, то се зове политиком а везе нема с политиком, а овде недостаје надзор за примену закона који имате за простор у Србији, кад је у питању наношење штете животној средини у нашој земљи.

Ја заиста изражавам наду да ће овај наменски фонд о коме је говорио министар здравља бити на корист, колика год била та група људи, мала или велика, због тога што се ткиво једног друштва, колико је здраво, не види по томе да ли обожавамо најјаче и најмоћније међу нама, него се види по томе да ли умемо да водимо рачуна о маргиналним међу нама. Ту се види добро друштво. И зато је установљење фонда добра ствар и надам се да ће бити и новца убудуће за лечење људи са ретким болестима и за неке нове случајеве које данас још не видимо, нажалост, а постоје ту негде, живе око нас.

Укратко о предлозима закона које сте поднели. Измена Закона о заштити животне средине је неминовна и има неколико питања. Дакле, ИПАРД ће да траје до 2020. године. Ви, министре, ваши сарадници, вероватно сви посланици овде и ја, знамо како то изгледа са европским новцима. Ако немаш све заклопљено до 2020. године, онда мораш да имаш јако велики утицај да би до тих пара дошао после 2020. године. Није немогуће. Учествовала у креативном тумачењу европских правила о новцу који није требало да нам припадне.

Дакле, може и то, али ја се фокусирам на оно што је владавина права, а она каже – до 2020. године нама требају физичка лица, предузетници, задруге које ће бити јасно обавештене колико новца је у питању, шта су њихова задужења, колико они морају да дају, какав је положај буџетског фонда који ви одмиља зовете зелени фонд, а то није зелени фонд, али у реду, не правим питање, и колико времена треба да се све то догоди. Ми овде на Скупштини нисмо поделили те информације.

Дакле, ако мене неко пита код куће у Новом Саду или, не знам, идем на салаш – Је ли, хоће ли бити пара из Европе? Та Европа, ако није ни за шта, бар нека има неких пара. Ја не знам да кажем, који је рок у коме ћете донети подзаконски акт. Не знам да кажем дух тог акта. Не знам да кажем обавезе и начин на који ће Влада, односно ваше министарство информисати евентуалне будуће кориснике и све што знам да им кажем, да су то рокови.

То су просто информације које знам да не могу да буду део овог предлога закона. Не кажем ја то вама као замерку. Не требају мени те информације осим да их делим даље, али су то, просто, информације које недостају. Недостајале би да је ово 2014. година и да нисмо укинули, срећом, Фонд заштите животне средине, опет би недостајале те информације. То су информације које ће увек недостајати када је заштита животне средине у питању.

Да илуструјем. Зашто ја разумем када ви кажете колико је тешко обезбедити утицај за заштиту финансија или уопште поглед на свет, који подразумева – чекај, хоће ли неко да живи ту? Донели смо неке законе, неко нешто да ради за шта је плаћен из буџета. Пре 50 година је Гарет Хардин, 1968. године, издао једну сјајну књигу, која је у мом слободном преводу „Пропаст општег добра“ (*The Tragedy of the Commons*), где јасно показује колико је тешко на одржив начин користити ресурсе када је људско друштво у питању. Ниједна друга животна заједница не производи ђубре. Ниједна друга животна заједница на овој планети нема проблем са коришћењем ресурса од кога живи. Ми, људи, имамо, зато што имамо своје личне појединачне интересе – мени вода, мени сва шума, шта ме брига, одсечем липу, нека сади неко други, мени рудник, мени, мени. Дакле, та врста односа према општем ресурсу код људске заједнице је произвела све ово што је сада скуп, да имате природну, здраву животну средину.

Ако део новца који треба да добијемо из ИПАРД-а до 2020. године буде потрошен тако да се поправе ствари тамо где ће корисници који вам се обрате бити у могућности да их потроше, ја могу само да будем задовољна и што смо у европским интеграцијама и што се надам да сам у вама нашла саговорника који ће на најједноставнији могући начин да

објасни шта мора да се уради за годину и по дана. Страшно кратак рок за ИПАРД, страшно кратак. Они су компликовани када треба да дају новац. Компликовани су и кад треба да затворе пројекат. За све су компликовани.

Питање уз овај предлог остаје питање које ја понављам трећу годину. Ко ради у Одбору за европске интеграције, зна то добро, знају и представници Европске комисије, делегације, знају и људи у Бриселу, а моје питање је врло једноставно – има ли новца за проширење у финансијској перспективи Европске уније после 2021. године?

То да ми амбасадор каже биће, мајке ми, више него икада, то ја не купујем. Ако то Влада хоће да купи, па да продаје, ја нећу бити против. Али због новца који ће нам бити потребан а нећемо имати приступа кохезионим фондовима зато што нам је та стратегија пропала, страшно би било важно да ово што сте урадили, скоро па технички, мењајући закон, да би ИПАРД био искоришћен, да би наменски фонд ушао у функцију. Страшно би било добро да то искористите као доказ, као аргумент, као чврсту чињеницу и за Европску комисију која ће се колебати око износа новца за проширење, и за домаћу јавност која ће се колебати око тога да ли стварно вреде европске интеграције. Када мене питају зашто треба ми да постанемо чланица ЕУ, ја кажем – све смо друго пробали и сви то могу да провере.

Друга два споразума која се тичу миграције птица наслањају се на прописе који смо већ донели, јер је Србија за птице, просто, коридор, миграторни коридор. Колегиница Нада Лазић вас је питала на Одбору и то је друга, како да кажем, кризна тачка о којој желим да говорим јавно, осим ове јасне информације како да се сигурно потроши тај новац до 2020. године. Дакле, питала вас је о броју станишта и навела осам мочварних станишта за миграторне птице у Војводини и два у другим деловима Србије и проблем где стоји статус станишта, за које тражено да се одобри.

Ту ћу се вратити на оно што говорим о Гарету Хардину пре 50 година, колико ми људи не умемо сами од себе да на здрав начин користимо природни ресурс у коме смо рођени, воду, ваздух, земљиште, све оно од чега живимо.

Сада претпостављам да имате проблем у хоризонталној комуникацији због интерпретације у другим министарствима. Уопште није важно које министарство, ја никада не говорим да је неко крив за нешто, ја само знам да је потребно измерити систем да бисте умели да га мењате. Ја када мерим систем да се нешто добро догоди у заштити, а то је већи број станишта за миграторне врсте, ја морам да измерим где је запело. Запне у пољопривреди, запне у финансијама, запне у неком бирократском низу који се интерпретира као страшно важан.

Не знам да ли ћете ме добро разумети, али ја мислим да вам је помоћ Скупштине ту кључна, као и многим другима који налећу на такве препреке. Ја знам исто и став о Скупштини, да ће ретко ко то искористити, али моје је да кажем, па ако буде нешто добро, добро, ако не, бар сам насликала шта видим измерено као препреку.

Транспорт у Карпатима и уопште карпатски регион и субрегион је регион о ком се много више прича у земљама последњег проширења, дакле Пољска, Чешка, Словачка, Мађарска, Румунија, Украјина, Белорусија, Балтичке земље. Они причају чак и о новом региону који зову „три мора“, о региону између Балтичког мора и Јадранског мора и Црног мора и врло су заинтересовани да нас имају за савезнике. Огромна количина робе пролази туда. Људи који се баве стратешки регионалним темама по Европи виде овај регион „три мора“ као нешто што у будућности треба да буде не баланс и противтежа ономе што је ЕУ иначе, не нешто између Русије и ЕУ, него просто, само дефинисани регион и субрегион од кога би људи који живе у карпатској области имали користи. У том смислу, драго ми је да нам је и овај споразум на дневном реду.

Заштита угрожених врста, без обзира на то колико, знам да ће произвести шале, вероватно, које то врсте штитимо, сад су на ред дошли слепи мишеви, шта да радите, али је важно да и о томе имамо више информација у јавности, јер имате приличан број угрожених врста у Србији, чак и врсте на које смо као нација јако поносни по њиховом броју кад су птице у питању и кад су у питању четвороножне животиње и сисари и грабљивице. Просто, имате један чувени митски прилаз, и орлови, сури, вукови, лисице, дивно све, рибе, а кад дођете да их пребројите, онда видите да вам недостају, од Голије и Старе планине па до најближих делова до којих такве грабљивице долазе и у Војводини.

Дакле, употребити то што људи чују да ми хоћемо да штитимо неке слепе мишеве, да се просто много више говори о томе које све врсте у Србији јесу угрожене немаром, непажњом, небригом, непримењивањем закона који постоје о заштићеним врстама, или новим законима.

На крају, сарадња између Србије и Хрватске неопходна је за регион, као и сарадња са Босном или са Македонијом, са Црном Гором, са Бугарском, Румунијом. И ваше опаске о граници просто стоје.

Врло се често заборавља да Бадинтерова комисија, која је одредила границе, није одредила границе на рекама. Један чувени случај је направио читав случај између Словеније и Хрватске због тога што нигде нема границе на дну мора и одатле је Словенија направила случај о граници у Пирану. Па да не бисте понављали грешке, да бисте видели шта је добро кад су у питању границе на рекама између Црне Горе и Хрватске или Босне и Хрватске или Хрватске и Словеније, онда би било добро да, као у случају

када су прошле зиме направљена тела за границу између БиХ, срећом и Србије за Дрину, и кад су смишљена врло креативна решења, да тако буде и овде.

И, завршавам доказом колико је Гарет Хардин био у праву када је говорио о пропасти општег добра и то колико свако гледа свој лични интерес.

Мени је лични интерес да вашим залагањем и ваших колега из Хрватске Копачки рит постане право заједничко добро које ћемо користити. Некада давно, у бившем животу, тамо сам редовно бродарила, пецала и дочекивала сјајне зоре у невероватној природи. Ако бисте успели да вратите заједништво над једним таквим простором, то би био најбољи доказ да је заштита животне средине заиста политика која мења простор, али и утиче на политику која мења друштвене односе.

Ако неко за кога је друштвено прихватљиво да негује нетрпељивост у Србији, као што је ред да не трпите Хрвате или Албанце и остало, то је као пристojно, ја то никад нисам разумела, али чујем људи кажу – ијао! Дакле, ако можете да имате некакав заједнички посао са истим тим људима, онда то представља добру аргументацију да не морамо негативно дефинисати оног другог да бисмо сами себи изгледали бољи. Ми ћемо да изгледамо себи онакви какви смо само ако јасно измеримо какви смо, да бисмо то могли да мењамо.

Дакле, дајте јасну информацију будућим корисницима ИПАРД-а, тражите помоћ за ЕУ и разумимо заједно да будуће министарство одрживог развоја се бави кључном политиком мењања простора за које сада заједно ударамо темеље као и протеклих десетак, 15 или 20 година. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Ана Караџић.

АНА КАРАЏИЋ: Захваљујем.

Поштована председавајућа, поштовани министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, пред нама се налази сет закона из области заштите животне средине и пре свега бих да кажем да ће Посланичка група Покрета социјалиста – Народне сељачке странке – Уједињене сељачке странке у дану за гласање подржати ове предлоге.

Заштита животне средине је питање једног модерног друштва и свакако је показатељ успешности друштва. Усвајањем ових закона ми стварамо предуслове да се на неки начин одговорније понашамо према овој теми.

Република Србија је у обавези да повећа инвестиције када говоримо о Поглављу 27 – животна средина и клима. Овде говоримо о једном од најкомплекснијих поглавља, с обзиром на то да је заиста потребно на

прави начин ово интегрисати у националну политику. То нам омогућава максимално коришћење претприступних фондова, обезбеђење јавних средстава како бисмо могли да финансирамо одређене пројекте, поготово што знамо колика је важност да сарађујемо са цивилним сектором и помогнемо да и они, када говоримо о овој теми, буду део напретка.

Акциони програм за животну средину усвојио је и Савет Европе, Европски парламент 2013. године и односи се на период до 2020. године. Такође, овде имамо и циљеве УН 2015. године, поготово када говоримо о циљевима 20-20-20, добро познатим циљевима да треба смањити емисију угљен-диоксида за 20%, до 2020. године, повећати удео обновљивих извора за 20% и повећати енергетску ефикасност такође за 20%.

Ми знамо да је Србија, нажалост, далеко од тога тренутно, али боримо се, идемо крупним корацима. Изразила бих задовољство на свему што Министарство ради и колики напредак је учињен, јер ово је заиста важна тема која је негде досада била скрајнута. Међутим, важно је да сви разумемо важност теме. Значајно је што су грађани, што се диже на неки начин свест грађана кроз различите пројекте који су финансирани. Сматрам да ће схватање теме на прави начин моћи да утиче на позитиван економски раст кроз обновљиве изворе енергије.

Овде, пре свега, говоримо о претварању отпада у ресурс, са већим акцентом још на превенцији, поготово на поновну употребу и рециклажу и требало би негде да идемо у супротном смеру од одлагања отпада на депоније, већ да тражимо неки начин да постоји одрживост циркуларне економије и ефикасније коришћење ресурса. То је негде пут којим треба да се крећемо.

Такође, важно је да приоритет има и људско здравље. Ту говоримо, пре свега, о загађењу ваздуха и воде. Само бих се на тренутак вратила, тј. истакла бих ову тему коју је господин министар Лончар данас са нама поделио, а то је овај фонд, то је одлука о повећању буџета за децу оболелу од ретких болести. То је веома значајно из разлога што ова деца више неће чекати толико и моћи ће што пре да крену на лечење.

Међутим, кад се вратимо на животну средину, ја сам сигурна и да животна средина има велики утицај на различите болести које се, просто, дешавају код људи. Имамо податак Светске здравствене организације да око 20% људи у Европи умре под утицајем неких фактора животне средине. То је заиста огроман број људи, што нам поново доказује важност ове области.

Кад смо код закона који је пред нама, Измене и допуне Закона о животној средини, ту имамо измене које се односе на неслагања када говоримо о одабиру финансирања пројекта, када говоримо о финансирању Методологије за селекцију и приоритизацију инфраструктурних пројеката

и када говоримо о Зеленом фонду. Ту је долазило до неких неслагања када говоримо о избору пројеката, међутим, то ће овим законом бити решено.

Такође, када говоримо о ИПАРД фондовима, ИПАРД средствима, такође ће овај закон омогућити да се на бољи начин врши надзор и контролише, што је, такође, значајно јер знамо да свако од пољопривредних газдинстава мора испуњавати одређене прописе када говоримо о заштити животне средине.

Такође, податак да нам је потребно 15 милијарди, колико сам разумела, евра у наредних 30 година, од тога седам за управљање отпадом и отпадним водама. То су заиста велика средства, али ови претприступни фондови ЕУ нам много значе, без обзира на то када ћемо и како ући у ЕУ. Сви ови фондови и овај новац значе да негде наша земља буде на листи земаља, надам се ускоро, не очекујем као Немачка и Аустрија коју су помињали, али бар да идемо у наредном периоду ка томе.

Као што сам већ рекла, сарадња са цивилним друштвом, сарадња са привредом је јако значајна, јер и привредници морају поштовати закон и код њих је велики утицај на заштиту животне средине. Морамо сарађивати са локалним самоуправама које, такође, имају своја одељења која се баве заштитом животне средине и треба их мало подучити и организовати неке обуке, можда од стране Министарства, како би они на бољи начин могли да спроводе законе које данас усвајамо.

Србија је озбиљно схватила важност ових промена и важност заштите животне средине, што нас изузетно радује. Верујем да ћемо ускоро имати ресурсно ефикасну економију која ће заиста предвидети бржи раст привреде и нова радна места.

Још једном бих само поменула онај новац за децу оболелу од ретких болести, 200 милијарди и 200 деце, и то је заиста за сваку похвалу. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Последњи говорник за данас је Милетић Михајловић.

МИЛЕТИЋ МИХАЈЛОВИЋ: Поштована председнице, господине министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, данас, између осталог, имаћемо и сет закона из области заштите животне средине, а на чему ћу се ја задржати, највише о томе причати, тако да данас можемо рећи да је данас парламентарни дан за заштиту животне средине или за екологију.

Рекао бих да је овај сет закона из области животне средине веома, веома важан и он не може у било ком поређењу да се стави на неко друго, треће или не знам које место. То су приоритетне теме које морамо пре свега решавати и стоје на првом месту, ако уопште имамо иоле еколошке свести, јер то се може сматрати императивом и то је услов свих услова.

Наравно да су велике и значајне теме, као што је економија или неке друге друштвене сфере значајне за Србију, за наше грађане, али узалуд ће нам бити и добра економија и други друштвени односи и уређене друге друштвене сфере, ако немамо здраву животну средину, ако немамо здрав ваздух, ако немамо здраву воду, здраву храну итд. Према томе, ово не може на такав начин да се третира, веома је неозбиљно. Зато сматрам да је ово и те како важно и заслужује чак и прво место да дође на дневни ред Првог јесењег редовног заседања у Народној скупштини.

Одговорност државе према својим грађанима, а нарочито према будућности мери се кроз однос према животној средини, према природи, према здрављу људи, јер оно што смо ми затекли и наследили морамо да пренесемо и оставимо потомцима за будуће време, а то је пре свега здрава животна средина. Ово је елементарна или основна претпоставка очувања живота као својеврсног феномена на земљи. Заправо, веома је важно да свим капацитетима радимо, на свим пољима ради подизања еколошке свести, јер просперитет и напредак цивилизације у крајњој линији, па и сам опстанак живота зависи од односа човека према природи.

Да је заштита животне средине један од приоритета ове владе, доказано је оснивањем посебног ресора, односно Министарства за заштиту животне средине, јер ми у стварности, заправо, имамо многе ризике по здравље људи и ризике по нарушавање природе у случају несавесног односа према животном окружењу. Затим, имамо неуравнотежено коришћење природних ресурса што, такође, ствара многе проблеме. Често се појављују еколошки акциденти итд. Према томе, циљ је боље здравље становништва, бољи квалитет живота, обезбеђивање одрживог и уравнотеженог развоја.

Друго, важан разлог за приоритетан положај заштите животне средине је обавеза која произилази из наше позиције као кандидата за улазак у ЕУ. Знамо да је политика ЕУ у области заштите животне средине на превентивном деловању ради очувања животне средине и здравља људи и залагање за одрживи развој и нерационално коришћење природних ресурса. Скоро трећина законодавства у ЕУ се односи на заштиту животне средине. То нам говори колики значај они придају тој области и колико је та област, заправо, захтевна и тешка. Зато је за Републику Србију као кандидата за улазак у Европску унију преговарачко Поглавље 27, које се односи на заштиту животне средине, од посебне важности. Уосталом, питање заштите животне средине је глобално питање и захтева глобални и усаглашени начин деловања и решавања на овом плану у читавом животном простору земље.

Желим да подсетим да је 2014. године, када је тадашње Министарство пољопривреде и заштите животне средине преузела наша

министарка проф. др Снежана Бошковић Богосављевић, законодавство из ове области било у потпуности неусклађено. Од тада до данас слика је у потпуности измењена. Усклађени су готово сви прописи који су добили подршку Европске комисије. Разрешен је статус чак 18 пројеката из области заштите животне средине, формиран је Зелени фонд Србије који убира средства по принципу – загађивачи плаћају. Оно најважније, формиран је посебан ресор, односно Министарство за заштиту животне средине, чиме се област заштите животне средине сада третира на адекватнији начин и другачији третман има у развојној политици Србије.

Треба имати у виду да је преношење закона из ЕУ у наш национални законодавни оквир, као и њихово спровођење, односно увођење стандарда у овој области веома захтевно и скупо, међутим, Србија ако има уређен систем и адекватан финансијски модел, може да аплицира за значајна средства из претприступних фондова Европске уније. Европски стандарди за Републику Србију значе пре свега усклађивање закона. Даље, неопходне инвестиције, нова улагања у инфраструктуру, улагања у одржавање и рехабилитацију постојећих постројења као што су фабрике за производњу и пречишћавање вода, складиштење, рециклажу свих врста отпада, управљање индустријским комуналним отпадом и отпадом домаћинства. Све су то прекопотребни пројекти, скупи и инвестиције које не можемо да реализујемо без финансијске подршке европских фондова и претприступне помоћи.

Управо закон о изменама и допунама Закона о заштити животне средине, о коме ми данас говоримо, ствара правни основ за ефикасније коришћење средстава из претприступних фондова и програма међународне финансијске помоћи, пре свега за пројекте који подразумевају претфинансирање и суфинансирање са наше стране. То су сви пројекти ИПАРД-а, а добро знамо да се средства ИПАРД-а одобравају тек након реализације одређеног пројекта. Дакле, потребно је да се уложи средства носиоца пројекта, а то су пре свега често локалне самоуправе или јавна предузећа.

У протеклом периоду недостатак домаћих средстава за учешће у претфинансирању и суфинансирању био је разлог за споро повлачење средстава ИПАРД-а и других претприступних фондова. Проблем је био и недовољно стручна израда пројеката или избор лоших и превазиђених технологија у току реализације пројеката као и појава непланираних, небалансираних трошкова. Да би се довршиле ове крупне и скупе инвестиције и повукла средства из претприступних фондова, потребно је да се Министарство централизује за израду и контролу израде пројеката. Како би се избегли овакви пропусти, Министарство је препознало овај проблем који се разрешава овим изменама и допунама Закона о заштити

животне средине које још предвиђају и могућност суфинансирања, пројектовања и њихове израде.

С обзиром на то да је Поглавље 27, поглавље заштите животне средине, најзахтевније, и најтеже је да ту највише новца можемо да добијемо из претприступних фондова, потребно је да се увећају буџетска средства за програме Министарства заштите животне средине. Значи, потребно је да повећамо наше учешће, наша средства, пре свега средства која се убирају из накнада које уплаћују загађивачи у Зелени фонд.

Заправо, неопходно је да се тзв. зелени фонд у наредном периоду изгради као самостална категорија, као самостални зелени фонд који ће директно убирати средства од зелених накнада. На тај начин се обезбеђује институционални механизам за коришћење претприступних фондова и уз ово, Министарство треба да појача своју улогу у поступцима израде и извођења пројеката, јер Министарство има и веће знање и веће стручне капацитете.

Досада је израда и имплементација била слаба тачка. Министарство је затекло више пројеката из ИПА фондова у застоју и учинило велике напоре да се настави њихова реализација, чија је вредност била близу 67 милиона евра, али обезбедило је и нова средства за ИПА фондове за више локалних пројеката у висини од 92 милиона евра. Све ово иде у прилог подршци предлога закона који омогућује да у одређеним и изузетним случајевима Министарство не мора да распише јавни конкурс за припрему и суфинансирање пројеката који се финансирају из претприступних фондова. Измене и допуне подржавамо, како би Србија могла више и ефикасније да повлачи и користи средства из претприступних фондова и других међународних институција.

У контексту расправе о овој теми желим да истакнем и нека постигнућа Министарства за заштиту животне средине у досадашњем периоду, као и самог министра господина Горана Тривана, чије компетенције цене и стручна јавност и грађани Србије.

Прво, желим да похвалим и истакнем транспарентан рад Министарства за заштиту животне средине. Јавности се приближавају сви еколошки проблеми. Доследно и бескомпромисно се инсистира на поштовању закона у овој области. Указивање, односно откривање дивљих депонија и складишта веома опасног отпада је веома значајно, као и инсистирање на процесуирању учинилаца таквих кривичних дела.

Министарство је успело да комплетира и пусти у рад нову националну лабораторију за анализу воде, ваздуха и земљишта која ради у оквиру Агенције за заштиту животне средине.

Ефикасним радом Министарства за животну средину у јуну је завршена радна верзија преговарачке позиције Поглавља 27 и достављена

је Европској комисији. Тиме је међународни углед Србије у сектору заштите животне средине значајно побољшан. Формирано је национално тело за испитивање последица од НАТО бомбардовања у сарадњи са Министарством одбране, Министарством здравља и са представницима научне и стручне заједнице, на чијем челу је министар за заштиту животне средине.

За мене као биолога, наравно за све нас и грађане Србије, изузетан значај има и повећање површина под заштитним подручјима за чак 83.000 хектара. То је постигнуто проглашењем паркова природе Радан и Златар. Сада је под заштитом 7,48% површине Србије, што је за годину дана 1% повећања. То нас приближава стратешком циљу да до 2020. године имамо неких 10% оваквог простора. Стручна јавност и грађани поздрављају кампању Министарства за смањење употребе пластичних кеса и уопште пластичне амбалаже која има период полураспада од 1.000 годину и чији су елементи, односно делови веома штетни за животну средину.

Када је реч о међународним споразумима из области заштите животне средине, јасно је и поновићу још једном, заштита животне средине је глобални задатак и императив данашњице. Не постоје државне границе које би учиниле да свако на свој начин решава ова питања без координације и усаглашавања закона, мера и активности на целом животном простору где живе људи и где има живог света. Зато је од великог значаја што ћемо, на пример, ратификовати Споразум са Хрватском и, наравно, прихватити и друге споразуме који су данас на дневном реду.

Неко би можда могао злонамерно и на подругљив начин, као што се ту и чује можда од неких од којих не би требало то очекивати да су ови закони или на пример питање потврђивања Споразума о очувању популација слепих мишева нешто неозбиљно, нешто што је неважно, па ето, Народна скупштина се бави тим периферним питањима итд. Очигледно је зла намера, злонамерност или је у питању незнање или неимање еколошке свести и непознавање свега онога што треба да се зна у овом времену.

Шта значи очување биодиверзитета? То је читаво богатство онога што је живо данас, а ми знамо да је неповратан и непоновљив еволутивни ток. Оно што је еволуција током своје историје у току од пет милијарди година, колико живот постоји на земљи, створила, не може поново да створи. Оно што је изумрло и нестало, то је отишло у историју и то се више не враћа.

Велики је грех и велики је проблем у томе што и човек као врста која има надмоћ данас у природи итд. доприноси нестајању појединих органских врста и зато морамо разматрати ова питања.

Друго, помињање биолошке или еколошке равнотеже је веома значајно јер цео живот на Земљи и читава биосфера је један веома сложен и, рекао бих, савршен механизам који има могућност саморегулације свега онога што се дешава у природи. Покушај човека да надвлада те механизме, да се умеша у све то, обично је довео до краха и до пропасти онога што је природа хиљадама или стотинама хиљада или милијардама година стварала.

Према томе, ми морамо да водимо рачуна о свему томе, јер то нам је дужност у овом времену да на овом степену цивилизације омогућимо даљи напредак цивилизације, али и очување живота на Земљи и здраву животну средину за будућност, тј. за наше потомке.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Данас завршавамо рад.

Настављамо сутра са седницом у 10.00 часова, постављање питања, а министар ће нам се придружити касније.

Хвала лепо, а „Црвеној звезди“ много среће вечерас.

(Седница је прекинута у 18.30 минута.)